

(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๑๐ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๐

ศูนย์ฯ เลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ศูนย์ฯ เลขและพิมพ์ดีดตรวจแล้ว วันที่.....๕.....เดือน.....กรกฎาคม.....พ.ศ. ๒๕๔๒..

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม	ไม่มี

เรื่องด่วน

พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำเสร็จแล้ว

ผู้อภิปราย

- นายวิชัย ชัยจิตวินิชกุล	๑, ๕
- ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำว	๓, ๗๘
- นายอรรถพล สรสุชาติ	๓
- นายสนั่น จุลพงษ์ศร	๘
- นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	๑๐
- นายธีระชัย สุตรัสวรรณ	๑๐
- นายสมิคร สุนทรเวช	๑๘, ๖๑
	๗๗
- นายอุทัย พิมพ์ใจชน	๕๐, ๖๗
- ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ	๕๕
- นายชวน หลีกภัย	๕๖
- นายวิชวินทร์ ศรีภาพร	๖๗
- นายประยุทธ์ คิริพานิชย์	๗๑, ๗๙
- นายวิจิตร ศรีสอ้าน	๗๓

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๕๔ คน

(เนื่องจาก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ตีตราชการ
นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขณะนี้มีสมาชิมาครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาเรื่องด่วนให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ

- แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำ
เสร็จแล้ว ขอเชิญสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเข้าประจำที่ครับ

(สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ เมื่อคืนนี้
เราพิจารณาค้างจบลงตรงที่ได้มีผู้เสนอผู้ติขอปิดอภิปราย แล้วก็ยังไม่ได้มีมติ
อย่างใด วันนี้เราจะได้ดำเนินการต่อจากที่ค้างเมื่อคืนนี้ เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตตวิชกุล
พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกสภา ต้องกราบเรียนท่านประธานครับ
เมื่อคืนนี้อาจจะมีความฉุกะหูกอยู่บ้าง แล้วก็มีความไม่เข้าใจกันในบางประเด็น
กระผมเรียนได้ว่าการอภิปรายรัฐธรรมนูญนั้น ท่านประธานครับ ถึงแม้จะ
๔ วันมาแล้ว ประมาณเกือบ ๕๐ ชั่วโมง แต่เนื่องจากว่ายังมีอีกหลายมาตรา
หลายประเด็นที่เดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของบทเฉพาะกาลนั้น
ซึ่งบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถือได้ว่าการเขียนไว้นานมากทีเดียว
แล้วบางมาตราหรือบางข้อนั้น อาจจะกระทบถึงปัญหาในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง
กระผมเชื่อว่าสมาชิกสภาส่วนใหญ่ ย่อมจะขอให้มีการอภิปรายเพิ่มเติม

ในส่วนที่ยังขาดเหลือคงเหลืออยู่ครับ เพราะฉะนั้นในส่วนผม ผมขอเสนอให้มีการเปิดอภิปรายต่อไป ส่วนจะเปิดเวลาใดที่เหมาะสมนั้นก็ค่อยว่ากันอีกที กระผมขอเสนอญัตติให้มีการเปิดอภิปรายในร่างรัฐธรรมนูญฉบับ สสร. นี้ต่อไปก่อนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานครับ ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณกุเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในขณะนี้เรามีญัตติที่จะลงมติกัน แต่เพื่อให้เหตุผลสนับสนุนการลงมติ ท่านประธานน่าจะอนุญาตให้ฝ่ายสนับสนุนในแต่ละญัตติได้อภิปรายในช่วงนี้สักเล็กน้อย ซึ่งถ้าท่านประธานอนุญาต กระผมจะขออนุญาตสนับสนุนญัตติที่จะให้เปิดอภิปรายต่อ ขออนุญาตท่านประธานได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ขอบพระคุณครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ ก็เป็นที่ทราบกันว่า เราได้ใช้เวลาในการอภิปรายร่างรัฐธรรมนูญเป็นวันที่ ๕ ในวันนี้ ถ้าคิดถึงเวลาที่เราใช้ไป แน่แน่นอนครับท่านประธาน ก็เป็นเวลาที่เหมาะสม แต่เนื่องจากเนื้อหา ของรัฐธรรมนูญมีความลึกซึ้งมากมาย มีรายละเอียดเยอะมาก มาตรการต่าง ๆ ถึง ๓๓๖ มาตรการนั้น เป็นเรื่องที่สมาชิกรัฐสภาจำนวนมากยังอยากจะมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น-----

กระผมเคารพในท่านผู้เสนอญัตติให้ปิดการอภิปราย เพราะท่านอาจจะพึงพอใจในการตรวจสอบในคำอธิบายของท่าน สสร. แล้ว แต่ในส่วนของการอภิปรายอีกฝ่ายหนึ่งยังมองเห็นว่าเราอาจจะฟังความเห็นของเพื่อนสมาชิกในสภาที่ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อวานนี้กระผมต้องกราบชมเชยท่านผู้นำฝ่ายค้านที่ท่านได้ลุกขึ้นมาอภิปรายด้วยเวลาที่ยาวนานพอสมควร ทำให้เราได้เข้าใจถึงสิ่งที่อาจจะมองข้ามไป เป็นเหตุผลที่ทุกคนฟังแล้วต้องหยุดนิ่งคิด เป็นเรื่องที่เราจะต้องเคารพอย่างยิ่ง ถ้าเราไม่ให้โอกาสอภิปรายมาถึงเมื่อวานนี้เราจะได้ฟังความคิดเห็น แล้วเมื่อวานนี้ท่านประธานก็คงเป็นประจักษ์ได้ดีว่าเรามี ส.ส. หญิงคนหนึ่งครับ เราไม่เคยได้ยินความเห็นของท่านในที่นี้เลยไม่ว่าจะในการใด ท่าน ส.ส. รัตนา จงสุทธานามณี แห่งเชียงราย ซึ่งผมถือว่าท่านอภิปรายได้ดี เราไม่ได้เปิดโอกาสตรงนี้ไว้ ท่านคงไม่ได้พูด แล้ววันนี้ผมคิดว่าจะมี ส.ส. ที่จะมีความเห็นอย่างนั้น เพราะเราไม่รู้ว่าจะปิดเมื่อไร แต่วันนี้เรามีกรอบเวลาที่ชัดเจนแล้วว่าเราจะอภิปรายกันไปอีกระยะหนึ่งแล้วก็จะปิด เราก็จะได้ฟังความเห็นของ ส.ส. เหล่านี้ที่ท่านยังจะมีความเห็นอยู่ ผมจึงกราบขอร้องว่าในวันนี้อย่าถือว่าการขอยุติจุดกระชาก แต่ขอให้ท่านเข้าใจว่าเป็นการแสดงความเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญต่อสถานภาพของประเทศเราต่อไป วันนี้เราเห็นหลักการไม่ได้หรือครับท่านประธาน เราจะยึดหลักการไว้ให้ได้ เพราะหลักการของประเทศอยู่ที่นี้ ถ้าวันนี้รัฐสภาของเราไปไม่มีหลักการแล้ว เราจะหาหลักการจากที่ไหนไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นกระผมจึงขออนุญาตว่าสนับสนุนให้มีการเปิดอภิปรายกันต่อไปเถอะครับ เรามีกำหนดเวลาอยู่ว่าจะยุติเมื่อไร แต่วันนี้เรายังจำเป็นต้องฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิกที่ยังสงวนความเห็นไว้ ขอกราบอนุญาตท่านประธานสนับสนุนญัตตินี้ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ ท่านสมาชิก เชิญ

คุณอรรถพล

นายอรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในเมื่อท่านประธานอนุญาตให้มีการอภิปรายสนับสนุนผู้ที่เสนอญัตติเปิดอภิปรายในวันนี้ ผมเองก็จะต้องขออนุญาตท่านประธานที่จะอภิปรายสนับสนุนผู้ที่เสนอปิดอภิปรายไปตั้งแต่เมื่อคืนนี้ ท่านประธานครับผมขอลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง

ของการอภิปรายร่างรัฐธรรมนูญที่ สสร. ได้ทำเสร็จแล้วตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ต้องยอมรับว่าใน ๒ วันแรกผมเองเป็นคนที่ลุกขึ้นยืนแล้วเสนอว่าเราควรจะทำอภิปรายรัฐธรรมนูญนั้นทั้งฉบับ เพื่อที่เราจะได้มีโอกาสมองให้ครบถ้วน จะดูว่าตรงไหนเป็นสิ่งที่ดี ตรงไหนเป็นสิ่งที่ไม่ดี และที่สุดแล้วสมาชิกสภาฯ ซึ่งไม่มีโอกาสที่จะแก้ไขก็จะได้แสดงความคิดเห็นไว้ แต่ในวันนั้นเสียงส่วนใหญ่ก็เห็นว่าจะต้องพิจารณารายมาตรา แต่ก็เห็นได้ว่าการอภิปรายใน ๒ วันแรกนั้นค่อนข้างสับสน มีการพยายามที่จะยื้อยุดจนกระทั่งมาถึงวันแรก มีการพยายามจะชี้ให้เห็นอภิปรายกันไปจนกระทั่งถึงจุดไข่วุ่นเป็นชั่วโมง ๆ หลังจากผ่านไป ๒ วัน อาจจะมีสถานการณ์บางอย่างที่เปลี่ยนไปบ้าง มีการกลับหลังหันไปบางโอกาส การอภิปรายก็ยังวนเวียนอยู่ในที่เดิม เมื่อวานนี้ครับท่านประธานครับ เราก็ได้อภิปรายกันมากพอสมควร หลังจากเมื่อวันจันทร์เราได้อภิปรายกันทั้งฉบับ และมีมติที่เราจะพิจารณารวมกันภายหลังจากการแถลงของหลายกลุ่มที่บอกว่า จะรับร่างรัฐธรรมนูญแน่นอน ต้องยอมรับว่าทั้งวันจันทร์และวันอังคารที่ผ่านมา ถ้าเพื่ออยู่ในบรรยากาศของห้องประชุมจะเห็นได้ว่าการอภิปรายนั้นค่อนข้างจะซ้ำซากและซ้ำประเด็น คนที่ลุกขึ้นพูดก็คือคนที่พูดในวันพฤหัสบดีหรือวันศุกร์ อยู่แล้ว ท่านประธานครับ ผมพูดในฐานะที่ความจริงแล้วถ้าเพื่อจะสะท้อนความรู้สึกของประชาชนคนข้างนอกบ้าง วันนี้ก็มีคนติดตามชมการถ่ายทอดตรงนี้อยู่ ผมเชื่อว่าเราคงสามารถรับฟังความรู้สึกได้ว่าความรู้สึกของคนข้างนอกนั้นเป็นอย่างไร วันนี้เราต้องยอมรับว่าสภาพของเราเองนั้น เรามีสิทธิเพียงแต่ที่เราจะตัดสินใจรับหรือไม่รับ ถ้าเพื่อท่านพูดไปแล้ว ท่านจะกลับคำอีก ผมคิดว่าตรงนั้นก็คงเป็นเอกลักษณ์ของตัวท่านที่ไม่มีใครสามารถจะไปเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสะสมได้

แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าเผื่อว่าเราจะมานั่งกันตรงนี้แล้วบอกว่าเราจะต้องพูดเรื่อง
เก่า ๆ กันอีกครั้ง ผมเองคงไม่เห็นด้วย ท่านประธานครับ หลายคนกำลังถาม
ว่าเมื่อคืนนี้เกิดอะไรขึ้นในเรื่องของการปิดการอภิปรายหรือมีการลุกขึ้นมาโต้เถียง
ถ้าดูจากเก้าอี้ที่นั่งเมื่อคืนนี้กับวันนี้ไม่เหมือนกันครับ ตรงนี้หรือเปล่าที่ทำให้เกิด
มีการตัดสินใจที่จะเสนอกันอย่างนี้ เงื่อนไขวันที่ ๒๖ กันยายนนั้นมีความหมาย
เกินกว่าการลงมติที่จะรับหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญอย่างเดียวหรือเปล่า หรือว่า
เป็นเรื่องเงื่อนไขที่มีสมาชิกพรรคร่วมรัฐบาลบางคนให้สัมภาษณ์กับวิทยุเมื่อเช้านี้ว่า
ถ้าโหวตวันนี้แพ้ก็จะยุบสภา ตรงนั้นหรือเปล่า ท่านประธานครับ ที่เป็นกติกาที่จะ
ทำให้มีการอภิปรายในวันนี้หรือไม่ ผมขอตั้งข้อสังเกตตรงนี้นะครับท่านประธานครับ
ว่าวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภานั้นในลำดับหน้าก็จะเป็นเรื่อง
ของการพิจารณางบประมาณ ในวันที่ ๒๔, ๒๕ ท่านประธานรัฐสภา ประธาน
สภาผู้แทนราษฎรได้บอกแล้วว่าจะมีการบรรจุมติการอภิปรายไม่ไว้วางใจของ
ฝ่ายค้านที่ยื่นจะอภิปรายไม่ไว้วางใจตัวท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต
ยงใจยุทธ องค์ประกอบเหล่านี้หรือเปล่าครับที่จะทำให้มีการขอเปิดอภิปรายและ
อภิปรายกันต่อในวันนี้ ผมขอชี้ในประเด็นเหล่านี้เพื่อให้ท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน
ได้ตระหนักว่าสิ่งที่เรากำลังกระทำกันอยู่ในวันนี้ เรามีประชาชนตรวจสอบ สิ่ง
ที่เราทำกันอยู่ในวันนี้เป็นสิ่งที่เรากระทำกันโดยเปิดเผย พฤติกรรมหรือพฤติกรรม
ที่ใครทำมาในกี่วันที่ผ่านมาผมเชื่อว่าประชาชนตรวจสอบและจดจำได้ ผมขอเรียน
ท่านประธานตรงนี้ครับว่าถ้าใจคิดว่าจะรับ ถ้าใจนั้นบริสุทธิ์ ขอให้แสดงความ
เป็นสมาชิกรัฐสภาที่มีเกียรติและมีศักดิ์ศรีโดยไม่มีเจตนาอื่นแอบแฝง ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ได้มีการอภิปราย
สนับสนุนฝ่ายละคนน่าจะพอแล้วนะครับ ท่านสมาชิกพร้อม ผมจะได้ขอมติ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตครับ ในฐานะผู้เสนอญัตติ เนื่องจากเมื่อมีการ
อภิปรายแล้วก็พาดพิงถึงเรื่องใจบริสุทธิ์หรือไม่ แล้วก็บอกว่าถ้าโหวตแพ้จะยุบสภา
ถ้าผมไม่พูดในที่นี้นั้นพี่น้องประชาชนทั่วประเทศจะสับสนมากทีเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : พูดสั้น ๆ แล้วกันนะครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ผมจะขอใช้เวลาไม่นานหรอกครับ ท่านประธานครับ ผมต้องเรียนว่ารัฐธรรมนูญ

เป็นของพวกเราชาวไทยทุกคนจริง ๆ จะใช้เวลาเพียง ๕๐ ชั่วโมงเพื่ออภิปราย
ให้จบสิ้นนั้นผมว่ายาก การที่ใช้คำพูดว่า พูดซ้ำซาก ยื้อยุดฉุดกระชากใน
๒ วันแรกนั้น ผมเห็นว่าคนที่พูดนั้นอาจจะไม่ตั้งใจดี สร้างความไม่เชื่อมั่น
ให้กับพี่น้องประชาชน เพราะขณะนี้ที่ผ่านมานี้ ๔ วันนั้นท่านประธานก็นั่งอยู่
ตรงนี้ ผมเองก็นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านประธานครับ เราได้ใช้เหตุผลกันมากทีเดียว
ถึงแม้จะพูดเรื่องเดียวกัน แต่เหตุผลไม่เหมือนกันก็เยอะ ท่านประธานครับ
ผมเองยังมีอีกหลายมาตราที่จะอภิปราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านหัวหน้าพรรค
ฝ่ายค้านได้พูดไว้ เรื่องพรรคการเมืองเกิดง่าย แต่โตยาก และจะทำให้เกิด
ความวุ่นวายในบ้านเมืองมากในอนาคตนั้น ส.ส. ห้ามเป็นรัฐมนตรี ท่านก็
กล่าวพูดออกมา ท่านประธานครับ ผมเรียนได้ว่าบ้านเมืองเราขณะนี้มันอย่าไป
ตามกระแสมากเกินไปครับ ผมเชื่อว่าจิตใจสมาชิกท่านรัฐสภานั้นไม่ได้ด้อยกว่ากันหรอก
ไม่ได้ด้อยกว่าคนที่พูดเมื่อก็ หรือไม่ได้ด้อยกว่าพรรคการเมืองใดทั้งสิ้น ผมเห็นว่า
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นั้นขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนามท่าน ท่านไม่ยุบสภาหนีการ
อภิปรายหรอกครับ ไม่เหมือนบางพรรคการเมืองซึ่งตอนเป็นรัฐบาลนั้น ยุบสภา
หนีก่อน ก่อนลงมติด้วยซ้ำไป ท่านประธานครับ ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ผมต้อง
ชมเชย ท่านยุบหลังจากอภิปรายเสร็จแล้ว แต่ถึงวันนี้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศครับ
โปรดไว้วางใจเถอะ รับรัฐธรรมนูญนั้นเรารับแน่ แต่ทำไมต้องมาบอกว่าต้องรับ
ทันทีวันรุ่งขึ้นได้ไหม ต่อไปข้อบังคับก็ไม่ต้องเขียนครับ รัฐธรรมนูญนั้นก็คือกฎหมาย
ธรรมดาทั่วไป อภิปรายจบปั๊บ รับเลย เรามีข้อบังคับ เรามีกติกาที่เขียนไว้ ทำตาม
ไม่ได้หรือครับ อีกไม่นานหรอกครับ ๒ สัปดาห์เท่านั้นเอง จะเร่งร้อนไปทำไมกัน
ถ้าบอกว่ารับทันทีปั๊บ เศรษฐกิจดีขึ้นวันพรุ่งนี้ ท่านครับ ทุกคนรับหมดละครับ รับเพื่อ
ให้เศรษฐกิจดีขึ้น แต่ถึงอีก ๑๕ วันก็ไม่ได้ทำให้บ้านเมืองดีขึ้นทันตาเห็นครับ
เพราะสิ่งที่มันสะสมในอดีตนั้นหลาย ๆ ปีที่ผ่านมาท่านประธานก็ทราบ พี่น้อง
ประชาชนก็ทราบ อย่าเอาเสียงแค่ในส่วนหนึ่งกลับมาเป็นเสียงของคนส่วนใหญ่
ทั่วประเทศ พี่น้องที่อุดรธานีของผมหรือจังหวัดอื่น ๆ นั้นเข้าใจดีครับ ถ้าท่าน
จะปล่อยให้เวลาช่วงนี้ให้พวกเราอภิปรายกันก่อน ซึ่งผมเชื่อว่าไม่น่าจะเกินวันนี้
ท่านประธานครับ แล้วก็ใช้เวลาตามข้อบังคับนั้นในการที่จะรับรัฐธรรมนูญนั้น
ผมว่าทำให้เป็นกติกาที่ถูกต้องเถอะครับ พอถึงการแก้คราหวหน้า เกิดบอกว่า
ต้องรีบแก้ ต้องรีบรับเลย ผมว่าต่อไปก็ต้องล้างข้อบังคับรัฐสภาทั้งหมด ไม่ต้องมีไว้

ให้เหมือนกับกฎหมายธรรมดาทั่วไป ท่านประธานครับ ๑๕ วันนั้น พวกเราได้
ใคร่ครองเอาข้อที่มันเป็นข้อที่น่าจะผิดพลาดแล้วก็ข้อซึ่งเกิดผลเสียและเสียหาย
ในทางปฏิบัติ ผมไม่อยากให้ สสร. ชุดนี้ซึ่งตอนนี้โชคดีครับ -----

ร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ต้องรับแน่นอน ไม่รับไม่ได้ ถ้าไม่รับถือว่าเป็นมารร้าย เป็นคนเลว แต่ท่านครับ ถ้าเกิดว่าใช้ไปแล้วมีผลทางปฏิบัติที่เสียหายต่อชาติ บ้านเมืองอย่างใหญ่หลวง เกิดความแตกแยกของพี่น้องทั้งแผ่นดิน ชื่อของ สสร. ๘๘ คน อาจจะต้องถูกบันทึกไว้ในหนังสือ... ต่อไป กระผมเรียนได้ว่า ที่กระผม เสนอนั้น ต้องการให้มีการอภิปรายไปไม่นานหรือครับ อาจจะใช้เวลาแค่วันนี้ แล้วก็จบสิ้นกัน แล้วอีก ๑๕ วัน เราค่อยมาลงมติกัน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จุดไขปลายนี้วันก่อนก็มีปัญหา ที่แล้วนะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกกรุณาเข้ามาเนะครับ เราจะได้ลง คະแนนกันได้

นายสนัย จุลพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ขอรบกวนญัตตลัคนิดเถอะครับ ผมติดค้างบัญชีในผู้อภิปราย ตั้งแต่เมื่อวาน ถ้าผมไม่ได้พูดวันนี้จะไม่สบายใจครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เคี้ยวลงมติเสียก่อน แล้วค่อยพูดได้ไหม

นายสนัย จุลพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ตอนลงมติก็น่าจะไม่ได้พูด ท่านประธานครับ กระผม สนัย จุลพงษ์ธร ส.ส. จากพรรคชาติพัฒนา นครสวรรค์ ท่านประธานครับ ผมอยู่ในเหตุการณ์เมื่อวานนี้ ถ้าไม่ได้กราบเรียนท่านประธานแล้วไม่สบายใจ เมื่อวานนี้ได้มีบางสิ่งบางอย่างไป ถ้าท่านประธานจะโกรธหรือว่าไม่พอใจอะไร ผมต้องกราบขออภัย แต่สิ่งที่ผม ได้กระทำให้ไปนั้น กระทำให้ด้วยเจตนาดี อยากจะให้บรรยากาศของสภาเป็นที่ เข้าใจ อยากจะให้ท่านประธานสภานั้นได้รับความเคารพนับถือและไว้วางใจ จากพวกเราทุกคน และต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ตัดสินใจให้ปิด การประชุมไปเมื่อคืนนี้ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่า เมื่อประมาณ ๓ หุ่ มของเมื่อวานนี้ท่านประธานได้พูดเองว่า รายชื่อของผู้ที่จะพูดนี้พูดถึง ๔ ก็ยังไม่หมด แสดงว่าเจตนาของท่านสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ยังมีข้อเสนอแนะที่เป็น ทางการอยู่ เราพร้อมจะร่วมกันรับร่างรัฐธรรมนูญนี้ แต่เราได้ตกลงกันว่า มีข้อท้วงติงตรงไหนควรจะได้บอกกันไว้ เป็นประโยชน์ในการที่จะแก้ไข ท่านประธานครับ เกี่ยวกับบทเฉพาะกาลยังไม่มีใครพูดถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา ๓๑๗ วรรคท้าย ที่สร้างความสับสนและกลางแกลงใจของสังคมว่า สสร. ร่างอย่างไรจึงเปิดประตูให้แก่คนนอกระบบ อำนาจนอกระบบ เข้ามาได้

ร ๖/๒๕๔๐ (ส. ๒)

ประกาศลักษณะ ๔/๒

ถ้าพูดอยู่แค่นี้ ท่านประธานปิดวันนี้ ที่ประชุมปิดวันนี้ ผมไม่ว่าหรอกครับ แต่ไม่เป็นธรรมเนียมแก่ สสร. เขา เพราะ สสร. ไม่มีโอกาสตอบคำถามกับสังคมเลยว่า เป็นไปได้อย่างไร พี่น้องประชาชนเสียเลือดเสียเนื้อต่อสู้มาเพื่อให้ได้นายกรัฐมนตรี มาจากการเลือกตั้ง ตายบนท้องถนนราชดำเนินกี่ครั้งแล้วครับ แต่ทำไม สสร. จึงยัดไส้มาตรา ๓๐๗ วรรคท้าย มา นี่คือการสังคายนาวิพากษ์วิจารณ์กัน ถ้าวันนี้จะปิด ก็ไม่เป็นไร แต่ผมเกรงว่าเป็นเรื่องที่กำลังแคลงใจและไม่เป็นธรรมเนียมแก่ สสร. ครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติ จากที่ประชุมนะครับว่าจะให้เปิดอภิปรายต่อไป หรือจะปิดอภิปรายตามมติของ ทั้ง ๒ ท่านนะครับ ท่านใดที่อยู่ข้างนอกกรุณาเข้ามาข้างในเถอะครับ ข้างหน้านี้ ยังมีที่ว่างนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปราย
กรณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป
๒๔๕ เสียง เห็นควรปิดอภิปราย ๑๘๗ เสียง เป็นอันเปิดอภิปรายต่อไปนะครับ
ท่านสมาชิกครับ เพื่อเป็นการกระจายกันให้ทั่วถึงนะครับ สำหรับท่านที่เคย
อภิปรายแล้วนี้ กรุณาเปิดโอกาสให้ท่านที่ยังไม่เคยอภิปรายเลยได้อภิปราย
ซึ่งผมจะพยายามชี้ท่านที่ยังไม่เคยอภิปรายมาก่อนนะครับ

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
ท่านประธานครับ ผมขอหารือท่านสกลนครเถอะครับ ผมไม่เข้าใจครับ คือว่ากระผม
ส.ส. วิรัตน์ ตยางคนนท์ สกลนคร ครับ เมื่อถึงจากมติที่เกิดขึ้นมา มีฝ่ายหนึ่ง
ต้องการปิดอภิปราย อีกฝ่ายหนึ่งต้องการให้เปิดอภิปราย ก็หมายความว่าถ้าการอภิปราย
ครั้งต่อไปนั้น จะให้อภิปรายเฉพาะฝ่ายที่ขอเปิดใช้ไหมครับ เพราะฝ่ายปิด
เขาต้องการปิดอภิปรายนะครับ ก็คงจะไม่ประสงค์ที่จะอภิปรายถูกไหมครับ
ผมขอหารือกับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมก็ยินดีจะทำอย่างนั้นให้นะครับ
แต่ช่วยแก้ไขข้อบังคับให้ผมก่อน เชิญคุณวีระชัย ครับ

นายวีระชัย ศิริพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำนาจเจริญ) :
กระผม นายวีระชัย ศิริพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอำนาจเจริญ
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : อันนี้คุณวีระชัย
สูตรสุวรรณ นะครับ

นายวีระชัย สูตรสุวรรณ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่าน
ประธานที่เคารพครับ กระผม นายวีระชัย สูตรสุวรรณ ครับ สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ นับเป็นนิมิตหมายอันดีที่ได้มี
การเปิดอภิปรายต่อในวันนี้ครับ กระผมยกมือมาแล้ว ๕ วัน วันนี้เพิ่งจะได้
พูดนะครับ ท่านประธานครับ มีเรื่องที่ยังไม่ได้พูดอยู่ กระผมจะพูดในส่วนลึก
ในเรื่องศาลนะครับ ซึ่งยังไม่มีใครได้พูดมาก่อนนะครับ กระผมเห็นท่านประธาน
สสร. อุทัย พิมพ์ใจชน ไปทำประชาพิจารณ์ ท่านก็บอกว่า บอกกับชาวบ้านว่า
มีศาลปกครอง เพื่อให้ชาวบ้านฟ้องข้าราชการได้จะเอาไหม ชาวบ้านก็บอกว่า

๑๑

ร ๖/๒๕๔๐ (ส. ๒)

จินตนา ๕/๒

เอานะครับ อันนี้ก็เป็นวิธีการโฆษณาอย่างหนึ่งนะครับ แต่ท่านบอกไม่หมดครับ
ท่านไปพูดแค่นั้นก็ทำให้ชาวบ้านเขาหลงผิดไปตามท่านได้นะครับ-----

- ๖/๑

การมีศาลปกครองนั้นมันต้องดูที่ตัวศาลนะครับ กระผมดูร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองที่รัฐบาลเสนอเข้าไปแล้วมันก็มีปัญหายู่มากมาย และโดยเฉพาะเอามาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนะครับ เอามาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๗๖ ก็มีปัญหาก่เกิดขึ้นนะครับ มาตรา ๒๗๖ อ่านดูแล้วไม่เข้าใจว่าเป็นคดีประเภทอะไรบ้างที่จะต้องขึ้นศาลปกครองนะครับ จริง ๆ แล้วคดีทุก ๆ ประเภทก็ขึ้นศาลยุติธรรมอยู่แล้วครับ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปคัดลอกเอามาจากบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนะครับ แต่ก็ไม่ค่อยจะเหมือนกัน กระผมจึงไม่เข้าใจว่า จะเอาคดีประเภทไหนขึ้นมานะครับ กระผมจึงตั้งคำถามท่านคณะ สสร. ว่า กำหนดเอาคดีอย่างนี้เลยก็แล้วกันว่า ในเรื่องที่ชาวบ้านไปขอออกโฉนดที่ดินจากเจ้าพนักงานที่ดิน เจ้าพนักงานที่ดินไม่ออกให้แต่จะไปออกให้กับบุคคลอื่นนะครับโดยทุจริตนี้ กระผมก็จะถามว่า ถ้าชาวบ้านจะฟ้องให้ลงโทษเจ้าพนักงานที่ดินฐานปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบโดยทุจริตนี้ะครับ จะฟ้องที่ศาลปกครองหรือว่าจะให้ฟ้องที่ศาลยุติธรรมนะครับ

ประการที่ ๒ ถ้าชาวบ้านจะฟ้องเรียกค่าเสียหายจากเจ้าพนักงานที่ดินจะฟ้องต่อศาลปกครองหรือจะฟ้องต่อศาลยุติธรรมนะครับ

ประการที่ ๓ ถ้าชาวบ้านจะฟ้องให้เพิกถอนโฉนดว่าการออกโฉนดไม่ชอบให้ออกโฉนดให้ชาวบ้านคนนั้นจะฟ้องต่อศาลปกครองหรือฟ้องต่อศาลยุติธรรม กระผมขอกรุณาขอคำตอบก่อนได้ไหมครับ กระผมรออยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คงต้องอภิปรายไปเลยนะครับ เพราะว่า ถาม ตอบ ๆ คุณวีระชัย จะไม่ได้ขึ้นมาพูดอีก เอาให้จบประเด็นเลยครับ

นายวีระชัย สุตรัสวรรณ สมาชิกวุฒิสภา : ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ แต่อย่างไรก็ตามแล้วกระผมก็คาดคะเนว่า จะมีการฟ้องต่อศาลปกครองได้บ้างนะครับ ต่อศาลยุติธรรมได้บ้างนะครับ ปัญหามันก็จะเกิดขึ้น คือว่า การใช้ศาลปกครองนี้พิจารณาคดีอย่างเดียวกันนี้ะครับ คดีเกี่ยวกับที่ดินรวมกันนี้ บางคดีไปขึ้นกับศาลปกครอง บางคดีจะต้องไปฟ้องกับศาลยุติธรรม แน่่อนคดีที่ฟ้องให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบทางอาญานี้ ฟ้องต่อศาลยุติธรรมแน่นอนครับ แต่คดีที่ฟ้องให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการนี้ ให้ออกโฉนดที่ดินให้เขาใหม่ ให้เพิกถอนการออกโฉนดที่ดินที่ไปออกโดยไม่ชอบนี้ คงต้องฟ้องต่อศาลปกครอง การใช้วิธีพิจารณาไม่เหมือนกัน ศาลปกครองใช้หลักในการไต่สวน แต่ศาลยุติธรรมนั้นใช้ระบบกล่าวหาฟังพยานหลักฐานทั่วไปของคู่ความทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ มันจะผิดกันมากนะครับ เมื่อเป็นดังนี้ คำพิพากษาทั้ง ๒ ศาลจะเกิดความขัดกันอย่างแน่นอน

เพราะว่าองค์คณะผู้พิพากษานั้น ศาลยุติธรรมใช้ผู้พิพากษาที่มีความเชี่ยวชาญ
ในการรับฟังพยานหลักฐานไม่เหมือนกับศาลปกครองที่ไปใช้นักวิชาการที่มีความรู้
ทางวิชาการ ทางรัฐศาสตร์ ทางการบริหารนะครับ อันนี้มันจะผิดกันนะครับ
เมื่อคำพิพากษา ๒ อย่างนี้ผิดกันแล้วจะอย่างไรละครับ ดูรัฐธรรมนูญแล้ว
ไม่มีทางแก้กันครับ

ประการที่ ๒ ที่ท่านอุทัย ท่านก็บอกว่าให้ชาวบ้านฟ้องข้าราชการ ได้เอาไหม ชาวบ้านก็บอกว่า เอา แต่ถ้าท่านไปบอกกับชาวบ้านที่ประจวบคีรีขันธ์ นี่ครับ บอกว่าชาวบ้านจะฟ้องข้าราชการให้ไปฟ้องที่กรุงเทพฯ เอาไหม ผมคิดว่า ไม่มีใครเอาหรอกครับ ทำไมจะต้องมาฟ้องที่กรุงเทพฯ ก็เพราะพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองนี้ กำหนดเขตศาลกรุงเทพมหานคร ศาลปกครองกรุงเทพมหานคร กินเขตไปถึง ทางใต้ไปถึงประจวบฯ ครับ ทางเหนือถึงจังหวัดอุทัยธานี ท่านลอง คิดดู ความผิดหรือคดีเกิดขึ้นที่ศาลจังหวัดประจวบฯ นะครับ แต่ชาวบ้านจะต้อง มาฟ้องที่กรุงเทพฯ สะดวกที่ไหนครับ ค่าใช้จ่าย ค่าเดินทาง ค่าที่พักนะครับ ค่าทนายคงต้องบวก เข้าไปอีกเท่าหนึ่ง เขาถึงจะมาว่าความให้ ไม่สะดวกหรอกครับ อันนี้เป็นบทบัญญัติ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ อำนาจของศาลปกครอง ที่ร่างฯ ที่ รัฐบาลส่งเข้าไป ผมว่า จะต้องดูกฎหมายประกอบด้วย ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไรนี้ ต้องดูประกอบด้วย การที่ให้เขามาฟ้องลำบากอย่างนี้ ไม่ใช่เป็นการดีแก่ชาวบ้าน ผมว่าเท่ากับเป็นการกีดกันชาวบ้านให้ฟ้องข้าราชการไปในทางอ้อม จะกลับไป ในทางตรงกันข้ามนะครับ ท่านประธานครับ

ประการที่ ๓ คือค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งศาลปกครอง ปัจจุบันนี้หรือ รับกันแล้วว่า เวลานี้ไม่มีงบประมาณนะครับ งบประมาณที่ไหน ๆ หน่วยงาน ไหนก็พยายามจะตัดออกทั้งนั้น แต่ศาลปกครองที่จะตั้งขึ้นมาเนี่ย พยายามจะตั้ง ขึ้นมาเพื่อที่จะเอางบประมาณไปใช้จ่าย จัดตั้งศาลปกครองให้ดีขึ้น ทั้ง ๆ ที่ ไม่จำเป็นนะครับ ศาลยุติธรรมก็พิจารณาพิพากษาคดีอย่างนี้มาตลอด ตั้งแต่ สมัยรัชกาลที่ ๕ มาแล้ว ก็ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ งบประมาณอันนี้นะครับ ไม่ใช่ไม่น้อยนะครับ อย่างน้อยก็หลายพันล้านบาทนะครับ การจัดหาที่สร้างศาล การตั้งศาล เครื่องอุปกรณ์ บุคลากร อันนี้จะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ ประเทศชาติขึ้นมาอีกนะครับ นอกจากศาลปกครองจะไม่เหมาะสมแล้วนะครับ ผมว่าศาลรัฐธรรมนูญ แล้วก็ศาลฎีกา แผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งใน ทางการเมืองนะครับ ก็ควรจะต้องแก้ไขด้วยครับ ศาลรัฐธรรมนูญนั้นครับ มาตรา ๒๓๓ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนั้นให้เป็นของศาล ศาลรัฐธรรมนูญ ดูในกฎหมายรัฐธรรมนูญร่าง ที่ สสร. ร่างฯ เข้ามานี้มีแต่ อำนาจพิจารณาและวินิจฉัย อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ไม่มีนะครับ แต่ว่าอยาก จะใช้คำว่า เป็นศาล และจะมาใช้คำว่า ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์นะครับ อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้ คืออำนาจในการที่จะตัดสินลงโทษใคร ยกฟ้องใครนะครับ พินิจพิพากษาให้ใครล้มละลาย พินิจพิพากษาให้ใครเป็นหนี้เป็นสิน ชำระหนี้ให้แก่คนอื่นเขา

ชำระหนี้ให้แก่พนักงานก็จะครบ หรือว่าชำระหนี้ให้ธนาคาร อย่างนี้เป็นอำนาจ
พิพาทแล้วก็จะบังคับคดีกันได้ครับ แต่อำนาจวินิจฉัยนี้ไม่ได้มีอย่างนั้นครับ
เพียงแต่ที่ว่า ควรเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ แล้วก็ยังมีอำนาจส่วนใหญ่ก็อยู่กับ
ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนะครับ มีอยู่แค่นั้น จะมากกว่าก็นิดหน่อยนะครับ
ไม่สมควรที่จะมาใช้อื้อศาล ควรจะให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญอย่างเท่านั้นครับ --

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองอันนี้ก็เหมือนกันนะครับ ให้ท่านผู้พิพากษาศาลฎีกาพิจารณาขึ้นเดี๋ยว โดยอาจจะถือเอาสำนวนของ ป.ป.ป. ที่สอบสวนเอาไว้เป็นหลัก และสืบพยานแล้วก็พิพากษา

ท่านประธานครับ กระผมรักชีวิต ชีวิตกระผมนั้นเป็นผู้พิพากษามา ๓๐ กว่าปี ตำแหน่งสุดท้ายของกระผมนั้นเป็นรองประธานศาลฎีกาและปลดเกษียณออกมาได้ ๒ ปีก็มาเป็นสมาชิกวุฒิสภานี้ กระผมทราบดีครับ กระผมมองเห็นหมดการเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกานั้น ศาลฎีกาจะต้องมี ๓ ศาลครับ หรืออย่างน้อยก็ ๒ ศาล จะได้ว่าศาลขึ้นต้นการดำเนินกระบวนการพิจารณาถูกต้องหรือไม่ตัดสินว่าอย่างไร มาถึงศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาจะบอกว่า ศาลอุทธรณ์นี้ทำถูกต้องหรือไม่ ตัดสินอย่างไร พอมาถึงศาลฎีกา ศาลฎีกาจะดูว่าใครตัดสินถูกต้องกว่ากันหรือไม่ถูกต้องทั้งคู่ศาลฎีกาก็จะได้พิพากษาใหม่ครับ อันนี้เป็นหลักและเป็นหลักสากลด้วยครับ แล้วมองซัดกว่ากันเหมือนท่านประธานนั่งอยู่บนนั้นท่านก็มองเห็นคนอื่นหมดคนครับ ในสภานี้เหมือนกันครับ ฉะนั้นการที่จะให้ศาลฎีกาพิจารณาและตัดสินไปขึ้นเดี๋ยวอาจผิดพลาดได้ โดยเฉพาะเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียง และความเป็นอิสระภาพของนักการเมือง อันนี้สำคัญนะครับ เขาควรจะได้รับ ความคุ้มครอง รัฐธรรมนูญคุ้มครองเขาก็คือให้ได้รับความยุติธรรม ได้รับการพิจารณา ๓ ศาลนะครับถึงจะถูกต้องนะครับ จะเอาเร็วคงไม่ได้หรอกครับ ที่ท่านพงษ์เทพยกตัวอย่างว่า ศาลเดี๋ยวก็น่าอย่างคดีฟ้องให้เลือกตั้งเป็นโมฆะ นั้นเป็นเรื่องคดีแพ่ง แต่ถ้าคดีอาญาฟ้องให้นักการเมืองหรือฟ้องให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งกระทำผิดพระราชบัญญัติเลือกตั้งมีบทลงโทษอีก ต้องฟ้อง ๓ ศาลครับ ต้องไปฟ้องต่อศาลขึ้นต้นก่อน แล้วไปศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา มันผิดกันนะครับ ศาลรัฐธรรมนูญก็เหมือนกันละครับ ผมว่าเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขก่อน และเป็นความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขด้วย ท่านประธานครับ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญฉบับนี้ บัญญัติไว้เขอะแยะนะครับ เกินความจำเป็นนะครับ ซึ่งไม่ควรที่จะมาบัญญัติไว้ในนี้ นักกฎหมายเขารู้แหละครับ กระผมจะยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๒๓๖ นี่นะครับเกินความจำเป็นแต่ไม่ได้เรื่อง มาตรา ๒๓๖ นี่นะครับบัญญัติว่า การนั่งพิจารณาคดีของศาลต้องมีผู้พิพากษาหรือตุลาการครบองค์คณะ และผู้พิพากษาหรือตุลาการซึ่งมิได้นั่งพิจารณาคดีใดจะทำคำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยคดีนั้นมิได้ครับ ผมเอาแค่นี้ก่อนนะครับ คำว่าครบองค์คณะนี้ องค์คณะไปบัญญัติไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมนะครับ จะไปบังคับให้ครบองค์คณะนี้จริง ๆ ก็ควรจะเป็นอย่างนั้น แต่เหตุการณ์บ้านเมือง

ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เหลืออีกหน้าที่เดียวนะครับ

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานครับ กระผมก็คงจะเหมือนท่านเกาะหลัก พอจะถึง ๑๕ นาทีท่านก็เตือนก่อนแล้ว แต่บางคนพูดครึ่งชั่วโมงท่านไม่เคยเตือนเลยครับ ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นผมก็อยากจะสนับสนุนในข้อที่ สสร. บัญญัติให้ประธานรัฐสภาต้องวางตนเป็นกลางนะครับ อันนี้มีประโยชน์นะครับ การที่จะชี้ให้ใครพูด จะให้ใครนั่ง ใครพูดต่อไปนี้นะครับ แล้วควรจะมีบทลงโทษด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ข้อตกลงเป็นอย่างนั้น ยกเว้นแต่คนที่ป็นหัวหน้าพรรคเราก็จะลุ่มอล่วยกันตามประเพณีของสภาซึ่งทำกันมาอย่างนั้น คุณไพจิตมีอะไรครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ในนามสมาชิกรัฐสภา ประโยคสุดท้ายท่านประธานบอกว่า ข้อตกลงเป็นอย่างนั้นนี้ ผมอยู่ในที่ประชุมตลอดเวลาครับ ท่านประธานเรื่องของการกำหนดเวลาผู้อภิปราย ท่านประธานครับ ขออนุญาตเล็กน้อยนะครับเพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจ ความจริงผมได้ยกมือจะให้ความเห็นต่อท่านประธาน

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา อยากกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าที่จริงแล้วผมได้นั่งเฝ้าดูการอภิปรายมาตลอดเวลาทั้ง ๔ วัน แล้วก็คิดว่าเช้าวันนี้จะทำงานนอกสภา เพราะมีผู้คนต่อว่าว่าทำไมผมที่ไม่แสดงความเห็นคัดค้านมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งสุดท้ายไม่ยอมถอยลดยุติไม่ยอมอธิบายเหตุผล ผมขึ้นเดินไวก่อนหนึ่งเท่านั้นแหละครับตอนต้นแต่ผมเห็นว่าท่านผู้อภิปรายที่ดำเนินการต่อมานั้น ผมมีความยินดีและผมอนตาทึ่งที่ได้มีการอภิปราย ๔ วัน เพราะสิ่งที่ สสร. ได้ดำเนินการมาตลอดเวลาหลายเดือนนั้นได้ทำความเข้าใจให้คุณคนในบ้านนี้เมืองนี้ รายการโทรทัศน์ที่มีคนไปเข้ายึดครองอยู่นั้นได้แสดงให้เห็นอย่างที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ ได้พูดเมื่อวานนี้ เหมือนกับว่ารุ่งขึ้นต่อไปมันจะสว่างไม่มีวันมืด มันจะดีไม่มีวันเลว ผมดีใจจริง ๆ ครับเมื่อคืนนี้นั่งฟังท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ พูดนั้นเป็นความตกใจของผมอีกอย่างหนึ่งว่าในที่สุดคนที่มิใช่คณาธิการเมืองแท้ ๆ นั้น ก็ได้กล้าแสดงความคิดเห็นทางความเห็นการเมืองเราอยู่คนละพรรคครับ อยู่คนละพวก แต่ว่าเมื่อถึงวิญญานของการที่จะต้องแสดงความคิดเห็นนั้น ท่านได้แสดงความคิดเห็นที่ประทับใจเมื่อวานนี้แล้วเมื่อคืนผมก็นอนหลับสบาย วันนี้มีเพื่อนพรรคพวกบอกว่าถ้ามีโอกาสเราไม่แสดงที่นี่ไปแสดงกับผู้สื่อข่าวระวังจะผิดหวัง เพราะเขาจะไม่แสดงความคิดเห็นให้ผู้คนที่ทั่วประเทศได้ฟัง กระผมจึงได้ตัดสินใจขออนุญาตท่านประธานได้พูดในวาระนี้

ท่านประธานครับ แต่ละคน แต่ละฝ่าย ก็ต่างคนต่างได้หยิบยกประเด็นกันขึ้นมา ผมอยากจะหยิบยกตอนที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ ได้กรุณาพูดเมื่อคืนนี้เป็นคำพูดที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า สสร. ได้ร่างรัฐธรรมนูญในเรื่องที่มันปฏิบัติไม่ได้

และท่านหัวหน้าคณะ สสร. ตอนนั้น เมื่อคืนท่านตอบท่านได้คะแนนแล้วสอบตกครับ
เฉไฉไปสี่ทิศทาง เลือกหนทางสุดท้าย ไม่ได้หรอกครับ สู้เหตุผลที่ท่านผู้นำ
ฝ่ายค้านฯ แสดงไม่ได้เลย ผมเห็นได้ชัดเจนครับ แล้วผมบอกได้เลยว่าผมมีความ
สบายใจที่นักการเมืองนั้นยังรักษาวิญญาณของความเป็นนักการเมืองรักษา
ผลประโยชน์หรือไม่ ท่านบอกไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่ท่านบอกเหตุผลและความบังควร
เมื่อคืนนี้ท่านได้พูดจาถึงกรณีว่าตั้งพรรคการเมืองอย่างง่าย จะเห็นได้ความคิดของ
สสร. นั้นถอยหลังเข้าคลอง ตั้งง่าย ๆ ๑๕ นั้น ก็มาเป็น ๑๐๐ แล้วลงจับตานึก
สิครับ ปาร์ตี้ ลิสต์ (Party list) อย่างที่ว่า แผ่นละ ๑๐๐ ๆ แล้วบัตรเลือกตั้ง
จะขนาดไหนอย่างไร ตั้งกันง่ายครับ ๑๕ คน ตั้งได้ ใคร ๆ ก็ตั้งกันเข้ามา
ส่งจำนวนไม่จำกัด ผู้นำฝ่ายค้านฯ อธิบายให้เห็นชัดเชียวครับว่าการที่มีการให้
ตั้งยาก ให้มีการดำเนินการนั้น มันมีบทเรียนมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ เห็นได้
ชัดเชียวครับว่ามีบทเรียนอย่างนั้นจึงได้เกิดอย่างนี้ มีบทเรียนอย่างนั้นในหมวด
อย่างนี้ ท่านได้สอนการเมืองให้คนที่ยกร่างรัฐธรรมนูญได้แลเห็นว่าคุณต่างหากว่า
ไม่มีประสบการณ์ ความไม่มีประสบการณ์ของคุณแล้วร่างมา แล้วคุณจะไปพูด
เขาว่าดี วันนี้ผมจะไม่แคะได้ไปหมดจนทุกมาตราหรอกครับ แต่ผมต้องขออนุญาตว่า
เวลาที่ผ่านมา ๔ วัน ที่ผมบอกว่าผมนอนตาหลับนั้น เพราะผู้อภิปรายอย่าง
คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ นั้น ท่านไม่ได้เสียบกับใครหรอกครับ ท่านเป็น
วุฒิสมาชิกอาวุโสและอาวุโสมาก และสถานะของท่านนั้น ท่านอยู่กับการเมือง
ส่วนท้องถิ่นมานานก่อนชีวิตท่าน ตำแหน่งสุดท้ายของท่านนั้น ท่านเป็นปลัด กทม.
ผู้หญิงคนแรก ท่านศึกษาวิชาการเกี่ยวกับเรื่องนี้คำอภิปรายของท่านนั้นได้เห็น
ชัดเจนคนที่ยกร่างฯ ขึ้นมานั้นไม่คิดถึงว่าปลายทางจะเกิดอะไรขึ้น -----

คุณหญิงท่านเป็นสุภาพสตรี ท่านมีความระมัดระวังในการอภิปราย แต่ถึงกระนั้น ท่านก็ยังเฝ้ายามไปให้เห็นว่าปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้นั้นมีอยู่ แลเห็นอยู่เป็น เอกสารด้วย ใบที่เวลาโยนระเบิดแล้วเอาจดหมายวางไว้นั้นหัวเขียนว่าอย่างไร บอกให้ชัดเจนเชียวครับว่ามันจะทำอะไรกับบ้านเมืองของเรา แล้วเราก็ทำ รัฐธรรมนูญเปิดช่องให้เขาทำอย่างนั้นได้ นี่ผมเสริมความเห็นที่คุณหญิงท่านได้ แสดงไว้ ท่านวุฒิสมาชิกหลายท่านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มีคนไปว่าโง่เง่าต่ำตื้น ไคโนเสาร์ แต่คนพวกนี้ต่างหากละครับที่รักษากันเมืองเป็นขึ้นเดียวมาจน ทุกวันนี้ ที่เมืองไทยไม่ต้องผ่าซีกเหมือนกับบ้านอื่นเมืองอื่นเขา เมืองจีนใหญ่โต มโหฬารก็ผ่าเป็น ๒ ซีกครับ เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ จนบัดนี้ยังรวมกันไม่ได้ เวียดนามเหนือ เวียดนามใต้นั้นให้ผ่ากันให้เห็นกันมาแล้วครับ เขมร มีเขมรในป่า เขมรในเมือง ลาว มีลาวซ้าย ลาวขวา มีลาวกลาง มีมาแล้วครับ แต่ว่า บ้านเมืองเรานั้นไม่ถูกแบ่งเป็น ๒ ท่อน เรื่องอย่างนี้เห็นได้ชัดครับว่าระบบ ของเราที่พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ได้ทรงสถาปนาขึ้นไว้นั้นมีความมั่นคงโยงใย อย่างไม่รู้ แม้แต่ว่าสถานะของทางฝ่ายพระราชวงศ์จะถูกถอดถอนลงไปบ้าง เมื่อมีการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้น เราก็ยังรับสภาพนี้แล้วรักษา ของเรามาได้ตลอดเวลา ๖๕ ปีที่ผ่านมา แต่ทว่าเวลานี้มีคนมาแยะ มีคนมา เปิดช่อง ผมยกตัวอย่างให้ดูง่าย ๆ ก็ได้ครับ ขอบยกตัวอย่างกันนักเรื่อง กทม. เลือกผู้ว่า กทม. มานั้น จริง ๆ นั้นเป็นเรื่องของนายกเทศมนตรีขยายแบบ นายกเทศมนตรีนั้นมีตั้งแต่เลือกตั้ง ๑๒ คน เป็นเทศบาลตำบล เลือก ๑๘ คน เป็นเทศบาลเมือง เลือก ๒๔ คน เป็นเทศบาลนคร ควรจะพัฒนาไปเลือก ๓๖ คน เป็นเทศบาลมหานคร ควรจะเป็นลักษณะนี้ ถ้ากรุงเทพฯ ใหญ่ ๆ เทศบาลมหานครตั้ง ๕ เทศบาลอย่างนี้ มีนายกเทศมนตรี ๕ คน อย่างนี้สิครับ คือการพัฒนา แต่ไปคิดทดลอง ทดลองกรุงเทพฯ นะครับ ทดลองได้กรุงเทพฯ เท่านั้น เพราะเรายกขอบเขตจังหวัดออกหมด เมื่อไม่มีผู้ว่าราชการจังหวัด ก็อาศัยชื่อไปใส่ก็เรียกว่า ผู้ว่า กทม. แล้วก็เลยกับผู้ว่า มาจากการเลือกตั้ง ผู้คนที่ไม่รู้ว่าเป็นปัญหาน้อย ปัญหาไม่ทราบได้ เหมาเอาว่าการเลือกตั้ง ผู้ว่า นั้นเป็นเรื่องดี แล้วจะเรียกร้องให้มีการเลือกตั้งผู้ว่า การเรียกร้อง อย่างนั้น เรียกร้องให้มีการเปลี่ยนระบบการปกครองครับ เห็นได้ชัดเจนเชียว ครับว่าเป็นอย่างนั้นไม่ได้ แล้วความผิดพลาดอันนี้ผมต่อสู้อย่างเต็มที่มาว่าให้เรียกว่า นายกเทศมนตรีมหานคร กรุงเทพฯ อะไรก็เรียกกันไป ที่ลอนดอนก็มีลักษณะนี้ครับ

มี แมร์ (Mayor) ตามเบอโร (Borough) ต่าง ๆ แล้วที่เหลือเขตต่าง ๆ
 เขามีลอร์ด แมร์ ออฟ ลอนดอน (Lord mayor of London) เขาก็มี
 ตัวใหญ่ที่คุมทั้งหมด เขายังมีสภาอีก ๑๐๐ คน เพื่อจะดูแลเรื่องนี้ ระบบการ
 เดียวกันเราลอกแบบเขามา แม้กระทั่งระบบเทศบาลซึ่งเห็นว่าอ่อนก็ทดลอง
 กันได้หลายแบบนี้ครับ พยายามเอาแบบ ซิตี แมเนเจอร์ (City manager) มา
 บางคราวในกรุงเทพฯ เราเคยแต่งตั้งมาก็ทำแล้ว นี่เลือกกันทั้งหมด ก็ให้เป็น
 นายกเทศมนตรีมหานคร กรุงเทพฯ แต่ไปเลือกผู้ว่าฯ แล้วอย่างนี้ค่อยจะ
 โยงใยกัน ความโยงใยอย่างนี้ผมจะบอกให้ท่าน ขอเรียนท่านประธานว่ามี
 ตัวอย่างการโยงใยมาแล้วนะครับในอดีต โยงใยแบบตึกกินกันมา เมื่อก่อนบ้านเมือง
 ของเราใครจะไปเมืองนอกก็ช่วยหนอย ช่วยกันไม่ให้ไปได้มากนักก็เก็บภาษี
 เดินทาง ฟังดูแล้วก็น่าเกลียด ผมบอกให้เปลี่ยนชื่อเสียอย่างเปลี่ยนภาษีเดินทาง
 ให้เรียกว่า ค่าธรรมเนียมปริวรรตเงินตรา ใครจะไปต่างประเทศต้อง
 แลกเงินทั้งนั้น ขอให้ใช้คำนี้เถอะ ก็ไปไม่เอาเรียกภาษี วันหนึ่งละครมี
 นายกรัฐมนตรีเข้ามาบริหารแล้วก็เข้ามา ฝรั่งเศสไปพูด ๆ อีกชั้นว่า คอมเมอร์ซ
 (Commerce) ที่ดุสิตธานี ฝรั่งเศสถามว่า เมื่อไรถึงจะให้จ่ายใบที่เขาเรียกว่า
 เคลียร์ แท็กซ์ (Clear tax) กันในเมืองไม่ต้องไปทำที่คอนเมือง นั้นหมายความว่า
 ฝรั่งเศสมาหากินในบ้านเมืองเราเกิน ๓ เดือนจะต้องไปเคลียร์ภาษีในการเดินทางออก
 เขาราคาญที่ต้องไปทำที่โน่น แล้วเขาก็จัดการขอร้องนายกรัฐมนตรี ที่ไปเป็นแขก
 รับผิดชอบต่อเขาวันนั้น นายกฯ รับปากว่าวันพฤหัสบดีนี้จะจัดการให้ แปลว่าไม่ต้อง
 เคลียร์แท็กซ์ที่คอนเมือง แปลว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศที่คิดว่าเข้ามาทำงาน
 เกิน ๓ เดือนไม่ต้องไปเคลียร์ที่คอนเมือง ให้ทำได้ที่สรรพากรในกรุงก่อน
 จะเดินทางออกไป -----

มีคนซึ่งหากินทางท่องเที่ยว ซึ่งรังเกียจที่จะต้องเสียภาษี ๑,๐๐๐ บาท ออกไปนั้น โดยสารเรื่องนี้ โดยสารว่านายกฯ บอกแล้วว่า จะจัดการวันหยุดหัตถี แล้วค่อย ชัดเขาออกมา แล้วก็กล้อมแกล้มกันออกมาว่า เรื่องภาษีเดินทางนั้นเป็นรายได้ที่น้อย มีคนเดินทางเพียงปีละ ๕๐,๐๐๐ คน เก็บได้มีปีละ ๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น และก็เลย ยกเลิกไปเสียด้วย นี่เป็นการคดขยสารกันอย่างหน้าด้าน ๆ ที่สุด ใครไปอเมริกาที่ใช้ เงินเป็นแสนบาท ไปยุโรปก็เป็นแสนบาท แค่ ๑,๐๐๐ บาท ๑ เพอร์เซ็นต์เท่านั้น ก็ดันเอาไปสิงคโปร์ เอาฮ่องกงมาอ้างกัน เดินทาง ๖,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ บาท เสีย ๑,๐๐๐ บาท เรื่องอย่างนี้บ้านเมืองเสียประโยชน์ไปอย่างนี้ เพราะการ แอบอ้างโดยสารกันอย่างนี้ จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่มีใครกล้าไปดำเนินการ หาวว่า เป็นเรื่องไม่ทันสมัย ผมบอกเปลี่ยนชื่อเสียเรียกว่า ค่าธรรมเนียมปรัวรรตเงินตรา ใครจะไปแลกน้อยแลกมากไม่รู้ละ เก็บค่าธรรมเนียมในการแลกเงิน ๑,๐๐๐ บาท ร้องโอดโอยกัน เงินดอลลาร์หมดไม่มี แต่ว่าไปเที่ยวกันโครม ๆ แล้วบอกเศรษฐกิจ ไม่ดี แล้วการที่สั่งรถเข้ามา ผมว่ามีคนพูดแล้ว แต่ผมขอยืนยันว่าบ้านเมืองเริ่ม เสียหายตั้งแต่ตรงนั้น คณะรัฐบาลชุดไหนเข้ามาก็ใช้วิธีการอย่างนี้ พอใจที่จะให้ ลูกเต้าที่อยู่ต่างประเทศเอารถที่ซื้อไว้กลับมา ทางนี้จัดการ ภาษีกันไว้ ๖๔๒ เพอร์เซ็นต์ เพื่อกันไว้ว่ารถแพง ฟ เกิน ๒,๓๐๐ ซี.ซี. ห้ามเข้า หรือ เข้าได้จ่ายแพง เพื่อสนับสนุนโรงประกอบรถตั้ง ๑๐ โรงในบ้านเมืองเรา มีบริษัทที่เรียกกันว่าเป็นบริษัทแอฟฟิเลท (Affiliate) กับเรื่องนี้คือ ทำผลิต ชิ้นส่วนที่ประกอบผลิตในเมืองไทยนั้น ๕๖ บริษัท ตั้งแต่ ๕ ปีมาแล้ว ยังไม่มีใคร แก่เรื่องนี้ ผมพูดที่ไรก็มีคนมาตอกหน้าผม หว่าผมอย่างโน้นอย่างนี้ ปีหนึ่ง ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท สั่งรถนอกเข้ามา ถ้าสิ่งจริง ๆ จะใช้ที่เขาเรียกว่า คอมพลิต น็อคดาวน์ (Complete knockdown) เข้ามาในนี้ ก็ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ผลิตในประเทศไทยได้ ก็ต้องเป็นประโยชน์กว่าแน่ คนทำงานบริษัท ๕๖ บริษัท ที่ผลิตชิ้นส่วนก็ได้ประโยชน์ บริษัทประกอบก็มี อย่างนี้ การโดยสารกันอย่างนี้ทำให้จนทุกวันนี้เขาก็ลดอัตราการประกอบ โตโยต้าลดลงครึ่งเดียว และสั่งรถนอกเข้ามาขายกันสนุกไป เหตุผลอย่างนี้ เรื่องที่โดยสารกันแบบนี้ ผมถึงบอกว่าต้องเอามาพูดกันไว้ที่นี่ เพราะเหตุว่า เวลาที่เขียนกันอย่างนี้ มีการโดยสารกัน มีการเอื้อเฟื้อกัน ผมพูดไว้ว่ามาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ นั้น ขออนุญาตท่านประธานอธิบายความให้เห็นชัดหน่อยเถอะ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นปี ๒๕๓๕ อยากจะรู้ว่าอยู่ในสมัยใครอย่างไร ตอนแก่

๒๓

ร ๖/๒๕๔๐ (ส. ๒)

วิธนา ๑๑/๒

รัฐธรรมนูญนั้น ท่านประธานก็คงจะทราบด้วย ต้องทำความเข้าใจลงไปให้พี่น้อง
ถ้าหากว่าท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ กรุณาย้อนไปถึงเหตุผลที่จะต้องออกกฎหมายอย่างนี้
ขึ้นมาเพื่อป้องกัน ผมก็ต้องย้อนไปเพื่อจะขอให้มีความหมายป้องกัน ต้องการคุ้มครองของ
ส.ส. ในสภา ผมพูดไว้วันนั้นเป็นการหยาบเกินไปว่า คนข้างนอกได้รับภูมิคุ้มกัน
แต่ว่าคนในสภาที่เป็น ส.ส. ไม่ได้รับภูมิคุ้มกัน เหตุเกิดตั้งแต่กฎหมายที่รัฐธรรมนูญ
ฉบับ ๒๕๒๑ ได้ออกไว้ ฉบับนั้นเอ่ยไว้เลย พูดจาในสภามีภูมิคุ้มกัน จะว่าจะกล่าวใคร
ตำหนิใครฟ้องร้องไม่ได้ และในรายงานการประชุมนั้น ก็บอกว่าคุ้มกันไปถึงผู้ทำ
รายงานการประชุม วันหนึ่งผมไปดำเนินการอภิปราย ผมพูดออกอากาศถ่ายทอด
โทรทัศน์ ๓ วัน ๗ วัน ไม่มีใครมาแตะต้อง เพราะรัฐธรรมนูญคุ้มกันผม แต่ความ
ช่วยของผม นั้น อยู่แต่วันหนึ่งมีคนที่เป็นระดับเลขาฯ ไปสำรวจพื้นที่ แล้วก็ยืนยันบอกว่า
ที่หนังสือพิมพ์มาด้าผม พวกก้านชวด ก้านเฮง ยกเมฆขึ้นมานั้น มีคนมารับรองเสร็จ
บอกก้านชวด ชื่อจริงชื่อนี้ นามสกุลนี้ ก้านเฮง ชื่อนี้ นามสกุลนี้ ผมไม่เคยเอ่ย
ที่ดินที่กล่าวกันว่าเท่าไร บอกที่ดินทั้งหมด ๒ คน มีอยู่ ๑,๘๐๐ ไร่ เพราะต้องการ
จะยืนยันว่า ๒ คนนี้ บอกไม่เคยมาขอเรื่อง เท่านั้นแหละ ผมเห็นผมก็ดีใจ ผมเอา
ที่ผมอภิปรายในสภาถ่ายทอดมาลง แล้วเอาข่าวหนังสือพิมพ์มาลงเรียงกัน ผมถูกฟ้อง
ทันที สาเหตุเพราะว่าไม่คุ้มกันการรายงานข่าว เขาบอกว่าคนที่คุ้มกันนั้นคือ
เจ้าหน้าที่ที่จดชวเลขในที่ คนที่ตีพิมพ์เอกสารในสภาได้รับความคุ้มกัน ผู้แทน
หนังสือพิมพ์ที่เป็นบรรณาธิการไม่ได้รับภูมิคุ้มกัน ผมจึงเริ่มณรงค์ตั้งแต่บัดนั้น
ผมณรงค์ให้ใคร ให้หนังสือพิมพ์ ผมขอแก้ไขบอกว่า คำว่า ได้คุ้มกันถึงผู้พิมพ์
ผู้โฆษณาด้วยนั้น ให้หมายถึงผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์ด้วย เท่านั้นแหละก็จะ
ปลอดภัยทั้งหมด ทำไมผมถึงฝึกฝนเรื่องอย่างนี้ -----

ท่านประธานครับ ในบรรดาคนที่แสวงหาการต่อสู้เพื่อจะปราบปรามทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงนั้น ผมแน่ใจว่าผมยืนอยู่แถวหน้า ผมถือว่าสถานะนี้แหละครับเป็นที่ที่ดีที่สุดที่เราจะเอาข้อเท็จจริงถ้ามีอยู่ในบางส่วนนั้นมาเสนอไว้ และได้รับความคุ้มกัน ผมใช้สำนวน บางทีก็อาจจะขอประทานโทษท่านสมาชิกถ้าเห็นว่ามันไม่สมควร แต่ว่าถ้าจะเปรียบเทียบกับให้เห็น บอกว่ามันต้องใช้สถานที่นี้เป็นที่มาลากไล่ให้เห็นว่าใครทำสกปรกอย่างไรไว้ คนจะทำอย่างนั้นได้ก็ต้องไม่สกปรก เหมือนกับที่ว่ากันว่าไปศาลถ้ามีสกปรกแล้วก็ไม่ได้ความละครับ ไปศาลต้องมีสะอาด

ท่านประธานครับ ผมดำเนินการเรื่องนี้ ผมต่อสู้เรื่องนี้เพราะผมไม่ต้องการให้คนทำสกปรก ไม่ต้องการทำมาหากินมีหลักฐานเพียงบางส่วนก็ให้เอามาแสดงในสภาได้ โดยตรวจสอบกันในสภา ผมเรียกร้องเรื่องนี้ขอให้มีภูมิคุ้มกัน เพราะการที่มีภูมิคุ้มกันแล้วเอาหลักฐานที่ถูกต้องมาแสดงนั้น จะเป็นการปราบปรามทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างยิ่ง ผมส่งประเด็นนี้เข้าไปเมื่อตอนแก้รัฐธรรมนูญกันเมื่อปี ๒๕๓๔ ต่อปี ๒๕๓๕ และผลออกมาเป็นอย่างไรครับ ผลออกมากลายเป็นมาต่อไป การพูดในสภา เขียนวรรคหนึ่งไว้หรือหาเขียนครับว่าได้รับภูมิคุ้มกันใครจะนำไปฟ้องร้องไม่ได้ เว้นไว้แต่ถ้าการพูดนั้นมีการถ่ายทอดโทรทัศน์ มีการถ่ายทอดวิทยุอย่างนี้ไม่คุ้มกันครับ และเป็นอย่างไรครับ จะคุ้มกันตรงไหน ต้องปิดไว้ถ้าหากประชุมมืด ๆ ประทานโทษประชุมลับ ถึงจะคุ้มกัน แล้วการประชุมลับในบ้านเมืองนี้ มันลับไหมครับ มันไม่ลับหรอกครับ เพราะเวลาที่เปิดประชุมเสร็จ คนที่เอาโทรศัพท์มาก็โทรเข้ามารีงเปิดปิดรหัสวางไว้ และก็เอาหนังสือปิด และมันก็ถ่ายทอดสดไปหมด แล้วมันก็มีความไม่เป็นธรรมว่าถ้าสื่อสารมวลชนเขาอยากจะเหยียบใคร เขาก็ถ่ายทอดสิ่งที่พูดกันนั้นออกไปข้างนอก เขาไม่อยากจะเหยียบใครเขาก็ไม่เอ่ยถึงเลย ผมทดลองมาแล้วหลายคดี หลายกรณี ในนี้แหละการประชุมลับนั้นละครับ ประชุมกันดี ๆ จะตายไปประชุมกันขนาดที่ลากไล่กันมากองข้างในหมดเลย ใครเป็นอย่างไร ๆ ใครเป็นตัวแทนของใคร ใครใช้เงินแบงก์ไหน ใครขนน้ำมันเถื่อนอย่างไร ละเอียดยิบเชียวครับ แต่พอเปิดสว่างปั๊บก็มีคนใช้เล่ห์มาลากหลุดจากกันให้คนทั้งบ้านเห็นว่าพูดจาไม่เห็นพาดพิงถึงเราเลย พูดกันแต่นาย ก นาย ข ตัวย่อไม่เห็นมีอะไร และก็เลิกกันไป สื่อสารมวลชนนั่งฟังกันหูผึ่งอยู่นั้นละครับ แต่ไม่เสนอข่าวครับ เพราะเขาต้องการจะยกย่องทางพวกนั้นเขาก็ไม่เสนอข่าว แต่กรณีว่าค้าโน้นค่านี้อาไปกันที่ ลากกันใหญ่กันที่ เรื่องอย่างนี้เขาบอกว่าจะภูมิคุ้มกันแต่เมื่อพูดในที่ประชุมลับ ผมอาจจะเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานก็อยู่ในที่ ประทานโทษ

ท่านอาจจะไม่ได้นั่งประชุมด้วยคราวนั้นอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมยกเป็นตัวอย่าง
 เลยเขียวครับ ออกชื่อท่านก็ได้ ตรงนี้ท่านคงไม่ตำหนิ ท่านอดีตนายกฯ บรรหาร
 ศิลปอาชา ถูกกล่าวหาว่าท่านถ้ายืนยุติแล้วกล่าวหาในสภาทันทีต้องไปโรงพัก
 แจ้งความแล้วต้องออกจากตำแหน่งทันที เพราะท่านไม่ใช่ลูกจีน ท่านเป็นคนจีน
 เพราะท่านบอกใครต่อใครที่บ้านทั่วเมืองหมดว่าท่านเกิด พ.ศ. ๒๔๗๕ แต่
 คุณพ่อเข้ามาเมืองไทย พ.ศ. ๒๔๘๐ เพราะฉะนั้นท่านไม่ใช่ลูกจีน ท่านเป็น
 คนจีน มีคนเอาใบมาบอกในนี้ว่าหลักฐานชัดเจน แน่แน่นอน ผมอยากให้ตัวนั้นเป็น
 ตัวตรวจสอบครับว่าให้ตรวจสอบหลักฐาน ถ้าหลักฐานคนที่บอกนั้นเป็นของจริง
 ก็เป็นอันว่าคนที่ถูกกล่าวหาจะต้องรับเคราะห์รับกรรมไป ได้ถูกเปิดเผยเรื่องนี้
 ขึ้นมา แต่ว่าถ้าเป็นความเท็จคุณต้องออกจากสภาให้มีคณะกรรมการตรวจสอบเอกสาร
 ความเท็จคุณต้องพ้นจากตำแหน่งไปเลย ถึงจะมันดี วันนั้นเป็นอย่างไรรครับ

คุณบรรหารเอาเอกสารหลักฐานมาแสดง เอากองวิชาการกรมตำรวจมาแสดง
 ว่านี่นะกฎหมายเขามีอย่างนั้นนะ เขาใช้กฎหมาย พ.ศ. ๒๔๗๙ เขาเริ่มบังคับใช้
 พ.ศ. ๒๔๘๐ เพราะฉะนั้นพวกที่อยู่ต่ำกว่าบล่าฟี่เลี้ยง ๕๐๐ คน คนจีนทั้งนั้น
 ที่เข้ามาจะต้องขึ้นทะเบียนนั้น ก็ขึ้นทะเบียนกันใน ๑ เดือนเวลานั้น และเขา
 ก็มีข้อไว้ชัดเจนว่า พ่อชื่ออะไร แม่ชื่ออะไร มาตั้งแต่เมื่อไร เข้ามาเมื่อใด
 บางคนไม่รู้เขาก็ขีด บางคนก็ปี พ.ศ. ๒๔๖๐ พ.ศ. ๒๔๖๕ คุณพ่อคุณบรรหาร
 เข้ามาปี พ.ศ. ๒๔๕๐ เขามาแต่งงานกับคนไทย พี่ชายคนโตเขาอายุ ๘๐ ปี
 มีชีวิตอยู่ พี่น้อง ๖ คนเพิ่งตายไปคนเดียว อย่างนี้เวลานี้หลักฐานของใครชัดเจน
 หลักฐานคุณบรรหารชัดเจน แต่ปรากฏว่าคนมาบอก ๆ ไม่ต้องรับผิดชอบอะไรเลย
 ผมบอกว่าต้องทำอย่างนี้ ต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบเอกสาร ถ้าเอกสาร
 ถูกต้องใช้ได้ เอกสารคุณบรรหารเป็นเท็จ เอกสารที่มาแสดงในนี้เป็นความจริง
 คุณบรรหารต้องรับผิดชอบ ต้องโดนไปตามกรรม ไม่ได้ครับ ผมร้องทุกข์เรื่องนี้
 เมื่อออกมาแล้วทำไมผมเดือดร้อนนี้ครับ เพราะผมเป็นคนต้องการให้บ้านเมืองนี้
 สะอาด ผมต้องการไม่ให้มีทุจริตจ้อราษฎร์บังหลวง ใครก็ตามแต่ถ้าอยากจะบอกผมว่า
 เมื่อคราวผมเล่นกับคุณบรรหารนั้น เมื่อตอนที่ผมถูกคุณบรรหารฟ้องนั้น ไหนว่ามีภูมิคุ้มกัน
 ผมจะบอกให้ฟังนะครับ -----

มีคนกรมทางฯ เขียนมาเพื่อให้ ส.ส. ใช้ในนั้น ผมเป็น ส.ส. ที่ไม่ต้อง
ใช้ข้อมูลที่ใครแนะนำ มีคนกรมทางเขียนมาให้เสร็จ เขียนด่าทอ ว่ากล่าวมา
ให้เสร็จเรียบร้อย เมื่อเสร็จเรียบร้อย ความพลาดพลั้งของผมก็คือว่า
ทำเอกสารสรุปคดีข้อความที่เจ้าหน้าที่กรมทางฯ เขียนมาให้ ส.ส. พุดใน
สภาไม่ได้ดังออกแผ่นนี้ต่างหากละครับไปอยู่ในสมุดปกดำ ผมต้องไปขอขมา
คุณบรรหาร ก็เพราะว่าความพลาดพลั้งอันนี้ แต่ในสภาไม่ครับ ในสภาเรา
ใช้ข้อมูลอยู่ในขอบเขต ฟ้องเรื่องพุดในสภาไม่ได้เลยครับ แต่ท่านฟ้องผมได้
เพราะเอกสารที่นำไปแสดงนั้นมีค่าเขียนว่ากล่าวเป็นการดูหมิ่นท่านด้วย ซึ่งผม
แก้ไขไม่ได้เรื่องนั้น กระผมก็ต้องยอมรับ แต่ผมทำอย่างนี้เพื่อต้องการ
ความสะอาด ผมทำอย่างนี้เสมอมา ผมทำทำไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาให้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ
หน่อยได้ไหมครับ

นายสมิคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ผมก็มาอภิปราย มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ นะครับท่านประธาน ถ้าไม่ยกตัวอย่าง
ตรงนี้ได้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมลืมไปแล้ว เชิญครับ

นายสมิคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
เรื่องอย่างนี้ผมอยากจะขอท่านประธานครับ พรรคประชาธิปัตย์ที่จะเหลือพุดได้
อีกกี่คน ผมขอใช้สิทธิอันนั้นแทนแล้วกันเหมือนคุณชวนท่านขอแทนประชาธิปัตย์
ผมจะได้ทำประโยชน์ตรงนี้ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญเถอะครับ แต่ว่า
ให้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ

นายสมิคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
เมื่อ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ นั้น ผมขอให้มีการแก้ไข ผมระมัดระวังนะครับ
เพราะเหตุอย่างใดครับ เพราะเหตุเมื่อคืนฟังคุณชวนพุดแล้วก็ไม่สบายใจ ท่านทำ
หนังสือไปถึง สสร. ๒ ครั้ง แล้ว สสร. ก็จัดการทำตามที่ท่านขอร้อง ๒ ครั้ง
นี่แปลว่าพรรคประชาธิปัตย์แทรกแซงการร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้หรืออย่างไรครับนี้
ทำได้อย่างไรครับนี้ ไหนบอกไม่ให้ไปแทรกแซง ไหนบอกไม่ให้เข้าไปยุ่ง
ทำหนังสือไป ๒ ครั้ง คุณอุทัยมายืนรับรองว่าจัดการแก้ไขให้ ครึ่งล่าสุดไปไม่ทัน
นี่แปลว่าแทรกแซงการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ผมไม่กล้าทำอย่างนั้นครับ ความจริง
พิมพ์หนังสือก็พิมพ์เป็น พิมพ์เองได้ด้วยความคิดก็อยู่ในตัวผม เขียนให้คุณอุทัย

อย่างไรก็เขียนได้ แต่นั่นเป็นหลักฐานของการแทรกแซง ผมจึงไปพูดจาในที่
อันควรที่ได้เคยพูดไว้แล้ว ผมพูดในชมรมที่ว่า เขาแสดงความยินดีนักเขียนเก่า
ธรรมศาสตร์ แสดงความยินดี ๑๒ คน เป็นรัฐมนตรีชุดนี้ แล้วผมก็ฝากอันนั้นไป
ก็ปรากฏว่าฝากไปท่านก็รับไปอย่างนั้นแล้วไปวางแห่ที่ไหนก็ไม่ทราบได้
เข้าหูซ้ายทะลุหูขวาไม่ได้สนใจเลย ก็เป็นสิทธิของผม ถามว่าผมพูดได้อย่างไร
ไม่รับตั้งแต่ต้นคืออย่างไร ผมอ่านภาษาไทยออกครับ ผมจบนิติศาสตร์บัณฑิต
ผมเรียนกฎหมายรัฐธรรมนูญกับอาจารย์หยุด แสงอุทัย ผมเรียนแล้วผมสอบ
ได้คะแนนดีด้วย เพราะผมสนใจเรื่องนี้ แล้ววันหนึ่งผมมาใช้กฎหมายนี้ครับ
ผมจะถามคนเรียนเสมอ ตอนนี้อยู่ใครสอน ๆ วิชาที่เรียนมาแล้วนั้น วิชาที่เป็น
หัวใจ ผมบอก ถ้าอาจารย์หยุดยังมีชีวิตอยู่วันนี้ท่านต้องปวดหัวแน่ เพราะการ
สอนของท่านจะต้องยุ่งยากสับสน อ้างอิงการเรียนต่าง ๆ ผมก็คุยถึงเรื่องนี้เสมอ
เพราะผมสนใจกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมอ่านแล้วผมถึงแยกหมวดได้ถูก ผมแสดง
ได้ถูกเมื่อ คุณสมเกียรติ อ่อนวิมล ได้พิมพ์หนังสือ ว่ากันว่าพิมพ์ตั้ง ๘๐๐,๐๐๐ เล่ม
เล่มสีน้ำตาลอ่อนนั่นแหละครับ ผมใช้อันนั้นเป็นคู่มือ แม้จะเปลี่ยนแปลงตอนหลัง
ก็เพียงแต่สับตำแหน่ง มาตรา ๒๖ ไปอยู่ มาตรา ๒๗ ผมก็หาเกือบไม่เจอ
อ่านพรวด อ้าว ไปไหน เพราะว่า มาตรา ๒๖๖ นั้น โยงกับ มาตรา ๒๖
พอพิมพ์มาเป็นเล่มปกขาวเข้ากลายเป็นอยู่ มาตรา ๒๗ สืบสนมาตรากันไป
ผมทำการบ้านไว้ตรงนั้น ผมต้องกลับไปนั่งทำการบ้านใหม่ ไปนั่งโยงโยงใหม่
ทำเล่มขาวที่เสนอมานี้ สืบสนหมดมากมายหลายเล่ม แต่ผมบอกท่านประธาน
ได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น ใครที่อยู่บ้านเมืองนี้ก็ต้องเชื่อว่าบ้านเมืองเรานี้มีระบอบ
ประชาธิปไตย ผมก็เชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย ในระบบประชาธิปไตย
ภาษาบ้านอะไรกันก็ไม่ทราบ ตั้งวงใช้สื่อสารมวลชนของรัฐ ถล่ม ล้อกันทุกวัน
ว่าคืออย่างนั้นคืออย่างนี้ ล้อหลอกประชาชน ผมขออนุญาตอ้างท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ
อีกนิดเถอะครับ ผมขอพระคุณอย่างยิ่งเลยที่ท่านได้เอ่ยถึงหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
เอาความเห็นของท่านไปลง ที่ท่านเล่าให้ฟังนั้นลงไว้หน้า ๓ ทำอย่างไรครับ
ตอนประชาธิปไตยไปทำประชาธิปไตยกันที่จังหวัดตรัง ท่านบอกเลข บอกผมโผล่
ไปดูแล้วให้พี่ชายท่านไปจัดหาคนมา ๒๐๐ กว่าคน เห็นแล้วมีคนรู้การเมืองจริง ๆ
๕ - ๖ คนเท่านั้น ประชุมกันเข้า ช่วงบ่ายออกมามีมาแล้วบอกว่า ร้อยละ ๘๕
เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นี่เป็นข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุดนะครับไปจังหวัดของคน
ที่เคยเป็นนายกรัฐมนตรีมาแล้ว เป็นจังหวัดของคนที่เขาใจใส่รัฐธรรมนูญอย่างยิ่ง
และท่านได้กรุณาพูดด้วยตัวทางเอง ท่านบอกว่า ทำกันแบบนี้ ผมพอฟังอย่างนี้บอก

อย่างนั้นใช้ได้ ตรวจทุกจังหวัดเลย ต่อไปนี้เข้าห้องประชุมทั้งนั้น หากคนเข้ามาทั้งนั้น
 ทำสำเร็จในหลายจังหวัดเป็นกันมาเห็นชอบ แต่ว่าทำไมสำเร็จที่พุทธมณฑล
 นิมนต์พระมาเต็มไปหมดเลยครับ แล้วก็ไปอภิปรายพูดจากัน เรียบร้อย ตอบปัญหา
 ก็กึก ๆ ๆ แล้วส่งไปให้พระเซ็นไม่มีพระองค์ไหนยอมเซ็นเลยครับ ทำไมละครับ
 แปลว่าหลวงพ่อพระไม่ได้อย่างไรครับ แปลว่าพระท่านรู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร
 อย่างไรละครับ แต่ว่าทำกันลงมาก็แรกบอก ๕๐,๐๐๐ คน ครับ เข้ามาในสภา
 กลายเป็น ๗๐๐,๐๐๐ คน ไปแล้ว รายงานบอก ๕๐,๐๐๐ คน ครับที่ทำอย่างว่า
 ตรงนั้น ๒,๐๐๐ คน ตรงนี้ ๒๐๐ คน อะไรต่าง ๆ ๕๐,๐๐๐ คน ครับที่ทำ
 ตรวจสอบมา ร้อยละ ๘๕ เห็นด้วย -----

ผมสนใจเรื่องอย่างนี้ เพราะบางครั้งสถานีโทรทัศน์ก็เซ็นสัญญา ๒๕ อาทิตย์ ให้รายการเก่ง ๆ ที่ด่ารัฐบาลได้ทุกอาทิตย์ไปจัดรายการ สื่อสารมวลชนของรัฐแสดงความเป็นประชาธิปไตยอย่างยิ่งเลย จัดรายการ ไปที่โน่นไปที่นี้ จนกระทั่งไม่มีใครกล้าข่มขู่ สับสนุน ประทานโทษ ท่านข่มขู่ด้าน รายหลัง ๆ ออกมาสนับสนุนหมด คนค้านเอามือชุกไว้ตรงไหนหมด ชุกกันหมด กลัวหมด ก็ทำกันอย่างนั้นครับ ปลุกระดมกันมาอย่างนี้ ผมถามลึกลับว่า เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๗ เตรียมการกันไว้อย่างไร ไม่อายหรือครับ ที่ไปสัมภาษณ์บอกว่าผมจะได้สิ่งเล็กที่สนามหลวง นั้นแปลว่าอย่างไร แปลว่าร่างเสร็จส่งให้สภาแล้วต้องปลุกระดมด้วย พอรู้ว่าสภาทำท่าจะวิพากษ์วิจารณ์ก็ปลุกระดมใหญ่เลย แล้วกำลังจะบานปลายไปใหญ่ จากรัฐธรรมนูญเราเห็นสี เขียวจะกลายเป็นสีอื่นไปแล้ว ไล่ นายกรัฐมนตรีแล้ว นี่ความจริงว่านายกรัฐมนตรีก็แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ทัน ถึงได้จัดการว่ารัฐธรรมนูญไม่เอาคุณอย่างนั้นไปนะ ให้พวกนั้นซึ่งชี้แจงอยู่ ข้างหน้าประตูอยู่เวลานี้ ไปจัดมาจากไหนก็ไม่ทราบได้ ไล่ นายกฯ ไล่ บิ๊กจิว ไปว่าคุณหญิงเขาเข้าไปด้วย มันอะไรกันครับ บ้านเมืองนี้ แปลว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่แกวันนั้นเขาบอกใช้ไหมครับ ว่าเมื่อร่างเสร็จเรียบร้อยแล้วเห็นท่าว่าคนจะไม่สนใจให้จัดการปลุกระดม ผมอยากจะถามลึกลับ เอาสแตงค์มาจากไหน ถ้าท่านประธานไม่ทราบผมบอกให้ครับ พูดเสียงอ่อน เสียงหวานเมื่อวานนี้เป็นคนจ่ายเงิน พูดจามุนวอลอ่อนช้อยเมื่อวานนี้ละครับ เป็นคนจ่ายสแตงค์ แล้วทำกันได้อย่างไร จ่ายสแตงค์มาปลุกระดมให้คนนั้น ผมไม่ว่าอื่นหรอก เพราะว่าทำให้คนเข้าใจผิด ทำให้คนทั้งบ้านทั้งเมืองเข้าใจผิด ว่าที่ท่ามันดีเหลือเกิน ในระบอบประชาธิปไตยผ่านก็ผ่านผมก็ไม่ว่าอะไร ผมบอกผมขอใช้สิทธิของผม ผมไม่ลงคะแนน แต่ผ่านก็ผ่านลึกลับ ท่านนายกฯ ต้องการแก้ปัญหา ไม่มีปัญหา ผมบอกมาเลยอ้างได้ว่า ๖ พรรคเห็นชอบ แต่ว่าจากการโหวตผมขออีกคนละก้าว แทนที่ผมจะมาค้านผมบอก ๑๘ คน ผมไม่ลงคะแนน ท่านบอก โอ.เค. ไม่มีปัญหา เพราะเหตุว่ามีเหตุได้ว่า ไม่ใช่มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๑๙๙ นั้นมันกฎหมายรัฐบาล ถ้าพรรคร่วมรัฐบาลไม่เห็นด้วยอยู่ด้วยกันไม่ได้ นี่ไม่ใช่กฎหมายรัฐบาลเป็นเรื่องของการทำ มาให้คนสภาพิจารณา ไม่มีอะไรโยงใยกับรัฐบาล แต่รัฐบาลจะแก้ปัญหาดับชนวนพวกปลุกระดมทั้งหลาย ผมบอกได้เลยครับ คุณยังพันธ์ก็ไปโผล่หน้า แล้วบอกอ้างได้เลยว่า ๖ พรรคเห็นชอบ แต่ผมขอใช้สิทธิถอย ๑ ก้าว คือผมไม่โหวต อย่างนี้ก็ไม่เห็นมีปัญหา อย่างนี้กำลังจะจะได้กันใหญ่

กำลังแคะกันใหญ่ โอ๊ย ไม่มีสปีริตกันอย่างโน้นอย่างนี้ เจ้าคนเขียนบทความก็
 ทหารบก เขียนหนังสือตัวหนึ่งก็มีสิทธิแสดงความเห็น ๒ ตัว แต่ทำไมละเมิดความเห็น
 ของคนอื่น ใช้นามปากกาตัดเทียมเยียนนครเลขมาพูดจาแหวะถึงผม เป็นไปได้
 อย่างไรคุณก็จะเห็นของคุณก็เห็นไป แต่ผมก็ต้องมีสิทธิเห็นของผมสิครับ คนทั้ง
 กองทัพบกเห็นอย่างนั้นหรือครับ นั่นเป็นแนวของกองทัพบกหรือครับ บอกว่า
 ไม่ใช่เป็นความเห็นส่วนตัว เขียนได้อย่างไรครับ พูดจากพาดพิงมาอย่างนั้น
 สถาบันนั้นต้องอยู่ตรงกลางครับ ผมตลอดชีวิตปกป้องสถาบันนี้ไว้เพราะเห็นว่า
 อยู่ตรงกลางช่วยให้บ้านเมืองนี้อยู่เป็นขึ้นเดียวมาตลอด อย่าทำให้ผมเสีย
 ความรู้สึกสิครับ เขียนหนังสือกระแหนะกระแหนะวินิจฉัยจัดการเสร็จ อย่าทำ
 อย่างนี้ครับ คนอยู่ตรงกลางต้องอยู่ตรงกลาง ใครเขาจะลงคะแนนอย่างไร
 เรื่องของเขา อย่ามาแสดงความเห็นขึ้นๆ เพราะในบ้านเมืองเรานี้ถูกขึ้นๆ
 มามากพอสมควรแล้ว กรณีที่พูดจากันในนี้ท่านประธานคงได้ฟังแล้วผมจะไม่ช้า
 ให้เสียเวลาแต่ต้องทบทวนให้เห็น ว่าผมตัดสินใจไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 อย่างเข้มแข็งที่สุดอยู่ตรงไหนครับ นอกเหนือจากมาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘
 ซึ่งไม่คุ้มกันคนที่ เป็น ส.ส. ในสภา แต่ยังไม่คุ้มกันคนที่ เป็นรัฐมนตรี กับบอกกัน
 พูดจาเห็นได้ชัดเลยว่า ก็อย่าไปเอา ส.ส. มาสิ เอามาต้องเลือกตั้งซ่อม
 ก็เอาบัญชี ปาร์ตี้ ลิสต์ (Party list) มาสิ ก็จะมีคนเหาะเข้ามาเนะครับ
 ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ เปิดช่องว่าคนที่ เป็นรัฐมนตรี
 ไม่ได้เป็น ส.ส. คนที่เชิญมาพูดในสภานี้มีภูมิคุ้มกันครับ คนมาจากข้างนอก
 รัฐมนตรีจากปาร์ตี้ ลิสต์ จะด่าทอว่ากล่าวใครอย่างไรฟ้องไม่ได้ครับ
 มีภูมิคุ้มกัน แต่ผู้แทนราษฎรซึ่งควรจะรักษาประโยชน์ของผู้คนในบ้านเมืองนี้
 พูดไม่ได้ครับ พูดโดนฟ้องครับ สภาอะไรครับ ไปลองแปลให้ชาวบ้าน
 ชาวเมืองเขาฟังสิว่าไม่มีภูมิคุ้มกันของ ส.ส. ที่พูดในสภา เท่าที่มีอยู่ก็
 พอเพียง ผมถึงบอกผมปิดล้อมให้เองอีก ว่าให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ
 เอกสาร ถ้าเอกสารเป็นเท็จคณะกรรมการมาธิการลงคะแนนออกไปเลย
 ไม่ต้องให้สภาลงคะแนนเลย ออกไปเลย แต่ถ้าเอกสารเขาถูกต้องก็ต้อง
 รับรองเอกสารเขาไว้ เก็บเอกสารไว้แล้วก็ให้คนนั้นไปแก้มา ไปทำสิครับ
 ถ้าผมใช้เอกสารเท็จเอาเลยครับ ไม่ต้องอยู่กันเลยแบบนี้มันถึงจะมันดี
 ถ้าเราจะลากไล่เขาแล้วต้องยอมให้เขาได้พิจารณาด้วย นี่ไม่ยอม-----

ท่านประธานครับ กรณีที่ผมพูดถึงเรื่องนี้นั้น นอกจากความไม่เป็นธรรมกับคนที่มาจากเลือกตั้ง แต่ว่าไปคุ้มกันคนที่ออกมาจากที่อื่นแล้วนั้น กรณีที่ร้ายกาจที่สุดนั้น ผมเห็นว่าอยู่ที่หมวด ๘ ส่วนที่ ๒ เรื่องการตั้งศาลตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น เป็นเรื่องที่เกินเหตุ มี ๑๕ มาตราครับ เรื่องศาลมี ๕ มาตรา ศาลทหารมี ๒ มาตรา แต่ศาลนี้มี ๑๕ มาตรา รายละเอียดนั้นว่ากันไปหมดแล้ว

สรุปให้ฟังได้ว่านี่มันเป็นสถาบันที่ใหญ่ยิ่งกว่าสถาบันทั้ง ๓ ผมคิดถึงอาจารย์หยุด เพราะท่านบอกว่า ๓ สถาบันนี้เกี่ยวข้องเกี่ยวพันกัน แต่จริง ๆ ผมเถียง อาจารย์หยุดเสมอเลย บอกไม่จริงหรือครับท่านอาจารย์ สถาบันยุติธรรมนี้เป็นที่ฟัง ท่านไม่ค่อยมาเกี่ยวข้อง เราจะโยกคนผิดกันระหว่างสภากับรัฐบาลละก็ ศาลยังอยู่เสมอ แล้วเราก็มียี่ห้อยของเราได้เสมอ มากน้อยอย่างนี้ตลอดเรียบร้อยครับทุกคนในพระปรมาภิไธยทั้งนั้น แต่ปรากฏว่าเวลานี้ศาลโดนเข้าด้วยแล้ว

อำนาจทั้ง ๓ นั้นตกอยู่ใต้อำนาจ ผมไม่เรียกอำนาจที่ ๔ หรือครับ เพราะอำนาจมันยิ่งใหญ่กว่า คุณแล้วเห็นได้ชัดเจนว่าเขียนขึ้นมาเพื่อสร้างอำนาจที่ ๔ เพื่อสร้างอำนาจของคน ๑๕ คน ไปดูช่องทางที่จะเข้ามา ๒ มาตราที่เขียนไว้ยาวเป็นสิบเลขนั้น เห็นได้ชัดเจนเลยครับว่า มีคนจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่จะเข้ามาได้ เขียนล่อหลอกเอาไว้ในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แล้วก็เขียนเปิดช่องเอาไว้ว่า ใครบ้างที่จะเข้ามา กำลังนี้คนเป็นคณบดี นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เป็นคนใหญ่ในบ้านเมืองนี้เลยครับ มาจากไหนไม่รู้ได้ จะเลือกเอาคนจำนวนหนึ่งเข้ามา แล้วจะเลือกกันอย่างไร ก็พวกฟ้องทั้งนั้นละครับ ๑๕ คนเห็นได้ชัดเจนว่า พวกฝ่ายเสียงข้างมากจะอยู่ข้างไหน แล้วใครจะเข้าไปนั่งกันอยู่ตรงนั้น และจะมีความสุขกันขนาดไหน เวลา ๘ ปี ที่มีอำนาจล้นฟ้า ชี้นัดตายปลายเป็นมาตรา ๒๑๖ นั้น โยงกับมาตรา ๒๗ เรื่องพรรคอย่างนี้ คนที่อ่านกฎหมายออก ดูกฎหมายเป็น เขาก็เห็นครับ นี่ก็จะมาหลอกกันได้ มาตราอย่างนี้ ผมติดสินใจของผมได้ ผมบอกผมไม่เห็นด้วย แล้วเป็นสิทธิของผม กลายเป็นคนเลว ไคโนเสาร์

เต่าล้านปี ไทยรัฐบอกว่าเป็น ริพ แวน วิงเกิล (Rip Van Winkle) อะไรของเขานอนหลับไป ๒๐ ปี ไม่อย่างนั้นคนอย่างผมไม่หลับหรือครับ นั่งรถก็นั่งข้างหน้า แต่ไม่ยอมหลับ คอยเฝ้าคนขับว่ามันขับดีไม่ดี ผมทำอย่างนี้เป็นนิสัยของผม ผมยังเสียใจแทนคุณปิยะฉัตร เพื่อนผมที่วอนข้างหน้า แล้วก็หลับถึงได้

บาดเจ็บขนาดหนักอย่างนั้น ผมบอกได้ว่า ผมเป็นคนประหลาดอย่างนี้ แปลว่าเฝ้าดู ที่พูดตรงนี้ เพื่อจะตอบโต้ข้อเขียนในหน้า ๓ ไทยรัฐว่า ผมไม่ได้นอนหลับ

ฝันไปที่ไหน ผมเฝ้าดูตลอด ดูพฤติกรรม ดูพฤติกรรม ดูสิ่งที่ทำกันเข้ามา และดูพฤติกรรมว่า ถ้ามันดีจริง ทำไมต้องปลุกระดมครับ ผมใช้คำนี้ เพื่อจะย้อนว่า เวลาที่เขาทำ บอกรณรงค์ รณรงค์สนับสนุน สสร. แต่ใครค้านไม่เห็นด้วยว่า พวกนี้ปลุกระดม ได้อย่างไรครับ ท่านประธาน ขอเล่าให้ฟังนิด ในวันตั้งเครียด ที่นายกฯ ท่านตัดสินใจ มันเข้าไปส่ำเพ็งแล้วครับ เข้าไปส่ำเพ็งพร้อมสี่เขียวขยุ่มหนึ่ง เดินเข้าไปหน้าตาเป็นอย่างไร เข้าไปแต่ละร้านปิดหน้าร้านเขาหมด บอกถ้าแก่ เอาชวลิตออก นี่ทั้งหมดจ่ายครึ่งเดียว ผมก็อยากจะตามตำรวจไปดูไปฟัง ไปดูการจัดการคนพวกนี้ไหม ทำไมบ้านเมืองเราถึงได้ปล่อยกันขนาดนี้ครับ ในหมวดหนึ่งถึงเรื่องสิทธิมนุษยชน ในหมวดหนึ่งมีพูดกันถึงเรื่อง ส.ส. คณะตุลาการฯ จัดการรับ ส.ส. ท่านประธานครับ คนอย่างผมเป็นเวอร์กรรม เลวทรามขนาดไหนครับนี้ ผมไปทำบาปทำกรรมไว้ขนาดไหนอย่างไรครับ ถึงต้องมาตามดู ปิดล้อม แล้วก็ทำความผิดอะไรขึ้นศาลเดียวครับ คนทั่วไปธรรมดา ขึ้น ๓ ศาล ยังแถมถวายฎีกาตอนจบได้อีก ของผมศาลเดียวครับ ทำผิดทำถูก ให้รู้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. แห่งชาติ จัดการครับ โดนล่อเข้าปั๊ ก็โดนแล้ว โดนอาชญากรรมแล้ว เสร็จแล้วศาลเดียวจบ ผมบอกผมนี้อยู่ในสภาพพูดจาแสดง ความคิดเห็น พูดจาให้สัมภาษณ์กระทบกระทั่งวงการหนังสือตามสมควร ตามสิทธิ ที่พึงมีพึงได้ ถ้าผมรุกร้าเล่นผมสิครับ แต่ว่าท่านประธานอ่าน เปลี่ยนประธานคนใหม่ เดียวท่านที่บ้านฟังวิทยุไม่ทราบได้ ท่านประธานครับ เมื่อเวลาที่อ่านนี้ อ่านหนังสือพิมพ์ตลอด ๒ เดือน ท่านประธานอ่านพาดหัวไซ้ไหมครับ ห้องท่าน ต้องมี ๑๐ ฉบับ เหมือนกับห้องผม ท่านเห็นไหมครับว่า หนังสือพิมพ์นั้นมีอิทธิฤทธิ์ อิทธิพลกับบ้านเมืองนี้อย่างไร พาดหัวกันแต่ละวัน เมื่อวานนี้สยามโพสต์ พาดหัว อย่างไม่ไร ใส่หัวไป รัฐบาลไป อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านสยามโพสต์ อ่านไทยโพสต์ ดูพาดหัวแนวหน้า อ่านดูสิครับฉบับอื่น ๆ นาน ๆ ก็ล่อเข้าไปที่ สิทธิเสรีภาพ มันเหลือเฟือ มันกันมันเข่นมันสุดแต่จะใช้ถ้อยคำอะไรเอากับคนที่ เป็นรัฐบาล จิกหัวว่ากล่าว นายกรัฐมนตรีเหมือนใครที่ไหนดก็ไม่วางการหนังสือพิมพ์ ผมพูดถึงเรื่องนี้เพื่อผมเรียกร้องอะไรครับ ผมเรียกร้องว่า ผมโดนศาลเดียว ทำไมหนังสือพิมพ์ที่คนจิกหัวพวกผม ทำไมไม่โดนศาลเดียวบ้างครับ ทำไมละครับ

ผมถามหนังสือพิมพ์ ผมย้ำอีกทีว่า เอา พร. ๔๒ ไปใช้สักมาตราเป็นอย่างไร
ไม่ได้ ๆ ไปละเมิดสิทธิของสื่อมวลชนได้อย่างไร ผมบอกสิทธิของพวกคุณ
ละเมิดไม่ได้ แต่สิทธิของพวกผมละเมิดได้ใช่ไหม คุณหัวเราะชอบใจกันใช่ไหม
สสร. เองยกร่างฯ มาแล้ว จะมีคณะกรรมการกับบุคคลภายนอกเพื่อจะ
ตรวจตราดูแลควบคุมหนังสือพิมพ์ ผมก็ยกมือโหมทนา บอกเอาหลักที่เถอะ
ค่อยยังชั่วหน่อย บ้านเมืองจะได้พอมีระเบียบกับเขาบ้าง พวกนี้แว๊ดไปแว๊ดมา
ถอดออกไปแล้ว พอถอดไปแล้วก็สนองบุญคุณเลยว่า ผมต้องละความเป็นกลางแล้ว
บัดนี้ต้องมาแล้ว เอาความเลวของรัฐบาลสุดแต่จะกันขึ้นมาว่า แล้วบ้านเมือง
จะแก้ไขได้ด้วยรัฐธรรมนูญฉบับนี้เท่านั้น ท่านพี่น้องที่ฟังอยู่ทางบ้านทั้งหมดได้
กรุณาเถอะครับ วันนี้เป็นวันที่ ๕ จะปิดเยื่อเย็นเยื่อหน่อย ใครจะพูดมานอกกลุ่ม
นอกทางหน่อย แต่ขอให้เถอะเถอะครับว่าคนอย่างที่คุณเรียงแถวกันมาอย่าง
พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญรุ้งฯ นั้นท่านมีสถานะของท่าน ท่านเป็น
ครูบาอาจารย์สอนหนังสือ ท่านเป็นนายทหารระดับพลเรือเอก สิ่งที่ท่านพูดมานั้น
ใครหักล้างไม่ได้หรอกครับ นอกจากจะตะแบงตีกรรเชียงถอยออกไปเท่านั้นเอง
หรือไม่ตอบท่านเท่านั้นเอง แต่ละข้อ แต่ละประเด็นที่พูดมานั้น คนที่บ้านที่มีใจ
เป็นธรรมจะมอง ทำไมทำอย่างนี้ ทำไมทำอย่างนี้ แต่ว่าในแวดวงของการ
ปลุกระดมทั้งหลายบอกนี่เป็นไคโนเสาร์อีกตัวหนึ่ง สมัครงี้ไคโนเสาร์
เกาเหล่หลักก็ไคโนเสาร์ เสนาะก็ไคโนเสาร์ เฉลิมก็ไคโนเสาร์ แต่เคราะห์ดี
เฉลิมไม่พูด เรื่องพรรคอย่างนี้ผมเรียนท่านประธานได้เลยว่า มันเรื่องของ
การปลุกระดมให้เกลียดชัง เรื่องของการที่ว่าเอาอะไรมาผูกพัน หัวพัน แล้ว
ให้คนทั้งบ้านเมืองเข้าใจผิด แม้แต่จะตกลงว่า เอาละท่านครับ เอาอีกแล้ว
รีบอีกแล้ว จะขอออก จะรีบร้อนอีกแล้ว ทำไมละครับ ทำไมจะยื่นไม่ไว้วางใจ
นายกฯ บอก ขอจะพูดเร็วหน่อย ไม่ได้ ต้องเลื่อนไปตามระเบียบ แต่ว่า
พอรัฐธรรมนูญบอกไม่ได้ จะถอยมาพูดก่อน ทำไมมันสวนกันไปสวนกันมาอย่างนี้
เขาจะขอเอาเร็วบอกไม่ได้ เขาจะขอเอาตามมาตรฐาน บอกไม่ได้ต้องเอาเร็ว
ทำไมบ้านเมืองเราเป็นอย่างนี้ แล้วลูกคู่ทั้งหลายก็เอา ล้อกัน ผมยังขอบพระคุณ
ท่านอดีตนายกฯ ชวน หลีกภัย ขอบพระคุณท่าน ขอบพระคุณคุณที่นั่งมองหน้าผม
อยู่พอดี ส.ส. กระปี่ คุณพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ผมใช้ชื่อทั้งสองท่านนี้เป็นคน
อธิบายความใน ครม. เมื่อวานนี้ เพราะคุณพิเชษฐให้สัมภาษณ์วิทยุตอนเช้า

ผมได้ยิน เพราะคุณชวนแสดงความเห็นเบื้องต้นก่อนที่ท่านจะไปทำเบื้องหลังนั้น
ผมบอกได้เลยว่า ไม่ใช่เสียหายอะไรนะ ท่านก็บอก ทำอย่างนี้ทีหลังต้อง
บอกกันก่อน ท่านไม่รู้ขนาดนั้น แต่ว่าคุณพิเชษฐบอกชัดเจน เรามี ๒ คณะ
เรามีเรื่องบ้านเมืองกับเรื่องการเมือง ผมใช้คำนี้ไปบอก กรม. แล้วที่โน้น
เขาก็แสดงหลักฐาน ท่านนายกฯ ก็บอกท่านรู้ก่อนแล้ว เลขาธิการนายกฯ
เขาก็แสดงหลักฐานหนังสือพิมพ์ว่าเขาขออนุญาตไปดำเนินการเรื่องนี้ ชัดเจน
เหตุผลว่า เขาถูกใจกันในการอภิปรายที่ไม่ลงมติ คุณศุภชัยก็ดี คุณธารินทร์ก็ดี
พูดจากุณคนที่มีส่วนทางบริหารเขาไปเจอกันที่งานสถานทูตอินเดีย เมื่อวันชาติ
อินเดีย เขาก็บอกอย่างนี้ต้องมาคุยกันหน่อย ช่วยกันหน่อย คุณกรบางอย่าง
เอาไปทำประโยชน์ได้เขาก็ไป แต่เขาก็รอบคอบ เขาขออนุญาต มีหนังสือ
ขออนุญาต นายกฯ อนุญาตวันที่ ๑๘ สิงหาคม อนุญาตให้ไปดำเนินการพบปะกันได้
เท่านั้นละครับ บรรดาสื่อกระแสข่าวทั้งหลายจะเป็นจะตาย สัมภาษณ์คนรถก็เอาดี
ล่อกันอยู่ข้างล่างว่าข้างบนเขาพูดอะไรกัน เขาบอกว่าเรื่องบ้านเมืองเขาจะ
ช่วยกันดูแลให้ แต่เรื่องทางการเมืองเขาจะพิศกัน เขาบอกคุณธารินทร์ทางนี้
อยู่ทางนี้คนทางนี้เขาจัดการทางนี้ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ก็ธรรมดา พูดกันโดน
เสียบ้างสิครับ จะดับชนวนได้หรือไม่ได้ ก็ไม่ทราบ ต้องการให้รัฐบาลแตกกัน
คนนั้นจะไปเข้า คนนี้เข้าคนนั้น อะไรกันครับ ปัญหาว่าสื่อก็มีปัญหาใช่หรือไม่
แต่ถ้าไม่มีใครคุมสื่อ ไม่มีใครกล้าแตะต้อง กลัวกันหมดถอยกันหมด ผมไม่ได้
ไปกล่าวหาคนพวกอื่นเขาไม่ เขาคงรำคาญจี้คร้านที่จะต้องให้เขาถูกว่าเปล่า ๆ
แต่ผมไม่รำคาญ ผมบอกวามาละเลยมาเลย ไปก็ไปศาลด้วยกัน ผมเถียงเสมอ
ผมว่ากล่าวเสมอ ผมอบรมเสมอ เพราะผมแน่ใจว่าถ้าบ้านเมืองของเรา
ปล่อยกันไว้อย่างนี้วันหนึ่งสื่อทั้งหลาย หนังสือพิมพ์ว่าร้ายนะครับ เดี่ยวนี้วิทุ
นะร้ายไม่น้อยกว่าเจ้า ๙๖.๕ เจ้าผู้หญิงผู้ชาย ๒ คนนั้นนะ มันรอบรู้มาจากไหน
มันล่อมันหลอก เอาผู้คนไปถาม ถามไปถามมา ถามแทรกแซงถาม คนฟังที่บ้าน
ตอบไม่ได้ เสียท่าเสียทางหมด ก็ยังขยันไปพูดกัน ผมนี้ผมตอบได้ครับ แต่ผม
ไม่ไปหรอกครับ ไม่เป็นเครื่องมือคนพวกนี้ -----

สถานีวิทยุคสิ้น ๔๗ เตี้ยนี้เปลี่ยนใหม่แล้วครับ แต่ก่อนเป็นของเจ้าหัวล้านนั้น เตี้ยนี้ไม่แล้วครับ เตี้ยนี้เปลี่ยนใหม่อีกแล้วคะนั้นมาอีกแล้ว คณะรัฐบาล ทุกวันมาอีกแล้วยึดครองไปแล้ว จันท์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี จะล่อเจ้าคนนี้ คนเตี้ย ดอกเตอร์นี้ เสร็จแล้ววันศุกร์เอาออกมาล่อไว้คนหนึ่ง ๒ ชั่วโมงเช้า ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๐.๐๐ น. ใครจับไปก็ล่อกันหมดตลอดหมด ปลอยนะครับ รัฐบาลปลอยก็คลื่น ๆ ปลอยหมดครับ นั่งตำรัฐบาลกันแจ้ว ๆ นางบางคน อ่านข่าวอยู่แจ้ว ๆ รุ่งเช้าไปอ่านวิทยุต่อรัฐบาลกินเงินเดือนสื่อสารมวลชน ของรัฐ แต่ว่านั่งตำรัฐบาล สนุกดีครับ นักข่าวบางคนพูดจาไม่เคยเอื้อเพื่อ รัฐบาลเลย แต่ว่าเป็นคนกินเงินเดือนเป็นข้าราชการด้วยจัดรายการ ชุมเสียง ฟังดูแล้วเสียงสูงเสียงต่ำเสียงสั้นเสียงเคือ ทำไมละครับ ไม่มีใครแต่ต้อง เลยครับ แต่ว่าคำร้องผมอ่านแว็บ ๆ มีอยู่อันหนึ่ง บอกรัฐบาลคุกคามสื่อสารมวลชน ที่นายกฯ จะต้องโดนกล่าว ผมอยากจะต้องบอกท่านนายกฯ ว่าท่านนายกฯ กรุณาหนอยเถอะครับ มีใครยกตัวอย่างให้ดูสิว่าใครกระทบกระเทือน เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ บางอย่างเอาไปเป็นเรื่องใหญ่โตมโหฬาร เรื่องบางคน เขาวิเคราะห์วิจารณ์ตกลงกันแล้วว่าจะต้องเปลี่ยนตำแหน่ง พอเปลี่ยนตำแหน่ง บอกกลายเป็นการปิดกั้น ไม่มีทางหรรอครับ สื่อสารมวลชนขอคุณพ่อของบ้านเมืองนี้ กลัวกันหมดครับ ผมพูดวันนั้นไปออกสะเก็ดข่าว วันนี้ไม่ต้องสะเก็ดใครไม่ได้ดู ออกให้ฟังอีกทีก็ได้วันนี้ ผมบอกผู้สื่อข่าวเลยครับ ผมบอกว่าในอินโดนีเซียนั้น รัฐบาลเหยียบอยู่บนบ่าสื่อสารมวลชน สิงคโปร์ก็เหยียบอยู่บนบ่าสื่อสารมวลชน อินโดนีเซียเหยียบบนหัวเลยครับ โง่ไม่ได้เลย แต่ในเมืองไทยสื่อสารมวลชน เหยียบบนหัวรัฐบาล นี่เป็นความจริงอย่างยิ่ง เพราะไม่มีใครกล้าแตะกลัวหมด เขาจะด่าจะว่าจะกล่าวเขาจะพาดหัวเจดหัวดำทออย่างไร ผมเกิดมาผมไม่เคยพบ แต่แสดงกันได้เต็มที ตำรวจของผมมาอวดเมื่อวานขึ้นบอกว่าได้เตือนไปแล้ว ๒๓ ครั้ง ฉบับหนึ่งเตือนไปแล้ว ๑๔ ครั้ง ผมบอกนี่ไม่ใช่ข้ออวดว่าเตือนหลายครั้ง ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ต้องดำเนินการสิครับว่าจะเอาอย่างไร ไม่ได้หรรอครับ ต้องฟ้องศาล ฟ้องก็ฟ้องสิครับให้ดำเนินการให้ศาลท่านดูเสียบ้าง เรื่องพรรคอย่างนี้ต้องบอก สิครับว่า แล้วเวลาเขียนรัฐธรรมนูญบ้างหรือเปล่าครับ หรือยังเป็นคุณพ่ออยู่ เหมือนเดิม ผมพิสูจน์ให้เห็นแล้วยังเป็นอยู่เหมือนเดิม จะตั้งคณะกรรมการ ข้างนอกเพื่อจะดูแลเท่านั้นเอง เขาแว็กเตี้ยเท่านั้นถอดออกทันที พวกนี้ก็หัน เข้ามาสนับสนุนกันใหญ่ ต้องเรียกว่าหลับทูลีตาสันนิสนุน พุดจากันใหญ่ คืออย่างนั้น

คืออย่างนี้ ผมต้องอ้างผู้นำฝ่ายค้านฯ นะครับ อย่าคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มันจะเป็น
 ยาแก้สารพัดนึก อย่างนี้กันว่ามันรุ่งสว่างแล้วไม่มีวันมืด มันจะไปตามสภาพของมัน
 เท่านั้นแหละครับ เรื่องนี้พูดความจริงกันตรงไปตรงมาเราก็จะรู้ว่าเรื่อง
 ทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ ผมแม้จะขอเวลาไว้แต่ก็จะ
 ไม่ใช้เวลาเกินกว่าเหตุ ผมบอกได้เลยครับว่าผมอ่านภาษาไทยออก ผมอ่านกฎหมาย
 เป็น ผมเรียนรัฐธรรมนูญมาตั้งแต่ผมอายุได้ ๒๓ ปี แล้วบัดนี้ผมอายุ ๖๓ ปี
 ผมเรียนมา ๔๐ ปีครับ ไม่ได้ไปนอนหลับแบบมึงกรทำเลียบว่า แต่ผมตาตื่นอยู่
 ผมเผื่อๆ ผมอาจจะเป็นคนโบราณหน่อยเพราะอายุมันมาก ความคิดอ่านอาจจะ
 ไม่ทันสมัย แต่มันเป็นความคิดหรือครับของคนที่ชอบเพลงสุนทราภรณ์ ไม่ชอบ
 เพลงเย็บ ๆ ทั้งหลาย มันเป็นคนผิดหรือครับถ้าใครไม่ฟังพระพยอมแต่ชอบ
 ฟังท่านเจ้าคุณปัญญา ผิดตรงไหนครับ บางคนบอกฟังท่านพุทธทาสไม่รู้เรื่อง
 แต่ว่าฟังเจ้าคุณปัญญาชัดเจนแน่นอนครับ เวลาใครมาตำหนิเจ้าคุณปัญญา
 ผมป้องกันทันที บอกพระองค์นี้อธิบายให้เรารู้เปรียบเทียบกับชัดเจนที่สุด และบางคน
 อาจจะชอบท่านพระพยอมก็ชอบสิครับ บางคนชอบเพลงลูกทุ่ง บางคนชอบเพลง
 ลูกกรุง ผมชอบสุนทราภรณ์ทำไมต้องมาว่าผมด้วย มันเสียหายตรงไหนในเมื่อ
 ก็เป็นเพลงเหมือนกัน เรื่องพรรคนี้ผมอุปมาอุปไมยให้ฟังเท่านั้นครับว่าความคิด
 ของคนนั้นบ้านเมือง ๖๐ ล้านมันประกอบด้วยผู้คนมากมาย เวลานี้คนอายุเกินกว่า
 ๖๐ ปี มี ๗ ล้านคนครับ ตายยากเพราะยามันดีมันแข็งแรงขึ้น แต่ความคิดอ่าน
 ไม่จำเป็นต้องถดถอยนี่ครับ ความคิดอ่านยังอยู่ได้ครับ ความคิดอ่านจะแสดง
 ความไม่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมมีสิทธิของผมเต็มที่ แต่ทำไมผมจะต้อง
 ถูกประณาม ผมจะถามว่าสื่อสารมวลชนฉบับหนึ่งที่ออกข่าวมาเสมอ ๆ ผมถาม
 ตอบคำถามผมหน่อยสิครับว่าทำไม ทำไมรัฐบาลตั้งประชาธิปไตยภาษาอะไร
 ถ้าใครบอกเสรี. สนั่น ดีละก็เป็นคนดี ใครบอกว่าไม่ดีกลายเป็นคนเลวทราม
 ทำไมละครับ ตอบคำถามของผมบ้าง ท่านประธานฝ่ายร่างฯ ต้องตอบด้วย
 เหมือนกันที่ท่านไปสั่งเลิกทำไมครับ พอนายกฯ เปลี่ยนแปลงก็สั่งเลิกเลย
 นี่แปลว่าปลุกระดมกันไว้ใช้ไหมครับ สั่งเลิกการปลุกระดมกลัวจะมีปัญหา มีสิครับ
 เขาสอบรู้ไว้หมดครับ ใครจะชุมนุมกันอย่างไร ใครจะใส่ระเบิดอย่างไร
 ใครจะไปล้อมบ้านใครเขามีหมดครับ ผมจะบอกเอาไว้ให้การปลุกระดม
 ล้อมบ้านที่มีอยู่ ๔ บ้านที่เตรียมการกันไว้นั้น ต้องการให้เกิดเรื่อง มันอาจจะ

๓๓

ร ๖/๒๕๔๐ (ส. ๒)

กนกวรรณ ๑๗/๓

เกิดเรื่องที่บ้านใครบ้านหนึ่งก็ได้ถ้าเขาจะให้เรื่องขึ้นมาละก็ แต่ว่ามันมันเป็น
วิธีการทางรัฐธรรมนูญหรือครับ เป็นวิธีการประชาธิปไตยหรือครับ ปลุกระดม
รวบรวมผู้คนไปและให้ข่มกันอย่างนั้น และเหตุผลที่จะพูดกันในสภา ในวันที่ ๕
นะครับ นี่ผมของแถม -----

- ๑๘/๑

ผมบอก ๔ วัน ผมพอใจแล้วครับ วันนี้มาสรุปให้ฟังสุดท้าย เพื่อจะได้อ้างอิง บรรดาท่านทั้งหลายว่า ลองดูเหตุผลหน่อยสิครับว่า สิ่งที่คุณชวนท่านพูดถึงเรื่อง รัฐมนตรี ถึงเรื่องการตั้งพรรคการเมือง ถึงเรื่องกฎหมายพรรคการเมืองนั้น มีเหตุผลรับฟังไหมครับ เหตุผลฟังได้ขึ้น คนตอบตอบไม่ได้ครับ ไปเฉไฉที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ไม่มีเหตุทั้ง ๔ ละครับ แต่ก็จัดการแก้ไข ไป ๆ มา ๆ อ้างว่า ไปโหวตกัน ไป ๆ มา ๆ อ้างว่าจะไปอย่างนี้ ตอบมาอย่างนี้ ทำอย่างนั้น ได้อย่างไรครับ ข้อพิสูจน์จริง ๆ วันนี้ใช้ผู้นำฝ่ายค้านฯ มากน้อยนะครับ เป็นความจริงหรือไม่ละครับที่ไปทำที่จังหวัดตรัง ถ้าเป็นความจริงอย่างนั้น มันสะท้อนอีก ๗๓ ๗๔ ๗๕ จังหวัดอย่างไร ตัวเลขที่แถลงมาบอก ๔๐,๐๐๐ คน พอมาสภาคลายเป็น ๗ แสน ๗ แสนก็ยังไม่ไหว เพราะคนที่ลงคะแนนได้ มันมี ๓๘ ล้านคน กรณีต่าง ๆ ถ้ามไปถามมาว่า ทำไมถ้าเลือกตั้งซ่อมแล้ว ทำอย่างไร ยกตัวอย่างให้ดู ไม่ได้ละครับ เรามีคนไปแปลให้ฟังทางวิทยุ เขาบอกว่าเขาจะให้เอาปาร์ตี้ ลิสต์ (Party list) ไปเป็นรัฐมนตรี ก็เลยอย่าทำให้มีเรื่องตั้งซ่อมสิ นั่นไม่ใช่คำตอบโดยวิธีการร่างรัฐธรรมนูญนะครับ มันต้องตอบได้หมดครับ นี่ตอบบอกให้โยงไปคุณนี่เพื่อเอาสิ่งที่สร้างขึ้นมาใหม่ อ้างขึ้น อ้างมาจังหวัด ประเทสนั้นประเทสนั้นมั่ว ๆ ท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ มีคำคมนะครับ อย่าเอาข้อยกเว้นมาเป็นสิ่งที่จะเป็นมาตรฐาน ผมขอขอบคุณท่านที่ใช้ข้อความนี้ อย่าเอาข้อยกเว้นมาครับ ญี่ปุ่นก็ยังฟังผลอยู่แท้ ๆ ญี่ปุ่น ยังฟังผลอยู่ครับ ๒ - ๓ ประเทศที่มีอยู่เอาตัวอย่างเขามา ลักษณะการปกครอง ก็ไม่เหมือนกัน แต่ไปเอาตัวอย่างมาลองแล้ว เจตนาอย่างเดียวนะครับ คือสร้าง ขบวนการให้มีอำนาจเหนืออำนาจทั้ง ๓ สร้างขบวนการให้มีช่องทาง ให้คนที่ ไม่ต้องเลือกตั้งได้เข้ามาบริหารบ้านเมือง มันถึงจะโยงไปมาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ ว่า คนในสภาดำไม่ได้ ลากไส้ไม่ได้ แต่ว่าคนคนนั้นจะด่านอกสภา อย่างไร ปีนด่าจ๊อบ ๆ ทำได้ครับ เพราะรัฐธรรมนูญคุ้มกัน อย่างนี้ยุติธรรม ไหมละครับ ผมมีสิทธิเรียกร้องไหมครับ ผมเป็น ส.ส. ผมอาจจะไม่ไปเป็น รัฐมนตรี ผมเป็น ส.ส. เฉย ๆ แต่ผมขาดภูมิคุ้มกันได้อย่างไรครับ เราจะต่อต้านทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง แต่ว่าเรามีรัฐธรรมนูญบีบกันเสียอย่างนี้ จะทุจริต กันอย่างไร ผมพูดได้ไหมครับ ผมต้องไปศาล ผมแสดงอะไรได้ไหมครับ ไม่ได้ครับ ผมโดน แต่ว่าทางโน้นค่าผมไม่เป็นครับ ผมฟ้องไม่ได้ นี่เป็นความไม่เป็นธรรม ในการร่างรัฐธรรมนูญ ผมยืนยันว่าของพมามาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ ไม่แก้ อันนี้

ผมก็บอกว่าใช้ไม่ได้แล้ว แต่ยังมีมากมายถ่ายกอง ที่ว่ากันมาทั้งหมด ถ้าท่านไปอยู่ที่บ้าน ถ้าท่านใจเป็นธรรม เห็นไหมครับว่า ท่านฟังคนที่รู้มาพูด ท่านจะปลิดอันที่ไม่เป็นโล้เป็นพายออกเสียบ้างนั้น แล้วเอามาวางเรียงกันในเหตุผลกับที่ สสร. ร่างออกมานั้น มีเหตุไหมครับ ที่เขาทำหน้าที่ไม่มีประสบการณ์นั้นถูกต้องบอกไปทางนี้ ไปทางนี้ต้องบอกได้ว่าไปอย่างไร จะไปบางลำพูด้วยกัน จากสภานั้นละก็ ไปทางไหนดีที่สุดไปได้ครับ แต่ไปทางนั้นไปทางนี้ก็ไปตันไปเข้ามาในตรอกชอกชอยนั้นก็ไม่ได้ ไปอ้อมโค้งไปไหนก็ได้ ไม่ถูกต้องครับ คุณบอกได้ถ้าคุณไปทางนี้คุณออกไปทางนี้ก่อน ไปซึ่งอีกก่อนแล้ววิ่งถนนสามเสน หรือจะออกถนนศรีอยุธยาไปสี่เสา หรือจะเลยไปถึงหน้ากระทรวงศึกษา เลี้ยวถนนพิษณุโลกไปออกสี่เสา หรือจะไปริมคลองผดุงกรุงเกษมออกถนนผดุงกรุงเกษมไปเทเวศร์ หรือว่าจะไปสี่แยกวิสุทธิกษัตริย์ ไปที่บางขุนพรหม แล้วก็ไปบางลำพูต้องอธิบายได้เป็นฉาก ๆ อย่างนี้ครับ บอกเข้าชอยนั้นชอยนี้แล้วไปตัน ไม่รู้ว่าคุณเข้าไปทำไม คุณเลือกทางอื่นสิ อะไรกันครับ ร่างรัฐธรรมนูญอย่างนี้ได้อย่างไรครับ นี่ผมอุปมาอุปไมยให้ฟังเท่านั้น ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า สิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่ทำนั้น กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา ผมตั้งใจที่ได้มีวันที่ ๔ วันที่ ๕ ในนี้ ได้พูดมา ๔ วันผมก็พอใจแล้วครับ ผมเห็นว่าข้อที่ได้ทั้งดังกั้นทั้งหลายทั้งปวงนั้นเป็นข้อที่มีเหตุผลมากเพียงพอ แล้วท่านทั้งหลายที่เรียกร้องว่าทำไมผมไม่ชี้แจงนั้น วันนี้ผมได้ทำหน้าที่ของผมแล้ว ของผมนี้มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ เท่านั้นครับ แต่ทุก ๆ ท่านนั้นขอได้รับความขอบพระคุณจากผม ที่ท่านได้ทำให้ผมนอนตาหลับ ทำให้คนที่มิเหตุผลที่บ้านนั้นได้ฟังเหตุฟังผลแล้วได้เข้าใจ วันข้างหน้าถ้ามันจะหลุดไปถึงขนาด คงไม่ไปแล้วละครับว่าท่านต้องไปลงคะแนนเอง ท่านจะได้รู้ว่ามันควรหรือไม่ควรอย่างไร แล้วคนที่ เป็น สสร. นั้น แม้จะเป็นครั้งแรกนั้น ไม่ใช่ชนวนิยายเล่มใหม่ ความผิดครั้งแรกไม่หอรอกครับ มันเป็นความผิดที่เจตนาแล้วมีความแอบแฝงไว้ในเรื่องนี้ ข้างหน้าเราคงจะได้เห็นกันต่อไปอีก วันนี้ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : เมื่อสักครู່ท่านประธานมีชัยบอกว่า ต่อจากคุณสมัคร ก็เป็นคุณไพจิต เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ติดใจอภิปราย

ประธานรัฐสภา : ทางประธานสภาว่างๆ จะขอชี้แจงตอนนี้ เชิญครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมต้องขอบคุณท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยที่พูดชัดเจนว่า ไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เหตุที่ผมต้องขอขอบคุณก็เพราะว่า ความเห็นในทางการเมือง ความเห็นในสิ่งที่จะทำร่วมกัน ก็ต้องเป็นธรรมดาที่จะต้องมีความขัดแย้ง แต่ความขัดแย้ง หรือไม่เห็นด้วยในลักษณะที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้พูดนั้น สิ่งเหล่านี้ได้มีแล้วในสภาว่างรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่มีเฉพาะในสภานี้เท่านั้น ที่กระผมกล่าวอย่างนี้ก็เพราะว่า ในช่วงร่างรัฐธรรมนูญกัน ๓๐๐ กว่ามาตรา ถ้าผมจำไม่ผิด ทุกมาตรามีคนเห็น ๒ ฝ่าย ๓ ฝ่าย และ ๔ ฝ่ายเสมอ แทบจะไม่เห็นตรงกันสักอันเดียวเลย แต่ในที่สุด ที่มันออกมาเป็นมาตราที่ยุติ เพราะว่าความเห็นของ ๓ - ๔ ความเห็นนั้น ได้ถูกวินิจฉัยโดยคนที่ไม่ได้ออกความเห็น แต่ได้ติดตาม แม้ไม่ได้อภิปรายแต่ก็ได้ลงมติ มติก็จึงออกมาเป็นความเห็นของคนข้างมากที่อยู่ในสภา สสร. ด้วยกัน ผมก็เชื่อ เชื่อว่าในสภานี้ เมื่อรัฐธรรมนูญเข้าก็มีอย่างท่านสมัครก็ไม่น้อย แต่ก็มีคนที่ไม่เห็นด้วยในที่ท่านสมัครไม่เห็นด้วย เห็นด้วยทาง สสร. ก็มีอยู่ ตรงนี้กระผมถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ท่านประธาน ไม่ได้ทำให้ทาง สสร. นี้จะต้องเป็นคนเสียหาย หรือว่าเป็นคนที่มีล้มลคมในอะไร หรือเจตนาอะไรจะให้เกิดขึ้น ที่ท่านให้รอดูเป็นต้น ในเรื่องที่ท่านพูดถึงว่า การเขียนรัฐธรรมนูญในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือเป็นไปไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เราก็ได้คำนึง กระผมยกตัวอย่างว่า บางเรื่องที่มีการพูดกันว่า การเอาหีบไปนับที่เดียวอาจจะมีความปัญหาในการเปลี่ยนหีบ หรืออาจจะเห็นว่า นับไม่ทันในเวลา ที่นับจุดเดียวเป็นเขตกว้างขวาง ในรัฐธรรมนูญก็เขียนไว้ชัดเจนครับว่า ถ้ามีเหตุจำเป็นเขาสามารถจะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดการนับเพื่อความเหมาะสมได้ แล้วมันไม่ใช่สูตรคูณที่จะบอกว่า นำหีบเลือกตั้งมาหน่วยหนึ่งใช้เวลา ๑๒ ชั่วโมง หรือว่า ๔ ชั่วโมง แล้ว ๑๐ หน่วยจะต้องนับถึง ๔๐ ชั่วโมง มันคงไม่ใช่อย่างนั้น

มันไม่ใช่สูตรคุณอย่างนั้น มันเพียงแต่ว่าเอามาเทรวมแล้วตั้งหน่วยนับกัน มันไม่ใช่
 ต้มไข่ ๑ ฟองสุก ๕ นาที ต้มไข่ ๑๐ ฟองมันจะต้องสุกใน ๕๐ นาที มันไม่ใช่
 อย่างนั้น อย่างที่เราเข้าใจกัน ถ้าจะแปลสูตรคุณอย่างนั้นก็แปลไปตามความเข้าใจ
 อีกแบบหนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียน เพราะว่าบังเอิญการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ
 คราวนี้มันมีการถ่ายทอดกันไปทั่ว ๆ ด้วย กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า ในสิ่งที่
 ท่านพูดพาดพิงถึงว่าทางพรรคประชาธิปัตย์ส่งความเห็นมา แล้วทาง สสร. ก็ได้รับ
 ไปทุกอย่างนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า การร่างรัฐธรรมนูญของเราในช่วงแสดง
 ความคิดเห็น ใครส่งมาเราก็รับฟังทั้งนั้น ทั้ง ๆ ที่เริ่มแรกเดิมทีเดียวคนยัง
 เข้าใจว่า การร่างรัฐธรรมนูญไม่น่าจะให้นักการเมืองเข้ามายุ่ง แต่ทางสภา
 สสร. เองมีมติว่าพรรคการเมือง นักการเมืองก็เป็นประชาชนเหมือนกัน ยุ่งหรือไม่
 ยุ่งถ้าเป็นความคิดเห็นเราก็น่าจะรับฟังได้ ส่วนจะเอาหรือไม่เอานั้นก็เป็นเรื่อง
 ของสภา สสร. เรา เราถึงได้เปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นจากพรรคการเมือง
 พรรคการเมืองที่ไหนเชิญไปเราก็ไป พรรคความหวังใหม่เชิญไปเราก็ไป
 พรรคประชาธิปัตย์เชิญไปเราก็ไป แล้วนอกจากนั้นฝ่ายกิจการสภาเองได้จัด
 กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องการร่างรัฐธรรมนูญ เชิญผู้แทนพรรคการเมืองต่าง ๆ
 เข้ามาร่วมกิจกรรมก็ต้องขอขอบคุณทางคณะกรรมการกิจการสภาฯ ที่ได้จัดถึง
 สองครั้งสองครา ทางคณะ สสร. ก็ได้ร่วมประชุมทุกครั้งเพื่อรับฟังความคิดเห็น
 แต่ขอกราบเรียนว่า เมื่อได้รับความเห็นจากพรรคประชาธิปัตย์แล้วก็ไม่ใช่ว่า
 สิ่งที่พรรคประชาธิปัตย์เสนอมานั้นจะเป็นในร่างรัฐธรรมนูญตรงตามที่พรรค
 ประชาธิปัตย์เสนอทุกอย่างทุกประการมันก็มีการรับได้บ้าง รับไม่ได้บ้างตามมติ
 ของสภาร่างรัฐธรรมนูญ นี่กระผมขอกราบเรียนให้ทราบ -----

อีกเรื่องหนึ่งที่พูดกันว่าเราทำงานเหมือนเป็นการปลุกระดมที่จะก่อให้เกิดอะไร
ขึ้นในบ้านเมือง จริง ๆ แล้วเจตนาของ สสร. เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์
ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่บอกว่า ให้ฟังเสียงของประชาชนเป็นสำคัญ
แล้วเราก็คงอยากให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด
ความจริง ๕๕ คน เราก็อ้างกันได้อยู่แล้วบิดประตู่ร่างก็ร่างได้ แต่ทำอย่างไร
จะให้คนไม่ได้มองว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เกิดจากคน ๕๕ คน เกิดจากนักวิชาการ
ที่รื้อนวิชาหรือคนที่มีความเคียดแค้นทางการเมือง หรือเคียดแค้นสภาแล้วมา
นั่งร่วมร่างรัฐธรรมนูญกัน เราจึงได้มีคณะกรรมการต่าง ๆ ขึ้นอย่างที่ได้กราบเรียน
แล้วก็ไม่จำเป็นต้องกราบเรียนซ้ำอีก เพื่อที่จะไปรับฟังความเห็นของประชาชน
ทั่ว ๆ ไป ส่งทั้งเอกสารถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียง แล้วก็ในการประชุมเองให้
สื่อมวลชนเข้ามาอยู่ร่วมด้วย สำหรับจังหวัดตรังที่ท่านพูดถึงบังเอิญผมไปเองแล้ว
บังเอิญท่าน ส.ส. จังหวัดตรังก็นั่งอยู่ด้วย จะเป็นน้องหรือพี่ผมก็จำไม่ได้ที่ท่านเอ่ย
ถึงผมก็ได้พบอยู่ ขอเรียนว่าวันที่ไปจังหวัดตรังผมไปเอง เขามีการจัดการหรือว่า
มีประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมทั้ง ๓ ภาคด้วยกัน ภาคสตรีเขาก็มีองค์กรเขา
ได้เข้มแข็งนำสตรีทั้งจังหวัด เขามาร่วมประชาพิจารณ์เรื่องร่างรัฐธรรมนูญ
ฝ่ายข้าราชการเขาให้ความร่วมมือเต็มที่ โดยเชิญข้าราชการ หน่วยงานต่าง ๆ
มาอีกแห่งหนึ่ง วันเดียว ๓ เวลา เช้าฝ่ายสตรีทั้งจังหวัด กลางวันฝ่ายข้าราชการ
แต่ข้าราชการน้อยมาก มีแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดมานั่งร่วมอยู่ นอกนั้นมีข้าราชการ
ประหล่อมประหล่อมคงจะเป็นวันหยุดของท่าน ส่วนภาคกลางคืนเป็นของภาคหอการค้า
มาเต็มห้องประชุม ประกอบด้วยประชาชนหลากหลายเป็นนักธุรกิจเราก็พูดจากัน
เรื่องรัฐธรรมนูญ เขาจะเกณฑ์ไม่เกณฑ์เราไม่อาจจะทราบได้ แต่สิ่งหนึ่งพูดได้
เต็มปากว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เกือบทุกตัวอักษรชาวบ้านได้เห็นมาก่อน ได้มีการพูดคุย
ในตัวไหนที่เขาสงสัย เพราะฉะนั้นการดำเนินการทั้งหลายทั้งมวลที่ สสร. ทำไป
เพียงแต่จะทำให้เข้ากับเจตนารมณ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องของ
รัฐธรรมนูญให้มากที่สุด เราจะยอมรับไหมว่าเราพูดกันว่าชาวบ้านเราไม่ค่อยสนใจ
การเมือง จะมาสนใจตอนเลือกตั้งต้องงูกันต้องตึงกันกว่าจะมา ต้องจ้างขานวานใช้
อย่างนี้เป็นต้น เราอยากเห็นประชาชนเข้ามาห่วงแทน เข้ามารู้สิทธิเสรีภาพของเขา
เข้ามารู้กิจการของกติกากฎบ้านการเมือง สสร. ก็ทำไปตามนั้น เท่าที่กำลังความ
สามารถเวลาอันวัย งบประมาณเท่าที่จะพอมีที่รัฐบาลจัดให้ก็ดำเนินการไปอย่างนั้น
สำหรับวันที่สนามหลวง ที่ท่านมองว่าเป็นการปลุกระดม ก็บังเอิญเหลือเกินว่า

คณะกรรมการของ สสร. ที่กรุงเทพฯ มีการนัดที่จะแจกรางวัลผู้ประกวดเพลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่ สสร. ได้ตั้งคณะกรรมการจัดประกวดเพลงขึ้น ก็ได้มีการจัดเพลงมีการอธิบายรัฐธรรมนูญด้วย เพราะเราต้องการให้ประชาชนเข้าใจรัฐธรรมนูญ เรื่องของเรื่องมีอยู่แค่นั้น ส่วนคนที่ไม่เอาก็มีที่เราไปหลายแห่ง ก็มีคนมาแจกป้ายไม่เห็นด้วยมีเกือบจะทุกแห่งก็เป็นเรื่องธรรมดาแต่คนเห็นด้วยก็เยอะ นี่ขอเรียนให้ท่านทราบว่าที่เราทำไปไม่ใช่เฉพาะพวกเราเท่านั้น ที่เห็นด้วยหรือว่าที่ไม่เห็นด้วย แต่ว่าจำเป็นมาอยู่กับเรา เพราะไม่สามารถจะทำอะไรอย่างอื่นได้มันไม่ใช่อย่างนั้น การเข้ามามีส่วนร่วมของชาวบ้านมาก็ได้ไม่มาก็ได้ ผมกราบเรียนให้ทราบ ผมมีรายละเอียดที่ทางท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้พูดในเนื้อหาของรัฐธรรมนูญ หลายเรื่องด้วยกันและก็มีบัญญัติไว้ในหลายมาตรา ซึ่งผมจะขออนุญาตท่านประธาน มอบหมายให้ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์บรรคักดิ์ ซึ่งเป็นเลขานุการสภาร่างรัฐธรรมนูญ เป็นคนชี้แจงเพื่อความกระจ่าง แต่อย่างไรก็แล้วแต่กระผมขอเรียนอย่างนี้ เพื่อให้ท่านผู้ฟังทางบ้านหรือท่านที่ดูการพิจารณารัฐธรรมนูญอยู่สบายใจว่า -----

ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยพูดว่า มีหลายมาตรา มีหลายเรื่องที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนแล้วปฏิบัติไม่ได้ หรือว่าไม่เห็นด้วยจะเกิดความเสียหาย ถ้าพูดอย่างนั้น เห็นอย่างนั้น เราไม่ปฏิเสธครับ เป็นความเห็นของคนที่ไม่เห็นด้วย และเห็นว่าตรงนั้นเป็นจุดอ่อน แต่ในทางกลับกันในอักษรเดียวกันในเรื่องเดียวกันก็ยังมีคนอื่นอีกพวกหนึ่งก็ได้มองเห็นว่าตรงนี้น่าจะเป็นประโยชน์และทำได้ ก็มีเขมร ๒ ฝ่าย แต่บังเอิญที่มันเป็นอย่างนี้ก็เพราะว่า ฝ่ายที่เห็นด้วยและทำได้และเป็นประโยชน์มากกว่าก็ได้ออกไปร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อเป็นแล้วถ้าผมจำไม่ผิดท่านประธานที่เคารพครับ สมาชิกสภา สสร. พยายามตอบทุกเรื่อง แต่ที่บางครั้งไม่ลุกขึ้นมาตอบก็เพราะว่า เรื่องนั้นได้ตอบแล้วแล้วตอนหลัง ๆ ท่านสมาชิกก็ได้ขึ้นมาพูดอีกก็ไม่ได้มีความจำเป็นที่เราจะต้องไปรบกวนเวลาของสภา และเมื่อเราไม่ได้ตอบซ้ำอีก และถ้ามีคนมาพูดเรื่องนั้นซ้ำอีกก็เหมือนกับว่า สสร. ไม่ได้มีคำตอบ อย่างนี้ผมก็กราบเรียนให้ทราบว่า ความเห็นที่ไม่ตรงกันแล้วสรุปว่า ทำได้หรือทำไม่ได้หรือเสียหายนั้น กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า ก็ยังดีที่ท่านผู้มีเกียรติที่ว่าเห็นด้วยว่าทำได้ และก็จะเกิดผลดี และเห็นอื่นใด ถ้าหากว่าเราเอารัฐธรรมนูญฉบับเดิมเป็นพื้นฐานแล้วมาเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ว่าเปลี่ยนแปลงไปไหนครับ เรายอมรับครับว่าเปลี่ยนแปลงจริง ๆ ครับ เพราะบางอย่างที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญเดิมเราก็ไม่อยากจะให้เป็นอย่างเดิม เราอยากให้มันอะไรใหม่ และที่ดีกว่าเดิมมันถึงเปลี่ยนแปลงไป เมื่อเปลี่ยนแปลงไปแล้วดีไม่ดีก็อยู่ในวินิจฉัยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเองนะครับ ผมขอบคุณครับท่านประธานครับ ขออนุญาตให้ท่านบรรดาศักดิ์ได้ชี้แจงข้อข้องใจของหัวหน้าพรรคประชากรไทย ในโอกาสนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

ศาสตราจารย์บรรดาศักดิ์ อูวรรณโณ (สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม บรรดาศักดิ์ อูวรรณโณ ในฐานะสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผู้ได้รับมอบหมายให้ชี้แจง ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อสังเกตของท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติซึ่งผมเคารพได้มีหลายประเด็น ผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงเป็นรายประเด็นดังต่อไปนี้ครับ ประเด็นแรกคือ เรื่องเสรีภาพของสื่อมวลชน และเอกลักษณ์ของสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติซึ่งมีตำแหน่งเป็นท่านรองนายกรัฐมนตรีด้วยนั้น ท่านได้ให้คำแนะนำผ่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญมา

และตัวกระผมเองก็ได้ไปออกรายการโทรทัศน์กับท่านในรายการ กรองสถานการณ์
 ในช่อง ๑๑ ท่านก็ได้ฝากประเด็นนี้มาอีก ในรายงานการประชุมของสภาร่าง
 รัฐธรรมนูญจะปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า ข้อเสนอของท่านนั้นได้มีการนำเข้าสู่
 การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ และใช้เวลาอภิปราย
 ประเด็นนี้กันไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง ท่านประธานครับ สภาร่างรัฐธรรมนูญคิดว่า
 สิทธิหรือเสรีภาพของสื่อมวลชนนั้นจริง ๆ แล้วจะมีสิทธิอีก ๒ สิทธิซ้อนอยู่
 สิทธิแรกเราพูดถึงเสรีภาพสื่อมวลชน แต่ว่าที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าหรืออาจจะ
 ยิ่งกว่าเสรีภาพสื่อมวลชนคือสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแล้วเป็น
 อิสระโดยไม่ถูกรบงการโดยรัฐของประชาชน และประการที่ ๓ คือสิทธิส่วนบุคคล
 ความจำเป็นที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายของแผ่นดินจะต้องให้ความสำคัญกับดุลยภาพ
 หรือความได้สมดุลระหว่างสิ่งที่อาจจะขัดกัน ๓ สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญครับ เพราะฉะนั้น
 สภาร่างรัฐธรรมนูญถกกันแล้วก็มองว่า เสรีภาพสื่อมวลชนนั้นคงจะสำคัญน้อยกว่า
 สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและเป็นอิสระของประชาชน-----

ในมาตรา ๓๕ ซึ่งว่าด้วยเรื่องนี้อย่างนี้เอง ท่านประธาน เราจึงให้เสรีภาพสื่อมวลชน แต่ว่าเสรีภาพนั้นก็ไม่ใช่เสรีภาพเด็ดขาด เพราะเราต้องคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล ในมาตรา ๓๕ วรรคสอง จึงพูดถึงข้อจำกัดเสรีภาพสื่อมวลชนว่า จะไปกระทบ ต่อกฎหมายที่รักษาความมั่นคงของรัฐ คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัว หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของคนอื่นไม่ได้ จะไปกระทบต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือการป้องกัน หรือระงับความเสื่อมทรามทาง จิตใจหรือสุขภาพของประชาชนไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เอง ท่านประธานที่เคารพ ถ้ามองประชาชนเป็นหลัก และสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเขาเป็นหลัก ประกอบกับสิทธิส่วนบุคคล คำถามต่อมาที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติถามเรื่อง องค์การที่ควบคุมสื่อมวลชนว่าหายไปไหน ขอประทานกราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ว่าไม่ได้หายไปไหนหรอกครับ เพียงแต่ไม่ต้องการเขียนให้ซ้ำซ้อนกัน องค์การนั้นอยู่ในมาตรา ๕๗ สิทธิของบุคคลที่จะเป็นผู้บริโภค ย่อมได้รับความ คุ้มครองตามที่กฎหมายบัญญัติ กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องบัญญัติให้มีองค์การอิสระ ประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นในการตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ และในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ท่านประธาน ประชาชนผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร ถ้าสื่อมวลชนทำผิด จรรยาบรรณอย่างรุนแรง องค์การคุ้มครองผู้บริโภคที่ตั้งขึ้นตามมาตรา ๕๗ นี้ อาจจะดำเนินการได้ ท่านประธานที่เคารพ กลับมาถึงเอกสิทธิ์ซึ่งมีการถกเถียง กันในสภาร่างรัฐธรรมนูญ แล้วปรากฏอยู่ในบันทึกการรายงานการประชุมไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง โดยนำข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้มีประสบการณ์มาพิจารณา สภาร่าง รัฐธรรมนูญก็พบว่า การกำหนดเอกสิทธิ์ของสมาชิกรัฐสภานั้น ต้องซึ่ง ๓ สิ่ง ให้ได้ดุลเหมือนกัน สิ่งแรกสุดก็คือการควบคุมรัฐบาล ซึ่งสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ต้องมีสิทธิจะพูดอะไรก็ได้โดยอิสระเสรี แล้วไม่ถูกดำเนินคดีทางอาญา หรือคดีแพ่ง อันที่ ๒ ก็คือสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของพลเมืองซึ่งเป็นผู้เลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา เข้ามา ว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในสภาแห่งนี้ และอันที่ ๓ คือการคุ้มครองบุคคล ภายนอก ซึ่งไม่อาจจะตอบโต้ข้อกล่าวหาซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในระหว่างการ อภิปรายของสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ด้วยเหตุนี้เองบทบัญญัติในร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ในเรื่องเอกสิทธิ์ ในมาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ จึงกำหนดหลักการที่ทำให้ ได้ดุล ๓ สิ่งนี้ไว้ ในมาตรา ๑๕๗ นั้น กำหนดว่าถ้าเป็นในที่ประชุมสภาแล้วละก็ ท่านสมาชิกท่านใดอภิปราย ท่านได้รับเอกสิทธิ์เด็ดขาดถ้าไม่มีการถ่ายทอดออกไป

นอกบริเวณรัฐสภา ไม่ว่าจะโดยวิทยุหรือโทรทัศน์ แต่ว่าถ้ามีการถ่ายทอดออกไปนอกรัฐสภา แล้วการถ่ายทอดนั้นไปละเมิดสิทธิบุคคลอื่นนอกรัฐสภาที่ไม่มีสิทธิมาชี้แจงตอบข้อกล่าวหาของท่านสมาชิกรุนั้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้คงหลักการตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิม คือบุคคลเหล่านั้นย่อมมีสิทธิจะดำเนินคดีกับท่านสมาชิกรัฐสภาได้ แล้วก็เพิ่มหลักการเข้าไปใหม่ว่า ยังต้องมีการให้เขาสามารถชี้แจงข้อเท็จจริงในส่วนของเขาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของสภา

แต่ว่าสิ่งที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เพิ่มเติมเข้าไปใหม่ก็คือว่า ถ้าเป็นการอภิปรายในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐมนตรีหรือสมาชิกแห่งสภานั้น ซึ่งอาจจะชี้แจงแถลงตอบโต้ข้อกล่าวหาได้แล้ว จะเอาไปดำเนินคดีแพ่ง คดีอาญาให้รบกวนรบกวนกันไม่ได้ ก็ถือว่าเป็นเรื่องการตรวจสอบกันทางการเมือง เพราะฉะนั้นกรณีที่กำลังกล่าวมา ถ้าเป็นเรื่องการพดกันในสภา ต่อไปนี้ระหว่างสมาชิกรัฐสภาตนเองและรัฐมนตรีจะนำไปฟ้องคดีไม่ได้ แม้จะเป็นการถ่ายทอดวิทยุหรือโทรทัศน์ สำหรับประเด็นที่ท่างตั้งข้อสังเกตเรื่องหนังสือพิมพ์ท่านประธานครับ ตรงนี้เองได้มีการถกเถียงกันมานานว่า ในมาตรา ๑๕๘ นั้น เอกสิทธิ์ที่คุ้มครองสมาชิกรัฐสภา รัฐธรรมนูญให้ขยายไปถึงคนที่พิมพ์รายงานการประชุมของสภา ตามมติของสภาให้คุ้มครองไปถึงคนที่ถ่ายทอดวิทยุโทรทัศน์ตามที่ประธานอนุญาต เหตุไฉนเล่าเราจะไม่ควรคุ้มครองไปถึงหนังสือพิมพ์ที่เอาคำอภิปรายของท่านสมาชิกนั้นเองไปตีพิมพ์ ก็ถกเถียงกัน แล้วเสียงข้างมากก็เห็นว่า ไม่อาจจะขยายบทคุ้มครองนี้ไปยังหนังสือพิมพ์ได้ ด้วยเหตุผล ๓ ประการครับ

ประการที่ ๑ การที่คุ้มครองผู้บันทึกรายงานการประชุมของสภาก็ดี การถ่ายทอดก็ดีนั้น ประธานสภาเป็นผู้อนุญาต ส่วนการเอาไปลงในหนังสือพิมพ์นั้น ขึ้นอยู่กับจิตใจของหนังสือพิมพ์เอง ไม่ได้มีการอนุญาตของประธาน

ประการที่ ๒ การอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรและถ่ายทอดวิทยุหรือโทรทัศน์โดยคำอนุญาตของประธานนั้น ผู้ฟังติดตามได้ทั้งหมดทุกเนื้อหาถ้อยกระบวนความ ในขณะที่การเอาไปลงในหนังสือพิมพ์นั้น อาจจะตัดเพียงข้อความบางส่วน บางตอน ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดและความสับสนขึ้นได้ เราก็เห็นกันอยู่หลายครั้งหลายคราว่า การเอาเพียงประโยคบางประโยคไป โดยไม่ได้เอาข้อความทั้งหมดไปนั้น สร้างปัญหาให้เกิดความเข้าใจผิดได้อย่างไร

ประการสุดท้ายครับ ท่านประธานที่เคารพครับ การที่รับรองรายงานการประชุมที่สภานี้เป็นคนทำขึ้นและสภานี้เป็นคนรับรองนั้น ได้มีการรับรองโดยสมาชิกรัฐสภาแห่งนั้นแล้ว แต่การถอดเทปคำอภิปรายไปลงในหนังสือพิมพ์นั้น ไม่มีการรับรองโดยใครผู้ใดทั้งสิ้นครับ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการมาธิการจึงมีมติข้างมากให้คงหลักการนี้ไว้ว่าไม่ควรขยายแต่คุ้มครองในกรณีหนังสือพิมพ์ตัดข้อความที่อภิปรายไปลงเอง เหมือนกับเวลานี้ที่รัฐธรรมนูญไม่ได้คุ้มครองคนที่อัดเทปวิทยุหรืออัดเทปโทรทัศน์ไว้ด้วย คำอภิปรายในสภานี้ แล้วไปขยายต่อ คนนั้นไม่ได้รับความคุ้มครองนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและตามร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ แต่ถึง
ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ หากท่านผู้นั้นใช้สิทธิพิเศษโดยสุจริต
ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาก็เอาไม่ได้ครับ เพราะว่ามาตรา ๓๒๙
ของประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งแล้วว่า ผู้ใดแสดงความคิดเห็น
หรือข้อความใดโดยสุจริต (๔) ในการแจ้งข่าวด้วยความเป็นธรรม เรื่อง
การดำเนินการอันเปิดเผยในศาลหรือในการประชุม ผู้นั้นไม่มีความผิดฐาน
หมิ่นประมาท ท่านประธานที่เคารพครับ การคุ้มครองตามพระราชบัญญัติหรือ
ตามกฎหมายนั้นมีอยู่ แต่สภาร่างรัฐธรรมนูญคิดว่า ไม่ควรจะขยายขึ้นมา
ให้เป็นการคุ้มครองระดับรัฐธรรมนูญ ดังเหตุผลที่ได้ประธานกราบเรียน
มาแล้วนะครับ

ท่านประธานครับ อีกประเด็นหนึ่ง คือเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ
กระผมต้องขอประธานอนุญาตท่านประธานใช้เวลาตรงนี้สักเล็กน้อย เพราะว่า
ท่านสมาชิกวุฒิสภาในเวลา ๕ วันที่ผ่านมา ได้ตั้งข้อสังเกตเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ
เป็นจำนวนมาก ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะเป็นอำนาจที่ ๕ ศาลรัฐธรรมนูญจะเป็น
ยักร์ที่มีกระบอง ศาลรัฐธรรมนูญจะเป็นศาลซึ่งดูประหนึ่งแล้ว มีอำนาจสูงสุด
ยิ่งกว่าองค์กรอื่นใด -----

ท่านประธานที่เคารพ ถ้าจะพิจารณาอำนาจศาลรัฐธรรมนูญตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้แล้วจะพบว่า แตกต่างกันอย่างมากรากจากอำนาจของตุลาการรัฐธรรมนูญในรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ท่านประธานครับ อำนาจที่เหมือนกับในรัฐธรรมนูญปัจจุบันของศาลรัฐธรรมนูญก็คืออำนาจแรก อำนาจวินิจฉัยว่าร่างกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น ปัจจุบันนี้ถ้าท่านสมาชิกรัฐสภาพิจารณาร่างกฎหมายใดไปแล้ว แล้วก็ท่านสมาชิกมีจำนวนหนึ่งในห้าหรือท่านนายกรัฐมนตรีเห็นว่าร่างกฎหมายนั้นจะมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกฯ หรือท่านนายกรัฐมนตรีก็ส่งไปให้ตุลาการรัฐธรรมนูญตีความได้อยู่แล้ว หลักการนี้ก็เหมือนหลักการเดียวกับในร่างรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๖๒ เพียงแต่ว่าลดจำนวนคนส่งไปเท่านั้นเอง ให้เหลือเพียงหนึ่งในสิบ อำนาจประการที่ ๒ ครับท่านประธาน อำนาจที่วินิจฉัยว่ากฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น เวลานี้ก็เป็นอำนาจตุลาการรัฐธรรมนูญอยู่แล้วในมาตรา ๒๐๖ และในอำนาจนี้เขียนไว้ชัด ผมขอประธานอนุญาตอ่านครับ คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ใช้บังคับได้ในคดีทั้งปวง ซึ่งหมายความว่า ถ้าตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแล้ว ศาลต้องถือตาม บทบัญญัติที่อยู่ในมาตรา ๒๖๔ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็ไม่ได้มีอะไรผิดแผกแตกต่างไปจากมาตรา ๒๐๖ ในปัจจุบัน อำนาจประการที่ ๓ คืออำนาจวินิจฉัยว่า ข้อบังคับการประชุมของสภาฯ ขัดรัฐธรรมนูญ ก็อยู่ในมาตรา ๑๕๙ ทวิ ในรัฐธรรมนูญปัจจุบันซึ่งเป็นอำนาจของตุลาการรัฐธรรมนูญอยู่ในปัจจุบันนี้ อำนาจวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดขัดต่อรัฐธรรมนูญก็อยู่ในมาตรา ๑๗๖ ของรัฐธรรมนูญปัจจุบัน อำนาจประการสุดท้ายคืออำนาจในการวินิจฉัยสมาชิกภาพของท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะรัฐมนตรี ก็อยู่ในมาตรา ๙๗ ของรัฐธรรมนูญปัจจุบัน ท่านประธานครับ ศาลรัฐธรรมนูญไม่อาจจะเป็นยักษ์ใหญ่ได้ เพราะบุคคลธรรมดาไม่อาจจะเข้าไปฟ้องศาลรัฐธรรมนูญได้ในกรณี ๕ กรณีที่ผมกราบเรียนมาแล้ว องค์การตามรัฐธรรมนูญเท่านั้นที่จะเป็นผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย ในกรณีวินิจฉัยว่าร่างกฎหมายใดขัดหรือแย้งก็คือสมาชิกสภาหนึ่งในสิบ หรือนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารเอง คนที่จะวินิจฉัยว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต้องไปฟ้องศาลก่อน ไม่ใช่อยู่ดี ๆ เดินเข้ามาแล้วมาฟ้องศาลรัฐธรรมนูญได้ เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านบอกว่าถ้าหน้าท่วมขุมพลแล้วบัดนี้จะฟ้องศาลคงทำไม่ได้

คงมาศาลรัฐธรรมนูญเองไม่ได้ ทั้งหมดนี้ความจริงมีตัวอย่างอีกมาก
 เพื่อกราบเรียนว่า นี่แหละครับคือระบบคุณและขาดที่ร่างรัฐธรรมนูญนี้เคารพ
 หลักในรัฐธรรมนูญปัจจุบัน คือการที่จะเข้าสู่ศาลรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องผ่านองค์กร
 ซึ่งใช้อำนาจในรัฐธรรมนูญอยู่ ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี สมาชิกสภา
 หรือศาล ท่านประธานครับ อำนาจที่น้อยกว่าตุลาการรัฐธรรมนูญในปัจจุบันนี้
 ก็คืออำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเขตอำนาจศาล เวลานี้ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจ
 วินิจฉัยชี้ขาดเขตอำนาจศาลที่ขัดกัน เพราะตามร่างรัฐธรรมนูญใน
 มาตรา ๒๕๘ นั้นตัดอำนาจนี้ออกไป และให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ
 ที่ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครอง ประธานศาลอื่น และ
 ผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๕ คนตามที่กฎหมายจะกำหนดเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดเขตอำนาจศาล
 สิ่งที่เพิ่มขึ้นมาก็มี ๓ ประการเท่านั้น

ประการที่ ๑ คือกรณีตามมาตรา ๕๗ (๓) และมาตรา ๑๑๘ (๘)
 เพื่อคุ้มครองท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีที่พรรคการเมืองที่ท่านสังกัดนั้น
 มีมติที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ขัดไล่ท่าน ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับเก่าไม่มี และ
 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่คุ้มครองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยแท้ ประชาชนธรรมดา
 ไม่อาจจะใช้สิทธิตามนี้ได้

ประการที่ ๒ ถ้าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ก็อาจจะส่งไปให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็เป็นองค์กรในรัฐธรรมนูญ แล้วรัฐธรรมนูญปัจจุบันก็มีผู้ตรวจการรัฐสภาอยู่

ประการที่ ๓ อำนาจอศาลรัฐธรรมนูญที่จะสั่งไว้ในกรณีที่มีการใช้สิทธิเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจอธิปไตยไม่ถูกวิธีทางรัฐธรรมนูญนั้น อัยการสูงสุดต้องเป็นคนยื่นคำร้องจากที่กราบเรียนมาทั้งหมดนั้น ท่านประธานที่เคารพ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจเพียง ๙ ประการ เป็นอำนาจซึ่งเป็นอำนาจที่จะใช้เกินนี้ไม่ได้ต่างจากศาลยุติธรรม ท่านประธาน ศาลยุติธรรม ศาลสถิตยุติธรรมนั้น ในร่างรัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้แล้วว่า ถ้าไม่อยู่ในอำนาจศาลอื่นแล้วละก็ศาลสถิตยุติธรรมเป็นผู้มีอำนาจแต่ผู้เดียวในการพิจารณาพิพากษา ท่านประธาน มาตรา ๒๗๑ ในร่างรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าอย่างนี้ ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาล อย่างนี้ก็จะต้องเข้าใจว่า ศาลยุติธรรมเป็นศาลหลักที่มีอำนาจกวาดกองศาลรัฐธรรมนูญเป็นศาลยกเว้นที่มีอำนาจเฉพาะ ๙ อำนาจที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เกินกว่านี้ ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีสิทธิที่จะพิจารณาพิพากษา ยิ่งกว่านั้น ท่านประธานที่เคารพ การเข้าสู่ศาลรัฐธรรมนูญนั้นต้องผ่านองค์กรในรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น ต้องเป็นนายกรัฐมนตรีร้องขอ ต้องเป็นสมาชิกรัฐสภาร้องขอ ต้องเป็นเรื่องที่ศาลสถิตยุติธรรมหรือศาลปกครองส่งไป หรือต้องเป็นเรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาส่งไป ท่านประธาน การตรวจสอบโดยองค์กรในรัฐธรรมนูญกันเอง ทำให้ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีทางเป็นยักษ์ตัวที่ ๔ ได้

ประเด็นสุดท้าย ท่านประธาน คำถามก็คือว่า ศาลอาญา ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นศาลเดียว เป็นศาลสุดท้าย หลายท่านอาจจะบอกว่า เป็นศาลเดียว ความจริงผมขอประทานคราบเรียนว่า การใช้ศาลเดียวเป็นศาลตัดสินคดีนั้น มีตัวอย่างทั้งในประเทศไทย และในต่างประเทศ ในประเทศไทยนั้น ในคดีเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเป็นการคัดค้านการเลือกตั้ง ศาลจังหวัดเป็นผู้สืบพยาน ศาลฎีกาเป็นคนตัดสิน ถ้าเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ศาลจังหวัดแต่เพียงศาลเดียวตัดสินแล้ว

สิ่งที่สำคัญที่สุด ท่านประธาน ประเทศที่ใช้ระบบการพิจารณาดีการเมืองเป็นกรณีพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นระบบไหน มีระบบศาลเดียวให้เห็นเป็นตัวอย่างเป็นจำนวนมาก เป็นจำนวนมากกว่าประเทศที่ใช้ระบบศาลสถิตยุติธรรมธรรมดาที่มี ๓ ชั้นศาล เป็นคนตัดสิน กระผมขออนุญาตยกตัวอย่าง ในกรณีของประเทศซึ่งใช้ศาลฎีกา เป็นศาลแรกและศาลสุดท้ายในการตัดสินคดีทางการเมืองประเทศแรกที่ใช้ระบบนี้คือประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขซึ่งเป็น ประเทศที่เป็นรัฐเดี่ยว ประเทศเบลเยียม ซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ประเทศสเปน ซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ประเทศกรีซ ประเทศสวีเดน ประเทศโปรตุเกส การพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองของประเทศ เหล่านี้ใช้ศาลฎีกาเพียงศาลแรกและศาลสุดท้าย ในอีกบางประเทศ ท่านประธาน ที่เคารพ เขาไม่ใช้ศาลฎีกา แผนกคดีอาญา แต่เขาใช้ศาลรัฐธรรมนูญ ประเทศ เหล่านี้ก็เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ประเทศออสเตรีย ประเทศอิตาลี หรือแม้แต่กระทั่งประเทศเกาหลีใต้ -----

ท่านประธานที่เคารพ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ร่างขึ้นเพื่อที่จะกลั่นแกล้งหรือเห็นผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองไม่ดีเลยครับ จริง ๆ แล้วท่านผู้ดำรงตำแหน่งการเมืองทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกสภาผู้แทนราชนั้นต้องถือเป็นผู้เสียสละ เพราะท่านลงสมัครรับเลือกตั้งด้วยความเหนื่อยยาก ระหว่างดำรงตำแหน่งท่านต้องกลับไปสู่ท้องถิ่นของท่าน ไปดูทุกข์สุขของราษฎร ให้ผมเองลงสมัครรับเลือกตั้งผมไม่ลง และผมประกาศด้วยว่า ผมจะไม่ลงอย่าว่าแต่ปีเดียว ๕ ปี ผมก็ไม่ลงสมัคร ท่านประธานที่เคารพ แต่การเขียนรัฐธรรมนูญไว้เพิ่มการตรวจสอบขึ้น จะแสดงให้เห็นความเสียสละของท่านสมาชิกยิ่งขึ้น

ท่านสมาชิกที่เคารพ ท่านเป็นผู้เสียสละอย่างยิ่ง ท่านเสียสละที่ลงมติรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทั้ง ๆ ที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีองค์กรตรวจสอบอย่างมากมาย ท่านประธานครับ การที่กำหนดให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาเพียงศาลเดียว เป็นผู้พิจารณาคดีที่มีการกล่าวหาว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมี ๓ ข้อหา ท่านนั้นละครับ ที่จะกล่าวหาได้ ๑. คือร่ำรวยผิดปกติ ๒. คือทุจริตต่อหน้าที่ หรือ ๓. คือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้านอกเหนือ ๓ ข้อกล่าวหานี้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นคดีฆ่าคน คดีลักทรัพย์ หรือคดีอื่น หรือคดีหมิ่นประมาทต้องเป็นศาลธรรมดา ศาลธรรมดาถึงจะเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย และ ๓ คดีนี้ ไม่ใช่ที่จะกล่าวหาแล้วประชาชนจะเดินเข้าไปกล่าวหาได้ ท่านประธานครับ กระบวนการนั้นจะต้องผ่านคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่งก่อน ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นว่า เรื่องไม่มีมูลยุติครับ ไปสู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ได้ แต่ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ป. ใหม่ เห็นว่ามีมูลจึงจะส่งเรื่องไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทำไม่ถึงให้มีศาลเดียว ท่านประธานที่เคารพ ศาลเดียวก็น่าจะเพื่อความรวดเร็ว ท่านสมาชิกที่ถูกกล่าวหา ถูกป้ายสีจะได้พิสูจน์ได้อย่างรวดเร็ว แล้วกลับมาสู่ตำแหน่งการเมืองด้วยความเสียสละเต็มที่

แต่ท่านสมาชิกท่านใดที่กระทำความผิดจริง ก็สมควรจะพ้นตำแหน่งไปโดยรวดเร็วเช่นกัน

ประการที่ ๒ การให้ความคุ้มครองต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น ล้นเหลือนะครับ เพราะว่าการจะฟ้องศาลนี้ได้ ป.ป.ป. ต้องเป็นคนได้ส่วนเบื้องต้น

ประการต่อไป องค์คณะศาลนี้ใช้ผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งมีประสบการณ์สูงสุด

๔ ท่าน ท่านประธานที่เคารพ คดีปกติถ้าเป็นคดีอาญาฟ้องศาลชั้นต้นนั้น มีผู้พิพากษาเป็นองค์คณะ ๒ ท่าน ฟ้องศาลอุทธรณ์มายังศาลอุทธรณ์มีผู้พิพากษาเป็นองค์คณะ ๓ ท่าน และมาสู่ศาลฎีกาอีก มีผู้พิพากษาองค์คณะเพียง ๓ ท่าน ผู้พิพากษามีเพียง

๘ ท่าน แต่ในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาทางการเมืองนั้นให้มีผู้พิพากษาเป็นองค์คณะ
 ๙ ท่าน และที่สำคัญที่สุด ผู้พิพากษาเหล่านั้นท่านจะต้องเขียนคำพิพากษาดำเนิน
 ของท่านเองทุกท่าน ท่านประธานที่เคารพ สิ่งทีกระผมขอประทานกราบเรียนมาทั้งหมดนี้
 ความจริงมีประเด็นอื่น แต่เพื่อไม่ให้ยาวกว่านี้ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า
 สภาร่างรัฐธรรมนูญไม่ได้มีเจตจำนงอื่นใดเลยครับ นอกจากทำหน้าที่ที่ท่านสมาชิก
 รัฐสภากรุณาให้มาทำ คือปฏิรูปการเมือง ให้การเมืองมีประสิทธิภาพมีเสถียรภาพมากขึ้น
 ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านชวน หลีกภัย ครับ

นายชวน หลีกภัย (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตท่านประธานใช้สิทธิที่ท่านรองนายกฯ สมัคร ได้พาดพิงถึง ความจริงก็ไม่ได้เสียหายอะไรครับ แต่ว่าไม่กระจ่างนัก คือจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดและเสียหายขึ้นได้ แต่ว่าก่อนอื่นผมภูมิใจที่คำอภิปรายของกระผม ทำให้ท่านนอนตาหลับ ขอโทษครับ นอนหลับครับ ผมขอโทษด้วยครับ ผมตั้งใจที่ทำให้ท่านนอนหลับ แต่อย่างไรก็ตามผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานและกราบเรียนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยว่า กระผมเชื่อว่าสมาชิกในสภาหลายท่านอดอัด เพราะบังเอิญในระหว่างที่ยกร่างรัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยอมรับความจริงว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านที่ชอบออกมาให้สัมภาษณ์ แล้วก็มักจะพาดพิงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในทางเป็นลบ ที่กระผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ เพราะกระผมเองเป็นคนเตือน กระผมเตือนเวลาให้สัมภาษณ์หลายครั้งบอกว่าอย่าไปว่าเขา ต้องให้เกียรติเขา เพราะว่ามิฉะนั้นแล้วมันไม่ใช่ประชาธิปไตย เขาจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นสิทธิของเขา กระผมเองเคยเตือน และกระผมก็คาดว่าพอเข้าสภาก็จะมีการหิบบความรู้สึกที่เก็บเอาไว้มาระบายกัน ความจริงประเด็นที่ท่านรองนายกฯ สมัคร ได้พูดเมื่อเช้านี้ก็เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญไม่มากนัก แต่ว่าเป็นความอัดอั้นตันใจของท่านก็คงทำให้ท่านนอนหลับอีกคืนหนึ่ง ได้ระบายออกไปเกือบหมดแล้ว ประเด็นที่พาดพิงมาแล้วก็อยากจะกราบเรียนเพื่อไม่ให้สภาผู้แทนราษฎรเสียหายด้วยก็คือประเด็นเรื่องว่า ประชาธิปัตย์เสนอไปแล้วก็ไปรับมันไม่เป็นการแทรกแซงหรือ ผมเลยกราบเรียนยืนยันกับท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่า สาเหตุที่เราต้องทำเรื่องไปถึงสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าเราเห็นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับพวกเรา ใครที่จะเล่นการเมืองจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตกรอบที่รัฐธรรมนูญใหม่ออกมา แล้วจะเป็นกฎหมายหลักซึ่งแม้จะออกมาเมื่อไรก็ตาม แต่ถ้ากฎหมายใดที่ขัดแย้งกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายนั้นก็จะไม่มีผลใช้บังคับจะเป็นโมฆะไป เพราะรัฐธรรมนูญคือกฎหมายสูงสุดในระบบที่เราใช้ประมวลกฎหมายอย่างนี้ กฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรกำลังยกร่างฯ อยู่ ทางพรรคประชาธิปัตย์จึงได้ศึกษาทุกกระเบาะ และอย่างที่เรากราบเรียนแล้วก็คือเสนอความเห็นไป ๒ ครั้ง แต่ครั้งนั้นมีประเด็นต่าง ๆ ทั้งที่เห็นพ้องและไม่เห็นด้วยประกอบไป ก็ได้รับการสนองตอบ

ก็คือว่าช่วยมีการปรับปรุงและก็ไม่รับข้อความเห็นด้วยผสมผสานกันไป ทั้งหมดนี้ไม่ใช่เป็นการแทรกแซงและไม่ขึ้นำ แต่เป็นการเสนอแนะ ใช้คำอย่างนี้ครับ พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะพรรคการเมืองที่ตระหนักในความสำคัญของสาระในร่างรัฐธรรมนูญ และพิจารณาหรือศึกษาหลักการในร่างรัฐธรรมนูญแล้ว พรรคเห็นว่าโดยภาพรวมแล้วร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีเนื้อหาและหลักการหลายประการที่เปลี่ยนแปลงไปจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน กล่าวโดยเฉพาะพรรคเห็นด้วยกับหลักการต่าง ๆ ดังนี้ แล้วก็บอกข้อที่เห็นด้วยไป เช่น การขยายสิทธิเสรีภาพของประชาชน การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ หลักสำคัญเกี่ยวกับสถาบันการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการเมืองบางประการ เช่น ระบบการเลือกตั้งแบบผสม เช่น การกำหนดให้มีการกรรมการเลือกตั้งที่มีความเป็นอิสระ นี่คือนี่ที่เห็นด้วย และอย่างไรก็ตามก็ยังเสนอไปบอกว่า อย่างไรก็ตามมีหลักการหรือมาตรการบางประการในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่พรรคเห็นว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญควรพิจารณาประเด็นดังกล่าวอย่างรอบคอบ โดยพรรคเสนอความเห็นในประเด็นต่าง ๆ เรียงตามมาตราตามเอกสารแนบท้ายหนังสือนี้ กระผมกราบเรียนท่านประธานเสี้ยวเวลาอันหนึ่ง เพราะว่าอยากให้เห็นว่าเราไม่ไปขึ้นำและเราไม่ไปแทรกแซง แต่ว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วประเทศ กระผมคิดว่าในฐานะประชาชนและในฐานะพรรคการเมืองนั้นน่าจะจะมีสิทธิในการเสนอความเห็น ครั้งที่ ๒ ก็เช่นเดียวกัน แล้วสภาร่างรัฐธรรมนูญกระผมก็เชื่อว่าคงจะหยิบไปพิจารณา แต่ว่าคงไม่ได้เห็นด้วยหรือเห็นพ้องกับเราด้วยเหตุผลเพราะเราเสนอ แต่เชื่อว่าบางเรื่องที่มีการปรับปรุงนั้นคงได้เห็นพ้องเพราะมีเหตุผล เหตุผลของพวกเราก็คือเหตุผลของประสบการณ์ เหตุผลของพรรคการเมืองที่อยู่มายาวนานและได้เรียนรู้ความผิดพลาดในอดีต และรู้ว่าในปัจจุบันเป็นอย่างไร รู้อนาคตมันควรจะดีกว่าอย่างไร ท่านรองนายกฯ สมัครได้พาดพิงถึงเรื่องจังหวัดตรัง ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานความจริงท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญท่านอุทัย ขอประทานโทษที่เอ่ยนามก็ได้พูดถึงไปครั้งหนึ่งแล้ว ผมเคยให้สัมภาษณ์เป็นความจริง แต่ว่าข้อความในหนังสือพิมพ์นั้นอาจจะไม่สมบูรณ์ทั้งหมด ก็คือเรื่องของการไปรณรงค์ประชาสัมพันธ์และไปให้ความรู้กับจังหวัดต่าง ๆ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจากจังหวัดตรังเป็นเพื่อนร่วมรุ่นกับผม และก็เพื่อนร่วมรุ่นของท่านรองนายกฯ สมัคร และได้ขอความร่วมมือ ต้องกราบเรียนท่านประธานตรง ๆ เพราะกระผมพูด

อย่างตรงไปตรงมา แม้กระทั่งเมื่อเคยออกรายการโทรทัศน์ว่า ลาพังชาวบ้าน
จริง ๆ เขาไม่มีเวลาที่จะให้ความสนใจกับเรื่องนี้มากนักหรอกครับ ถ้าจะ
ประกวดว่าวันนี้จะมีสภาร่างรัฐธรรมนูญมาบรรยายขอให้มาฟัง จะหวังให้เห็น
มีคนฟ้าผ่าม้วนดินมาฟังนั้นไม่มีหรอกครับในความเป็นจริง -----

แต่ว่ามีคนกลุ่มหนึ่งอาจจะเป็นคนที่ไม่ใส่ใจสนใจการเมือง อาจจะเคยสมัคร ส.ส. หรืออาจจะอยากเล่นการเมือง หรืออาจจะสนใจด้วยความบริสุทธิ์ใจ คนเหล่านี้ เขามืออยู่เพียงกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่มากนัก เพราะฉะนั้นเมื่อท่านไปทั้งที่ความหวังที่จะให้คนมาฟังมาก ๆ ก็คือต้องอาศัยความร่วมมือ กระผมกราบเรียนว่าแม้กระทั่ง ในจังหวัดของกระผม กระผมก็เรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัดว่าขอให้ร่วมมือช่วย บอกกล่าวให้กลุ่มคนมาฟัง เพราะมีฉะนั้นท่านอดส่ำหีเสียค่าเครื่องบิน และอดส่ำหี เดินทางใช้ระยะเวลาสิ้นเปลืองทุกสิ่งทุกอย่างแล้วมีคนมาฟัง ๒๐ คนมันคุ้มอะไรครับ เพราะฉะนั้นพวกกระผมถึงได้ให้ความร่วมมือ พี่ชายกระผมเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ก็ให้ความร่วมมือโดยช่วยเชิญชวนพาคนมาฟัง ทางจังหวัดก็ช่วยเชิญชวนคนมาฟัง ที่ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญพูดว่า เห็นคนหลายกลุ่มแต่ไม่เห็นข้าราชการน้อย ก็คงจะจริงครับ เพราะบางครั้งข้าราชการเองก็ไม่ค่อยสนใจเท่าที่ควร อันนี้ ก็เป็นปัญหาหนึ่งอย่างที่เราสู้กัน ก็กราบเรียนเพราะว่าท่านรองนายกฯ ได้พาตัง เรื่องนี้เพื่อจะได้เข้าใจ ตรงนี้ครับที่มันจะมาโยงถึงเรื่องที่จะกราบเรียน ท่านประธานเสริมอีกนิดก็คือว่า เราอาจจะพูดไม่ได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็น รัฐธรรมนูญที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้ให้ความเห็นชอบ แต่ว่าสมาชิก สภาร่างฯ ก็มีสิทธิที่จะพูดได้ว่าฉบับนี้เป็นฉบับแรกที่มีคนเข้าเกี่ยวข้องมากที่สุด เพียงแต่ว่าอย่าไปพูดว่าฉบับนี้คือฉบับที่คนส่วนใหญ่ของประเทศมีส่วนรู้เห็น เขาอาจจะได้ยินข่าว แต่ว่าให้เขามาลงคะแนนหรือมาข้อมือเห็นด้วยทั้งหมด ก็อาจจะไม่ถึงขนาดนั้น แต่ว่าพูดได้ครับใน ๑๕ ฉบับที่ผ่านมาไม่เคยมีฉบับไหน ที่คนเข้ามามีส่วนร่วมมากเท่าฉบับนี้ แม้จะไม่ใช่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศก็ตาม อันนี้กระผมคิดว่าต้องให้ความเป็นธรรมกับสภาร่างรัฐธรรมนูญและทุกฝ่าย ประเด็น ที่ท่านรองนายกฯ สมัคร พูดถึงคำกล่าวของกระผมที่บอกว่าอย่าเอาช้อยกเว้น มาเป็นมาตรฐาน แล้วท่านเอ๋ยถึงเรื่องระบบปาร์ตี้ ลิสต์ (Party list) ครับ คือระบบบัญชีรายชื่อ ผมใช้ภาษาอังกฤษเพราะท่านใช้ภาษาอังกฤษ ผมกล่าว เมื่อวานนั้นจริงครับ กระผมกล่าวถึงเรื่องว่าอย่าเอาช้อยกเว้นมาเป็นมาตรฐาน ไม่ใช่หมายถึงระบบบัญชีรายชื่อครับ กระผมเข้าใจว่าหมายถึงเรื่องที่กระผม กราบเรียนว่าการห้าม ส.ส. เป็นรัฐมนตรี ที่ได้เอาตัวอย่างของประเทศ ทางยุโรปบางประเทศจริงครับ อันนั้นเป็นความจริง แต่กระผมเข้าใจว่า ประเทศที่มีการปกครองในระบอบรัฐสภานั้นที่ห้าม ส.ส. เป็นรัฐมนตรีนั้น มีอยู่เป็นช้อยกเว้นไม่กี่ประเทศครับ ยกเว้นประเทศที่แบ่งแยกอำนาจโดยเด็ดขาด แต่ประเทศที่ไม่แบ่งแยกอำนาจโดยเด็ดขาดอย่างแบบเรานั้น ที่จะห้าม ส.ส.

เป็นรัฐมนตรีนั้นเกือบจะพูดได้ว่าเป็นกรณียกเว้น กระผมกล่าวถึงกรณียกเว้น
 อันนั้น ไม่ใช่ระบบบัญชีรายชื่อ เพราะระบบบัญชีรายชื่อนั้นกระผมเห็นด้วย จริงอยู่
 ที่เห็นด้วยนั้นไม่เคยผ่านประสบการณ์มาก่อน ไม่ทราบว่าวันข้างหน้าเป็นอย่างไร
 แต่หวังว่าเจตนารมณ์ที่ดีของสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเราเห็นสอดคล้องด้วยนั้น
 จะเป็นสิ่งที่นำไปสู่สิ่งที่ดีกว่าความหลากหลายมากขึ้นกว่าเดิม แล้วก็อาจจะได้
 คนที่เราต้องการ และคนเหล่านั้นอาจจะไม่เหมือนพวกเรา นะครับ อาจจะไม่ได้
 อย่างเราที่จะลงมาสู่ด้วยความเหนื่อยยาก ความจริงแล้วอยากให้คนอย่าง
 อาจารย์บรรศักดิ์ลงมาสักครั้งหนึ่ง แต่ท่านบอกว่า ๑ ปีท่านก็ไม่เอา อย่างว่า
 ๑ ปีเลย ๕ ปีท่านก็ไม่เอา ก็หวังว่าปีที่ ๖ นะครับ เราลองพิจารณาอีกทีหนึ่งครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเสียดยนิตเดี่ยวคือท่านรองนายกฯ สมัคร
 เวลาอ้างนี้อ้างผมไม่หมด บังเอิญท่านไม่รับรัฐธรรมนูญ ท่านก็อ้างประเด็นที่
 กระผมตั้งข้อสังเกต ประเด็นที่กระผมตั้งข้อสังเกตเหล่านั้นเป็นเรื่องธรรมดา
 กระผมไม่เคยเห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญฉบับไหนร้อยทั้งร้อย มันมีจุดที่เราจะต้อง
 ไม่เห็นด้วยเสมอเป็นเรื่องธรรมดา แต่ว่าถ้าหากว่าภาพรวมมันดีกว่า สิ่ง
 มันดีกว่ามีสัดส่วนมากกว่าสิ่งที่เราไม่เห็นด้วย เราก็ไม่ใช่ตัวที่จะเป็นมาตรฐาน
 วัดทั้งหมด ก็ต้องคำนึงถึงคนอื่นด้วย เมื่อส่วนที่ดีกว่าส่วนใหญ่มากกว่าที่เรา
 เห็นว่ามีมากกว่าเราก็เต็มใจที่จะรับด้วยความยินดี -----

กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานและกราบเรียนท่านรองนายกฯ สมัยคร่า
ที่จริงแล้วอยากให้ท่านอ้างสิ่งที่กระผมเห็นด้วยในกฎหมายนี้ด้วยว่าพวกกระผม
รับหลักการและเห็นชอบกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แม้ว่าวันข้างหน้าความปรารถนาดี
ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เป็นเรื่องที่ยากที่เราจะ
ประเมินสำเร็จรูปทันทีทันใด อาจจะไม่สมหวังทั้งหมดนะครับ แต่ก็หวังว่ามัน
ควรจะดีกว่า แต่ผมก็วิตก วิตกก็คือว่าสิ่งที่กระผมกราบเรียนไปเมื่อวานก็คือว่า
ถ้าเราคิดว่าเมื่อมีรัฐธรรมนูญใหม่แล้วทุกอย่างจะดีโดยอัตโนมัติ เราจะเข้าใจผิด
เมื่อคืนผมได้ยืมวิทยุตอนดึกมีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญท่านหนึ่ง เข้าใจว่า
ไปอภิปรายที่ไหนท่านก็บอกว่ายุบสภาไม่ได้หรอก ถ้ายุบแล้วต้องใช้กฎหมาย
รัฐธรรมนูญเก่า ถ้าใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็ยังมีภาษีซื้อเสียอยู่
คือเหมือนหนึ่งว่าถ้าใช้ฉบับไหนแล้วไม่มีการซื้อเสีย เหมือนกับเป็นไปโดย
อัตโนมัติ เรื่องนี้ไม่ใช่ครับ ถ้าเราไม่แก้ไขไม่ปรับปรุงประเด็นที่กระผมตั้ง
ข้อสังเกตเมื่อวานก็คือว่าภาคปฏิบัติครับ ถึงแม้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมาแล้ว
ก็ตาม แต่ถ้าหากว่าเราไม่คุมให้การใช้สิทธิและการเลือกตั้งเป็นไปโดย
บริสุทธิ์ยุติธรรมแล้ว การซื้อเสียความเลวร้ายที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องม
ีการพูดถึงเรื่องปฏิรูปการเมืองก็ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงได้ เพราะฉะนั้นผม
ฝากข้อสังเกตอันนั้นด้วยความปรารถนาดีว่า ขอให้ใครก็ตามที่จะรับผิดชอบใน
วันข้างหน้าได้ตระหนักถึงภาคปฏิบัติซึ่งจะเป็นประเด็นสำคัญที่จะนำมาสู่ความดีกว่า
ในปัจจุบันนี้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญท่านสมัคร เอาเฉพาะประเด็นที่ท่านยัง
นอนไม่หลับนะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ไม่ใช่ ๆ ผมพูด ๒ - ๓ คำเท่านั้นนะครับ คือผมคิดว่าเป็นสิทธิอันพึงมีพึงได้ใน
ระบอบประชาธิปไตยที่จะอ้างในส่วนที่ท่านไม่เห็นด้วย ถูกไหมครับ ผมอ้าง
ทุกคนนะครับ ผมเห็นด้วยกับใครผมก็อ้างอันนั้น ผมอ้างคุณเกาะหลักก็ส่วนที่
ผมเห็นด้วย อ้างอาจารย์นันทกา อ้างอาจารย์สรเสรีญ แล้วก็อ้างท่านอดี
ตนายกฯ ชวนก็เหมือนกัน คือว่าส่วนที่ท่านเห็นชอบไม่ต้องอ้าง คนอื่นก็ได้ฟัง
อยู่แล้วถูกไหมครับ เท่านั้นละครับ เป็นสิทธิอันพึงมีพึงได้ของบุคคลในระบอบ
ประชาธิปไตย ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณพินิจ จันทรสุรินทร์ ครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ พรรคชาติพัฒนา จังหวัดลำปาง ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะขออนุญาตท่านเวลานี้ นิดเดียวว่า เมื่อวานนี้ท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ ได้พูดถึงเรื่องโครงสร้างของสภาไปแล้ว แต่ยังไม่พูดถึงโครงสร้างของศาลอีกอำนาจหนึ่งแล้วก็ทางรัฐบาล เมื่อวานนี้ท่านประธานคงมีโอกาสดำเนินการรับทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์ก็ได้ออกว่าในขณะที่ สสร. ออกไปประชาสัมพันธ์ ไม่ได้พูดถึงโครงสร้างต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป หากแต่ว่าได้มีการไปประชาสัมพันธ์หรือไปสัมมนาเกี่ยวกับสิทธิที่เพิ่มขึ้น อันนี้ผมเห็นด้วยนะครับ เขาก็เลยติดต่อทางโทรศัพท์และพูดคุยกับผมตลอดมาว่า ที่เขาได้สิทธิต่าง ๆ เหล่านี้โดย สสร. ได้ไปประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่ แต่โครงสร้างต่าง ๆ ปัญหาอำนาจต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องของศาลก็ตั้งเมื่อสักครู่นี้เลย คณะ สสร. ได้อธิบายไปแล้วว่าจะต้องฟ้องร้องได้ ๙ ประการด้วยกันนั้น กระผมก็พยายามจะคัดเลือกและศึกษาดูในอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ แล้ว ในมาตรา ๖๘ เสร็จเด็ดขาดครับ เป็นโครงสร้างที่สร้างขึ้นใหม่ ปกติศาลรัฐธรรมนูญเราไม่ก้าวก่ายในศาลอื่นจะตีเรื่องรัฐธรรมนูญและปัญหาในเรื่องรัฐสภาเป็นส่วนใหญ่ หากแต่ว่าขณะนี้ศาลรัฐธรรมนูญมันก้าวก่ายและผูกพันตามมาตรา ๒๖๘ ซึ่งมีอำนาจเสร็จเด็ดขาดเกี่ยวกับรัฐสภา รัฐมนตรี ศาล และกิจการอื่นซึ่งกำหนดในวิธีการพิจารณาจะได้กำหนดต่อไป เรื่องความอย่างนี้เป็นโครงสร้างใหม่ เป็นโครงสร้างสูงสุดของประเทศ เป็นโครงสร้างใหม่มีการปกครองโดย ๑๕ นาย ศาลกำลังดำเนินการอยู่ตั้งที่หลายท่านที่เคยเป็นผู้พิพากษาศาลมาได้ทั้งและได้แสดงความคิดเห็นไว้หลายครั้งเกือบทุกวันก็ได้ที่เราพิจารณาในเรื่องอย่างนี้

พอมาถึงศาล ๑๕ คน พอบอกว่าพิจารณาในเรื่องนี้ ซึ่งคำร้องได้ไต่สวนขึ้นมาแล้ว มีความเห็นฟ้องต้องกันว่า นาย ก สมควรให้พ้นผิดไป และก็ส่งไปยังศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ต้องปฏิบัติตาม ในโครงสร้างตรงนี้ต่างหากที่เราเป็นห่วง อันนี้อันหนึ่ง ซึ่ง สสร. ไม่ได้อธิบายให้ประชาชนทั่วประเทศได้ทราบ เพียงแต่ว่าสิทธิเราจะ ได้เพิ่มขึ้นนะ เราจะกำกับดูแล ส.ส. นักการเมืองต่าง ๆ ให้อยู่ในกรอบ ความเป็นจริงแล้วท่านประธาน เรื่องของการตรวจสอบโดยมีผู้ตรวจการรัฐสภา กิติ ในเรื่องของ ป.ป.ป. กิติ เรื่องกรรมการการเลือกตั้งเราทำให้แล้ว เมื่อคราวที่แล้วบุคคลภายนอกที่เข้า ๆ อยู่ข้างนอก ๒๕ เรื่องด้วยกันที่ส่งมาให้ รัฐสภาพิจารณา เราทำไปได้ ๑๘ เรื่อง มีเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เรายังไม่ได้ ดำเนินการ เพราะฉะนั้นโครงสร้างของศาลที่ผมได้กราบเรียนมานี้เป็นโครงสร้าง สูงสุดของประเทศเลยท่านประธาน แม้แต่ศาลอาญา ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาอะไร ต่าง ๆ ถ้าศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการรัฐธรรมนูญพูดหรือว่าตัดสินแล้วเป็นเสร็จเด็ดขาด จะอุทธรณ์ไม่ได้ถือว่าเป็นการผูกพันในรัฐธรรมนูญนี้ ผมจะขอกลับมาตรงเรื่อง ของรัฐบาลอีกนิดหนึ่ง โครงสร้างของรัฐบาล ในเรื่องของศาลนี้ผมอยากจะ กราบเรียนว่า ผมก็เคยพูดถึงคุณสวัสดิ์ คำประกอบ คุณอัสวัสดิ์เคยพูดบอกว่า อาจจะปล่อยให้อย่างนี้ออกมาได้อย่างไร จนกระทั่งวิธีพิจารณาความอาญา ก็เช่นเดียวกัน ซึ่งอัสสวัสดิ์น่าจะได้อธิบายในที่ประชุมให้ชัดเจนในเรื่องนี้ด้วย อีกเรื่องหนึ่งเรื่องของรัฐบาล ทำไมผมจึงต้องมาพูดถึงเรื่องรัฐบาล โครงสร้าง ของรัฐบาลสักนิดหนึ่งเพื่อจะให้เห็นชัดเจน ตอนนี้รัฐบาลที่บอกว่าพวกพ่อค้าพ่อขาย วาณิชต่าง ๆ ทำไมผมจึงขัดแย้งกับทางฝ่ายวุฒิสมาชิกซึ่งเป็นพ่อค้าวาณิช ท่านแสดงตนว่าอย่างนั้น แต่ที่ผมเรียนอย่างนี้ผมอยากจะแสดงให้เห็นว่า เป็นเพราะอะไรที่ว่านักลงทุนจะไม่เข้ามาในประเทศไทยเพราะอะไร เพราะรัฐบาลจะไม่มั่นคง ท่านประธาน ไม่มั่นคงในเรื่องอะไร ท่านไปดู ในบทถอดถอน หรือในบทเรื่องพิจารณาความอาญาแก่ผู้ที่เป็นนักการเมือง เป็นรัฐมนตรี เป็นข้าราชการระดับสูงอย่างนี้เป็นต้น ในเรื่องหมวดถอดถอน ผมจะไม่อ้างมาตรา แต่ผมจะแสดงให้เห็นว่าเรื่องในการดำเนินการ ของรัฐบาล หรือผู้ดำเนินการจะมั่นคงแค่ไหนเพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ ท่านประธาน เมื่อรัฐบาลทุกคน ในเรื่องของการปราบปรามผู้ทุจริตมิชอบ โดยการส่อไปในทางทุจริตก็เสียหายหมดแล้ว ผมอยากจะขอประธานกราบเรียน คนเพียง ๕๐,๐๐๐ คน ก็ได้ยื่นร้องขอต่อประธานวุฒิสภาให้พิจารณานายกรัฐมนตรี คนนี้ ก็ถือว่าเสียหายแล้วท่านประธาน และในขณะเดียวกันประธานศาลฎีกากำลัง

พิพากษาในเรื่องอย่างนี้ พอตีบังเอิญ สมมติยกตัวอย่างเรื่องของกระผม
 กระผมกำลังมีคดีในศาลฎีกา ผมกำลังอุทธรณ์ไปถึงศาลฎีกา ก็ปรากฏว่า
 ประธานศาลฎีกาขึ้นเครื่องบินที่พิษณุโลก ผมบินมาจากลำปางเจอกัน
 เกิดท่านนั่ง เอ ๑ ผมนั่ง เอ ๒ ก็มานั่งอยู่ด้วยกัน ถ้าใครมาเห็น เอาแล้ว
 สื่อในทางทุจริตอย่างนี้เป็นต้น ก็หนังสือพิมพ์และคนที่ยื่นคำร้อง ประธานศาลฎีกา
 เสียหายหมดแล้ว อีก ๖ เดือน ในชั้นตอนต่าง ๆ ที่จะทำ ที่จะพิจารณา
 มันสายไปเสียแล้ว ประณามศาลฎีกาแล้วสื่อในทางทุจริต ประณามไปทั่วโลกว่า
 ประธานศาลฎีกาของประเทศไทยมีความประพฤติสื่อไปในทางทุจริต ซึ่งกระผม
 นั้น ๒ คนยังไม่ได้เคยพูดกันเรื่องของผมที่มีคดีอยู่ในศาล อันนี้ผมยกตัวอย่าง
 ปัญหาอย่างนี้เป็นประการหนึ่งที่สื่อไปในทางทุจริต ในขณะเดียวกันรัฐมนตรี
 ที่นั่งอยู่ ผมอยากจะเกลียดใคร ทำใคร ๕๐,๐๐๐ คน ผมก็ยื่นคำร้องต่อวุฒิสมาชิก
 บอกคนนั้นเสียหายแล้ว รัฐมนตรี นายกฯ แต่ละคนทุกเดือน ๆ หรือทุกอาทิตย์
 ทุกสัปดาห์ได้อย่างนี้เป็นต้น แล้วใครจะมาลงทุน มันเป็นไปได้ไม่ได้ และ
 ในขณะเดียวกัน เอ็น.จี.โอ. (NGO) หรือบุคคลต่าง ๆ อยู่ในข้อนี้ บุคคลต่าง ๆ
 มีสิทธิจะเข้าไปสนับสนุนในเรื่องของสิ่งแวดล้อม ในเรื่องของวัฒนธรรมทุกอย่าง
 ย่อมได้รับความคุ้มครอง อันนี้ก็ประเด็นที่สำคัญในนี้ -----

จริงอยู่ในสิทธิต่าง ๆ มันเกิดขึ้นได้ แต่ในทางปฏิบัติทำไม่ได้ ผมอยากจะยกย่องท่านคอกเตอร์อาษา เมมสวรรค์ เมื่อวานนี้ได้อภิปรายเอาไว้ว่าในทางที่เขียนนั้นเขียนสวยมากในวิชาการที่เขียนลงในรัฐธรรมนูญนี้ แต่ในทางปฏิบัติทำไม่ได้ แม้แต่ในเรื่องการรักษาพยาบาลอะไรต่าง ๆ รัฐบาลไหนขึ้นมาทำให้การศึกษาเรายังให้ได้ แต่ทำได้ไหม ท่านถามว่าทำได้ไหม ไม่ได้ตอบ แล้วบอกคุณอนาคตเป็นเรื่องอนาคต แต่จะต้องบังคับ รัฐบาลต้องทำอย่างนั้นต้องทำอย่างนี้ ต้องทุกอัน อันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญ เป็นเรื่องที่ต้องทำทั้งสิ้น ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า ในเรื่องของรัฐบาล ความมั่นคงในการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะฉะนั้นโครงสร้างต่าง ๆ สสร. ไม่ได้ไปอธิบายให้ประชาชนโดยทั่วไปทราบ มีเพียงแต่ไปอธิบายเรื่องสิทธิที่เพิ่มขึ้น ว่าสิทธิที่เราไม่ได้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วในการกำกับดูแลควบคุมกิจการเมืองที่จะไปกินไปโกงเป็นอย่างนี้ อันนี้เราไม่ว่ากัน ในการกำกับดูแลควบคุมทำไปเถอะคนที่ทำได้ดีชั่วชั่วได้ชั่ว แต่ปัญหาโครงสร้างในอนาคตของประเทศที่จะมีความเจริญก้าวหน้าทำอะไรไม่ได้ ถ้าหากว่าสมมติว่าเราจะตัดสินใจทำอะไรคล่องส่งน้ำ อ่างเก็บน้ำแต่ถ้าหากกรรมการหรือผู้ที่เป็นองค์กรอิสระอยู่ภายนอกซึ่งไปเข้าแทรกแซงในเรื่องสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่น ๆ จะกระทำไม่ได้ จะก่อสร้างไม่ได้ แต่เขาสามารถที่จะไปปลุกกระดม แล้วท่านดูสิครับ องค์กรอีกองค์กรหนึ่งที่สูงสุดไม่สามารถปลดลอคทำอะไรได้ คือมาตรา ๑๘๔ ดังที่เพื่อนสมาชิกของกระผมได้อภิปรายไป คือองค์กรสิทธิมนุษยชนตั้งไปแล้วไม่มีโอกาสปลดลอคมีอยู่ ๖ ปี มีอายุ ๖ ปีด้วยกันองค์กรนี้สามารถเข้าไปได้ทุกองค์กรตั้งแต่ระดับสูงถึงระดับ าว องค์กรอีกอันหนึ่งผมจะขอรวบรัดคือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นคือเขตจังหวัด ท่านประธานครับ ซึ่งตามมาตรา ๒๘๔ องค์กรนี้เป็นการจัดการปกครองเองได้ จัดสรรงบประมาณเองได้จัดรักษาความสงบเองได้ หมายความว่าตั้งตำรวจเองได้ จัดปกครองตัวเองได้ จัดสรรงบประมาณโดยตัวเองได้ และสามารถจะทำอย่างไรเป็นนโยบายในการปกครองตัวเองในจังหวัดนั้น ๆ ได้ ไม่พูดถึงในองค์กรส่วนล่าง ผู้ใหญ่บ้าน กำนันก็ไม่มีสิทธิที่จะเลือกตั้งในองค์กรตำบล ๆ นี้เสร็จหมด ตอนนั้นเขาต้องการให้เป็นองค์กรใหญ่ และเป็นเขตจังหวัดเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านลองคิดดูสิครับในโอกาสต่อไปแนวนโยบายซึ่งบังคับรัฐในเรื่องของต้องให้โครงสร้างให้บริการโครงสร้างพื้นฐานแก่รัฐ โดยการแบ่งภาษีให้

แก่องค์กรต่าง ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ใน (๒) ในมาตรา ๒๘๔ นั้น ผมอยาก
 จะขอประทานกราบเรียนว่า โครงสร้างของรัฐบาลที่จะดำเนินการนั้น
 ผมว่าจะทำความเข้าใจให้แก่บ้านเมืองเป็นอันมาก ผมคิดว่าถ้าหากว่า
 เราสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตรงนี้ ตรงนี้แหละครับไม่มีใครมองเห็น
 พ่อค้าร้านค้าต่าง ๆ ที่คิดว่าจะสะดวกสบายไม่ใช่ ถ้าหากเกิดกรณีเช่นนี้
 นอกจากที่จะดำเนินคดีกับคณะผู้บริหารของประเทศแล้ว อีกเรื่องหนึ่งที่
 ผมอยากขอประทานกราบเรียนก็คือเรื่องการเสนอร่างพระราชบัญญัติ การ
 เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นก็หมายความว่าถ้าหากว่า ๕๐,๐๐๐ คนไม่พอใจ
 ในการบริหารในเรื่องอย่างนี้ หรือในการยังไม่ออกพระราชบัญญัติอย่างที่ว่า
 ในบทเฉพาะกาลซึ่งมีมากมายเหลือเกิน ๕๐,๐๐๐ คนพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติ
 เขาสามารถเสนอต่อสภาได้ -----

และถ้าหากไม่ดำเนินการ เขาก็จะต้องไปตั้งมือบอย่างที่เราเป็นห่วงกันมาก เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอประธานกราบเรียนว่า เรื่องทุกอย่างนี้อยากจะขอฝาก รัฐสภาแห่งนี้เพื่อตั้งข้อสังเกตให้รัฐสภาแห่งนี้ ซึ่งตั้งแต่แรกแล้วว่าแม้แต่ทางท่าน ผู้นำฝ่ายค้านฯ และพรรคต่าง ๆ ที่ได้ลุกขึ้นมาอภิปราย แม้แต่หัวหน้าพรรคชาติไทย ก็บอกว่า เป็นเรื่องที่เราจะต้องไปปรึกษากันในการแก้ไขต่อไป ผมก็อยากจะฟัง ท่านสวัสดิ์ คำประกอบ พูดถึงเรื่องศาลสถัดหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณวัชรินทร์ ศรีถาวร ครับ

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วัชรินทร์ ศรีถาวร ความหวังใหม่ สกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขอเสนอให้มีการปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : มีผู้เสนอยุติขอปิดอภิปราย แล้วก็มี ผู้รับรองถูกต้อง ไม่ทราบว่าท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือเปล่าครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า ปิดอภิปรายนะครับ ท่านประธานสภาฯ จะแถลงอะไรเล็กน้อยหรือเปล่าครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ตอนนี้ได้มีการเสนอ ปิดอภิปรายแล้ว ผมขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกกรุณาเข้ามาในห้องประชุม ด้วยนะครับ เชิญท่านประธานสภาฯ ครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานสภาฯร่างรัฐธรรมนูญ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ การพิจารณาซักถามข้อสงสัย ความเป็นไปได้ ความเป็นไปไม่ได้ สิ่งที่จะเกิดความดีและสิ่งที่จะเป็น ความเสียหาย ท่านสมาชิกรัฐสภาก็ได้พูดและได้ซักถามกันหลากหลายคำถาม และความเห็นแล้วนะครับ ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณที่ท่านประธานได้ให้ผม ได้กล่าวในช่วงสุดท้ายในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่สภา สสร. ได้ทำขึ้นนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าเมื่อเรามีสภา สสร. นั้น สิ่งที่เกิดขึ้น พร้อมกับสภา สสร. ถ้าเราประมวลไม่ผิดก็คือความหวังกับความหวังนั้นไหว ความหวังที่เกิดขึ้น ก็คือคนที่คิดว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเปลี่ยนแปลงบางสิ่ง

บางอย่างในบ้านเมืองเราในทางที่ไม่ดีนั้นให้มันหมดไป และเสริมสร้างความดี
 ก่อความดีที่ยังไม่ได้มีมานั้นให้ได้เกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา ในวิถีทางของการเมือง
 อันมีกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นแม่บท สิ่งที่เกิดขึ้นอีกอย่างหนึ่งก็คือความหวั่นไหว
 ความไม่ดีไม่งามในบ้านเมืองเราที่เกิดขึ้น เราต้องยอมรับว่าส่วนหนึ่งก็มีคนที่
 เข้ามาเกี่ยวข้องก่อให้เกิดขึ้น คนที่เข้ามาเกี่ยวข้องก็คือคนที่เข้ามาในเงื่อนไข
 หรือว่ากติกาเดิม ๆ ที่เรามีอยู่ สิ่งเหล่านี้คนที่หวั่นไหวไม่ว่าจะเป็นคนที่อยู่ในฐานะ
 ก่อความเสียหายหรือไม่ หรืออยู่ในฐานะที่ก่อความดีอยู่แล้วก็คิดว่ากติกาของ
 รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะทำให้สิ่งที่ตนเองปฏิบัติอยู่นั้นอาจจะทำไม่ได้ คนที่อยากจะทำ
 ทำความดีต่อไปก็คิดว่า เอ๊ะ สิ่งเหล่านี้จะทำให้โครงสร้างที่คิดว่าเป็นความดีที่
 เราจะได้ทำให้เกิดในบ้านเมืองนั้นได้ถดถอยลงไปหรือไม่ จากการที่กระผมได้
 กราบเรียนว่า สิ่งที่มีความรู้สึกในความเป็นความหวังและเป็นความหวั่นไวนั้น
 เราก็คงได้พูดกันชัดเจนใน ๕ วันกว่า ๆ นั้นครับ และผมก็ต้องขอขอบคุณใน
 เรื่องของความหวังและความหวั่นไหว ทางสภา สสร. ก็ได้พยายามชี้แจง
 ให้เห็นว่าสิ่งที่ได้เป็นความหวังมีอะไรบ้างที่จะเกิดขึ้น ส่วนความหวั่นไหวบางครั้ง
 บางท่านก็หวั่นไหวไปถึงขนาดว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะทำลายโครงสร้างของรัฐ
 ขนาดว่าจะเปลี่ยนเป็นสาธารณรัฐบ้าง จะทำให้ศาลไม่เป็นเอกภาพ แตกแยกบ้าง
 ผมก็หวังว่าตลอดเวลาที่ สสร. ได้ชี้แจงนั้น ท่านที่มีความหวั่นไหวอยู่ก็คงจะได้
 อุ่นใจขึ้นมาบ้าง ชัดเจนว่าสภาพระบอบการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยอันมี
 พระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้นยังมั่นคงทุกประการในร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
 และสิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองในลักษณะที่แยกเป็นสาธารณรัฐ หรือว่า
 แบ่งแยกเป็นซีกเป็นเสี่ยงนั้นก็คงเป็นไปไม่ได้อย่างที่ได้อธิบายชี้แจงแล้ว -----

นอกจากว่าจะเน้นว่าต่อไปการดูแลตนเองในความต้องการของแต่ละท้องถิ่นนั้น
 เกี่ยวกับเรื่องสาธารณูปโภคที่ดี สาธารณูปการที่ดี เขาจะดูแลด้วยตัวของเขาเอง
 ได้อย่างไร แต่การปกครองนั้นก็ยังไปจากส่วนกลางอยู่เหมือนเดิม เรื่องศาล
 ก็พุดกันมาก เพราะศาลเป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน แล้วก็อยู่คู่บ้านคู่เมืองมา
 ตั้งแต่มีบ้านมีเมือง ได้มีท่านสมาชิกวิตกว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ทำให้ศาลไม่เป็น
 เอกภาพ ผมขอกราบเรียนว่า เรื่องของศาลนั้นก็ยังมืออยู่เหมือนเดิม ศาลชั้นต้น
 ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกามืออยู่เหมือนเดิม แต่เรามีศาลใหม่เพิ่มขึ้นก็เป็นไปตาม
 วิวัฒนาการของความเจริญของสังคม ซึ่งอยากจะขออนุญาตเปรียบสั้น ๆ ก็
 เหมือนกับโรงพยาบาลในอดีตที่รักษาได้ทุกโรค เมื่อบ้านเมืองเจริญขึ้น วิทยาการ
 มีมากขึ้นก็แบ่งเป็นโรงพยาบาลแยกรักษา โรคปอด โรคสมอง โรคกระดูก
 ก็แยกกันไปตามความชำนาญ เพื่อส่งประสิทธิผลในการรักษาเป็นประโยชน์ต่อ
 ประชาชน ลักษณะของศาลที่แยกออกไปก็เป็นลักษณะคล้ายกับโรงพยาบาล
 ที่โรคของสังคมก็มีมากขึ้น ข้อพิพาทระหว่างประชาชนกับประชาชน ศาลปกติก็
 ยังมีอยู่ ข้อพิพาทระหว่างชาวบ้านกับราชการก็แยกไปศาลหนึ่ง ข้อพิพาทว่าด้วย
 กฎหมายสูงสุดในอดีต ประชาชนเองไม่มีสิทธิจะยกขึ้นมาได้ นอกจากศาลและ
 คณะบุคคลที่จำกัดอยู่เท่านั้น ต่อไปนี้ก็มีศาลขึ้นมาเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายสำคัญอัน
 เป็นกฎหมายสูงสุดของชาติที่ทุกคนจะได้ใช้ให้เป็นประโยชน์โดยตรงได้ กระผม
 ก็หวังว่าการตอบคำถามของท่าน สสร. คงจะทำความเข้าใจที่ชัดเจน และผลที่
 ผมจะกล่าวก็คงจะไม่ผิดนักว่ แม้ว่าเราได้ชี้แจงแล้ว แต่ผมก็เชื่อว่าบางท่านก็
 ยังจะไม่เห็นด้วยก็เป็นเรื่องที่ไม่ผิดแปลกอะไร และผมก็มีความมั่นใจว่า หลายเรื่อง
 เมื่อ สสร. ได้ชี้แจงแล้ว หลายท่านก็คลายความกังวลและความวิตก และก็มี
 แนวโน้มเห็นด้วยกับ สสร. ช่วงต่อไปนี้ตามกระบวนการก็เป็นขั้นตอนที่สมาชิกรัฐสภา
 จะตัดสินใจว่า จะขานรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 กระผมขอฝากท่านสมาชิกรัฐสภา ในนามของสภาร่างฯ เรื่องเดียวครับว่า เราได้
 พุดมาตลอดในสภาร่างฯ ว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เราเขียนโดยประชาชนที่มามี
 ส่วนร่วม เราใช้คำพูดว่า โดยประชาชน เพื่อประชาชน ของประชาชน เพราะฉะนั้น
 ในการตัดสินใจร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าท่านสมาชิกรัฐสภาที่เป็นรัฐมนตรีจะกรุณาคิดว่า
 ท่านคงไม่ได้เป็นรัฐมนตรีตลอดไป วันหนึ่งท่านจะต้องกลับมาเป็นประชาชน ท่านที่
 เป็นสมาชิกวุฒิสภา ถ้าท่านจะคิดว่าท่านไม่ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภาตลอดไป วันหนึ่ง
 ท่านจะต้องกลับมาเป็นประชาชน แล้วท่านที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าท่านจะ
 คิดว่า ท่านคงไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตลอดไป วันหนึ่งท่านจะกลับมา

เป็นประชาชน ถ้าหากว่าท่านจะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในความรู้สึกว่าถ้า
ท่านเป็นประชาชน ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ท่านรับได้หรือไม่ มีประโยชน์ต่อประชาชน
หรือไม่ ถ้าหากว่าความกรุณาที่ผมขอและความคิดที่ผมฝาก หวังว่าคงจะได้รับ
การพิจารณาของสมาชิกรัฐสภาในการพิจารณาหาความเห็นร่างรัฐธรรมนูญในโอกาส
ต่อไปด้วยครับ และขอบคุณทางท่านประธานรัฐสภาที่ได้เลือกพวกเราให้ไปทำงานนี้
ให้ท่าน และขอบคุณรัฐบาลที่ตลอดเวลา也给ความร่วมมือมากที่สุดเท่าที่จะมากได้
แล้วก็ขอบคุณพี่น้องประชาชนทั้งหลายที่ได้ส่งความคิดเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
หัวหน้าพรรคบางพรรคในสภานี้ได้ประกาศชัดเจนรับร่างรัฐธรรมนูญไปแล้ว เช่น
หัวหน้าพรรคความหวังใหม่ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ แล้วหัวหน้าพรรคบางพรรค
ในนามของ สสร. ก็ขอขอบคุณท่านทั้งหลายที่ได้กล่าวมาแล้ว ขอขอบคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : ผมขอขอบคุณท่านประธานสภาล่าง และ สมาชิกสภาล่างทุกท่านครับ ที่ได้ช่วยร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็ได้มาชี้แจง ให้รัฐสภาเป็นเวลาถึง ๔ วันกว่า ขอขอบพระคุณทุกท่านครับ

เนื่องจากว่าได้มีสมาชิกได้เสนอญัตติขอให้งดใช้ข้อบังคับ

ข้อ ๙๕ สัตต วรรคสอง เพื่อให้การลงมติร่างรัฐธรรมนูญไม่ต้องรอ ๑๕ วัน โดยมีสมาชิกรับรองถูกต้องทั้ง ๒ ฉบับ คือ ๑. ญัตติงดใช้ข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ข้อ ๙๕ สัตต ซึ่งศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน วุฒิสมาชิกกับคณะ เป็นผู้เสนอ ๒. ญัตติขอให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ข้อ ๙๕ สัตต วรรคสอง ซึ่งคุณบรรหาร ศิลปอาชา คุณสุदारิตน์ เกยุราพันธุ์ และคณะ เป็นผู้เสนอ ผมจึงขอนำญัตติทั้ง ๒ นี้มาพิจารณา เชิญเจ้าของญัตติได้แถลงครับ เชิญครับ คุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จาก จังหวัดมหาสารคาม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดังญัตติที่กระผมนำกราบเรียน เสนอประธานรัฐสภาแล้ว โดยอ้างว่าข้อบังคับ ข้อ ๙๕ สัตต วรรคสอง ได้กำหนดไว้ว่าเมื่อรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับเสร็จสิ้นแล้วให้รอไว้ สิบห้าวัน เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้รัฐสกาลงมติตามมาตรา ๒๑๑ ปันรส วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญต่อไป อาศัยข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๑๐๖ โดยใช้เหตุผลว่า เนื่องจากร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาในสภาอย่างละเอียดรอบคอบ นับตั้งแต่ เราได้ติดตามตั้งแต่กระบวนการร่างรัฐธรรมนูญเป็นต้นมา จนกระทั่งถึง กระบวนการที่จะจัดส่งร่างรัฐธรรมนูญให้สมาชิกรัฐสภาได้พิจารณาตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม แล้วมาถึงการพิจารณาเมื่อวันที่ ๔ วันที่ ๕ วันที่ ๘ วันที่ ๙ วันที่ ๑๐ ดังที่ท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาได้กรุณาได้ให้ความเห็น กันหลายฝ่ายทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นแนวทางที่ค่อนข้างจะชัดเจน ท่านประธานครับ โดยเจตนารมณ์ของข้อบังคับ ข้อ ๙๕ ในฐานะที่กระผมเป็นคนหนึ่งในกรรมาธิการยกร่างข้อบังคับดังกล่าว กระผมขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานและท่านผู้มีเกียรติได้ทราบว่า แท้ที่จริงแล้วถ้าเราจะหมุนไปตาม เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในหมวด ๑๑ ก็พอจะเห็นได้ว่าจะต้องรอไว้สิบห้าวัน แต่เนื่องจากการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญใหม่ตามหมวด ๑๒ มีเจตนารมณ์ที่ผิดแผก แตกต่างกันจากหมวด ๑๑ อย่างสิ้นเชิง เพราะการแก้ไขเพิ่มเติมตามหมวด ๑๑

ของกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑ นั้น เมื่อสมาชิกได้เสนอญัตติที่จะแก้ไข
เพิ่มเติม เราก็สามารถพิจารณา เมื่อกรรมาธิการพิจารณาเสร็จ แล้วท่านสมาชิก
รัฐสภาก็สามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมได้ นั้นในหมวด ๑๑ -----

แต่ในหมวด ๑๒ เดิมที่เจตนารมณ์ของการร่างนั้นดูเหมือนจะให้ให้มีคณะกรรมการ
 ยกร่างฯ ซึ่งจะเรียกว่าสมาชิกสภาฯ หรือกรรมการยกร่างฯ อย่างไรเสีย
 ก็สุดแล้วแต่ ในกระบวนการนั้นเมื่อเสร็จสิ้นแล้วเรามีเจตนารมณ์ว่าจะให้นำขึ้น
 ทูลเกล้าฯ ตามมาตรา ๙๓ ของรัฐธรรมนูญต่อไป นั่นคือเจตนารมณ์ของ
 หมวด ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้ยกร่างข้อบังคับดังกล่าวก็พยายามที่จะดึง
 เจตนารมณ์ให้สอดคล้องกัน เราจึงบัญญัติไว้ในข้อ ๙๕ ลัดด เลบ ถึงอย่างไร
 ก็ตามท่านประธานครับ เมื่อปรากฏชัดเจนว่าได้มีการพิจารณาถึง ๕ วัน
 ๕ วันเต็ม ๆ เราก็ได้ประโยชน์ได้เนื้อหาสาระค่อนข้างจะตรงกันหลายฝัก
 หลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมจำได้ชัดเจนว่า วันที่ ๕ กันยายน
 เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีท่านได้ออกมาแถลงและชี้แจง
 เพื่อจะย้ำเจตนารมณ์บอกว่าพรรคร่วมรัฐบาลทั้ง ๖ พรรค มีมติร่วมกัน
 ที่จะรับร่างรัฐธรรมนูญ พี่น้องประชาชนก็ดีใจ พวกเราสมาชิกรัฐสภาก็เข้าใจ
 จึงไม่มีเหตุผลอะไรที่จะรอไว้ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๕ ลัดด วรรคสอง เลบ
 เพราะตรงนี้ตามเจตนารมณ์ของข้อบังคับนั้นคงจะเว้นช่องว่างไว้เพื่อให้
 เกิดการไตร่ตรองในห้วงระยะเวลา ๑๕ วัน แต่เนื่องจากเมื่อมีการเสนอ
 ยุติของพรรคชาติไทย ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย
 ได้เสนอมา ในข้อเสนอมันสุดท้ายบอกว่ารายละเอียดขอแถลงและชี้แจง
 ในที่ประชุม เพียงแต่ยืนยันให้ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภาว่าเราคงเว้นการใช้ข้อบังคับ ข้อ ๙๕ ลัดด วรรคสองแล้ว
 สุดแต่ท่านสมาชิกส่วนใหญ่จะเห็นสมควรว่าจะให้ลงมติในวันเวลาใดก็เป็น
 อีกเรื่องหนึ่ง ก็ขอฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิกรัฐสภาเป็นส่วนใหญ่
 เพราะว่ากระผมอยากจะให้คิดเห็นกับสภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคม
 ปัจจุบัน ซึ่งเราก็จำเป็นจะต้องรออะไรหลาย ๆ อย่างอยู่ กระผมจึงขอ
 นำเสนอท่านประธานและท่านสมาชิกเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานรัฐสภา : ครับ จะขอให้เจ้าของญัตติอีก ๑ ญัตติครับ
 คือท่านวุฒิชัย วิจิตร ศรีสอ้าน เชิญครับ

ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกวุฒิสภา :
 ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน
 สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ร่วมกับสมาชิกวุฒิสภาซึ่งลงชื่อรับรอง
 จำนวน ๔๑ คน ขอเสนอญัตติขอลดข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ข้อ ๙๕ ลัดด

วรรคสอง ที่กำหนดไว้ว่า เมื่อรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับเสร็จสิ้นแล้ว ให้รอไว้สิบห้าวัน เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้รัฐสภาลงมติตามมาตรา ๒๑๑ บัณฑิต วรรคสามต่อไป โดยขอเสนอให้รอไว้ ๒ วันแล้วจึงลงมติ กระผมและคณะ ตระหนักดีว่าการของคใช้ข้อบังคับจะต้องกระทำด้วยความรอบคอบ เฉพาะกรณี ที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง และการงคใช้ข้อบังคับจะบังเกิดผลดีต่อ ประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวมมากกว่าการดำเนินการตามข้อบังคับ กระผมและคณะมีเหตุผลสนับสนุนการเสนอญัตติของคใช้ข้อบังคับ ดังต่อไปนี้

ประการแรก การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเท่าที่ได้ดำเนินการมาแล้ว ได้มีการศึกษาพิจารณาทั้งระดับบุคคล ระดับพรรค ในแง่ของวุฒิสภาเองก็มีการ สัมมนากันมาถึง ๒ ครั้ง ก่อนการพิจารณาในการประชุมของรัฐสภา สมาชิกของ รัฐสภาจึงมีโอกาสดำเนินการทำความเข้าใจในร่างรัฐธรรมนูญ และมีความพร้อมในการอภิปราย ชักถามในรัฐสภาอย่างกว้างขวาง ได้ความชัดเจนในประเด็นที่เห็นด้วยและ ไม่เห็นด้วย หลายพรรคการเมืองได้แสดงจุดยืนทั้งการรับและไม่รับอย่างชัดเจน หลังจากการพิจารณาร่วมกันในฐานะรัฐสภาแห่งนี้มาเป็นเวลา ๕ วัน จึงน่าจะ ได้ข้อมูลเพียงพอและพร้อมที่จะตัดสินใจรับหรือไม่รับได้ โดยไม่น่าจะต้องรอ ไปอีก ๑๕ วันตามข้อบังคับ

ประการที่ ๒ การกำหนดไว้ในข้อบังคับให้รอ ๑๕ วันจึงลงมติ เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมในภาวะปกติที่บ้านเมืองไม่อยู่ในภาวะวิกฤตรอบด้าน อย่างเช่นทุกวันนี้ รวมทั้งเรื่องการแก้ปัญหาทางการเมืองผูกพันกับปัญหาเศรษฐกิจ ก็มีความสำคัญทวีมากขึ้น และมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องการการตัดสินใจที่ ชัดเจนและรวดเร็ว เรื่องรัฐธรรมนูญที่จะเป็นพื้นฐานไปสู่การปฏิรูปทางการเมือง จึงเป็นวาระแห่งชาติที่กลายเป็นปัจจัยนำและเกื้อกูลต่อวาระแห่งชาติทางด้าน เศรษฐกิจ ในลักษณะการเมืองนำเศรษฐกิจ หลายฝ่ายจึงเรียกร้องต้องการให้ รัฐสภาพิจารณาเรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะถือเอาเรื่องรัฐธรรมนูญเป็น ความหวังและเป็นอนาคตของชาติบ้านเมือง การลงมติร่างรัฐธรรมนูญเร็วขึ้น จึงน่าจะเป็นการเพิ่มพูนความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนได้ทางหนึ่ง ซึ่งจะ เป็นการกอบกู้ศรัทธาและความเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับระบอบประชาธิปไตย และ ระบบรัฐสภา รวมทั้งจะได้ใช้เวลาทุ่มเทให้กับการแก้ปัญหาวิกฤตทางด้าน เศรษฐกิจ โดยไม่ต้องพะวงและระแวงเกี่ยวกับอนาคตของรัฐธรรมนูญไปอีก ๑๕ วัน ในยามที่บ้านเมืองเผชิญภาวะวิกฤตรอบด้าน การบริหารบ้านเมืองจะ ต้องปรับกระบวนการบริหารในภาวะปกติเป็นการบริหารในภาวะวิกฤต ซึ่งเป็น การบริหารเชิงรุกมากกว่าเชิงรับ ต้องการการตัดสินใจที่รอบคอบ แต่รวดเร็ว และทันการณ์

ประการสุดท้าย คณะผู้บัญญัติของคใช้ข้อบังคับ ได้ศึกษาเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันในหมวด ๑๒ ที่ได้บัญญัติเรื่องการจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ ซึ่งกำหนดเรื่องการลงมติไว้ในมาตรา ๒๑๑ จตุทศ โดยไม่ได้กำหนด ให้รอไว้ ๑๕ วันในรัฐธรรมนูญ แต่ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา

ซึ่งแตกต่างจากการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในหมวด ๑๑ มาตรา ๒๑๑ ซึ่งจะต้องทำ ๓ วาระ และเมื่อผ่านวาระที่ ๒ แล้วให้รอไว้ ๑๕ วันจึงลงมติ แต่ในกรณีของการลงมติร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามมาตรา ๒๑๑ ทวิ มิได้กำหนดวันไว้ แต่ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ซึ่งข้อบังคับเองต่างหากที่กำหนดให้รอไว้ ๑๕ วัน ย่อมแสดงเจตนารมณ์ไว้ชัดเจนว่า จะให้รัฐสภามีอำนาจกำหนดได้ตามความเหมาะสม การงดใช้ข้อบังคับเพื่อให้ลงมติได้เร็วขึ้นจึงไม่ขัดเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ -----

ถ้าสมาชิกรัฐสภาพร้อมจะลงมติเร็วขึ้น และเห็นว่าจะบังเกิดผลดีต่อส่วนรวม มากกว่าการดำเนินการตามข้อบังคับที่ย่อมทำได้ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผมและคณะขอเสนอญัตตินี้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาด้วยเหตุผลดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเป็นสมาชิกของรัฐสภา เพื่อให้การทบทวนกระบวนการพิจารณาลงมติ ร่างรัฐธรรมนูญเกิดขึ้น ไม่ว่าสมาชิกของรัฐสภาจะมีมติเกี่ยวกับญัตตินี้อย่างไร พวกกระผมยินดีน้อมรับข้อคิดเห็น และผลการวินิจฉัยของรัฐสภาด้วยความบริสุทธิ์ใจ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมักร สุนทรเวช ครับ

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมักร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา อยากเรียนท่านสมาชิกผู้ยื่นญัตติเมื่อสักครู่ว่า ถ้าหากว่า เรามีเจตนารมณ์จะให้มีการยึดหยุ่นได้ก็ต้องเขียนข้อบังคับเอาไว้ว่า ถ้าหากจะ กำหนดวันที่พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ก็ขอให้กำหนดตามบรรยากาศของรัฐธรรมนูญ ที่จะเกิดขึ้นว่าจะเป็นอย่างใด ก็ควรจะมีข้อทวิไว้ด้วยว่า ถ้ามีการปลุกระดม ก็ขอให้ร่นเข้ามาได้โดยเร็ว ถ้าไม่มีการปลุกระดม ก็ใช้ตามข้อบังคับที่เคยทำ มาก่อน เขาต้องเขียนไว้อย่างนี้แน่นอน ผมไม่ทราบหรอกครับว่าท่านบอกว่า หลายฝ่ายนั้น ผมก็จะอ้างว่าของผมก็หลายฝ่าย ผมฟังมาตลอดทั่วไป ผมเดินทาง ทะลอน ๆ ไปทั่วกรุงเทพฯ ทั่วประเทศไทยมากกว่าท่านอีก หลายฝ่ายของผม ที่ฟังมาบอกว่าควรจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ยิ่งระดับคนเป็นครูบาอาจารย์ ขนาด เป็นอธิการบดีมาแล้วมาเสนอให้ยกเว้นใช้ข้อบังคับนั้น ผมก็เป็นห่วงลูกศิษย์ลูกหา ที่ท่านดูแลอยู่ ว่าต่อไปวันข้างหน้าจะต้องทำตามบรรยากาศบ้านเมืองไปหรือ ผมคิดว่าตามอัตราส่วนบัญญัติไตรยางค์ ที่ท่านเคยสอนเด็ก สอนคณิตศาสตร์ มาหรือเปล่าไม่ทราบได้ ว่ารัฐธรรมนูญเพียงมาตราเดียวยังให้คิด ๑๕ วัน รัฐธรรมนูญ ๓๓๖ มาตราบอกให้คิด ๒ วัน นี่มันเลขคณิตสมัยไหนกันครับ มันเป็นส่วนส่วนของความเข้าใจของผู้คนได้อย่างไร มากันจนถึงปานนี้แล้ว เลยกครั้ง เลยก่อนชีวิตมาแล้วอย่างนั้น ทำไมการจะปล่อยให้มันไปตามธรรมชาติบ้าง มันจะเสียหายอะไรนักหนา ผมจะไม่กล่าวหาละครับว่าท่านต้องมาทำเรื่องนี้ เพราะเหตุอะไร เพราะใครข้างนอกจะมาเร่งเร้าชักชวนท่าน ความโยงโย ของใครต่อใครเป็นอย่างนั้น เราไม่ต้องการพูดในนี้ให้มันเสียบรรยากาศ

ขอเสนอท่านประธานว่า ทางฝ่ายกระผมขอให้ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ การประชุมครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพ ในท่านผู้เสนอญัตติ ท่านประธานครับ ขณะนี้เรากำลังอยู่ในขั้นตอนกระบวนการ พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราจะต้องยึดหลักการ ท่านประธานก็ทราบดีว่า รัฐธรรมนูญทุกฉบับ ฉบับปัจจุบันที่เราใช้อยู่ มาตรา ๒๑๑ (๕) ได้บัญญัติข้อความ ตรงกับข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๙๕ สัตต รวมทั้งกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับ สสร. หมวด ๑๒ มาตรา ๓๑๓ (๕) เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้ว ผมคิดว่าพวกเรา ที่อยู่ในขั้นตอน อยู่ในกระบวนการครั้งนี้คงจะต้องยึดหลักการเป็นบรรทัดฐาน วันนี้กระผมเข้าใจว่าเรามีความปรารถนาแรงกล้าที่จะได้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งเราก็ได้ประกาศเจตนารมณ์ตรงนี้ตรงกันแล้วว่า ไม่มีอะไรที่จะทำให้ประชาชน ผิดหวังแน่นอน นับจากนี้ไป ๑๕ วันตามกระบวนการรัฐธรรมนูญ เราก็จะได้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ความชัดเจนเกิดขึ้นแล้ว ผมกราบเรียนว่าบ้านเมืองของเรา จะอยู่ได้นั้น ถ้าเรามีความชัดเจนเป็นลำดับเป็นขั้นตอน ไม่หวั่นวิตก ไม่ทุกข์ร้อน จนเกินเหตุ ไม่เอาเหตุการณ์ปัจจัยแวดล้อมที่เราคาดการณ์ว่าจะเกิดอันนั้น เกิดอันนี้มาเป็นหลักที่จะทำให้เราต้องวอกแวก ยึดในหลักการ บอกประชาชน บอกสังคมว่า กระบวนการพิจารณารัฐธรรมนูญในประเทศไทย เราจะใจร้อน โดยฐานะที่เราเป็นคนรุ่นหนุ่ม เป็นยังเดี๋ยวก โดยจะไม่เอาข้อกำหนดอะไร มาบังคับมาใช้นั้นคงไม่ได้ บรรทัดฐานตรงนี้ขอให้ท่านเชื่อว่าเจตนารมณ์ของสภา ที่ร่างฯ กันไว้ ทำกันไว้นั้นได้เห็นความสำคัญตรงนี้แล้ว แม้จะไม่ได้เขียนไว้ใน รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ในเรื่องการแก้ไขหรือว่าการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เราก็เข้าใจเจตนารมณ์ที่โยงไปถึงมาตรา ๙๕ สัตต ข้อบังคับที่ไปโยงเอา รัฐธรรมนูญฉบับเก่ามาใช้ ก็แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวโยงกันอยู่โดยนัย---

เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าเราคงจะต้องบอกกับสังคม
ตรงไปตรงมาว่า กระบวนการรับร่างรัฐธรรมนูญนั้นอยู่ในขั้นตอนที่จะต้องไปลงมติกัน
ในอีก ๑๕ วัน หลังจากที่เรารอไว้ตามข้อบังคับแล้ว ก็ให้สังคมนี้ได้มั่นใจ ใครจะ
ไปปลุกกระแสปั่นป่วนว่าจะมีการยุบสภาว่าจะมีการทำนั้นทำนั้นก็ทำให้ทุกคน
ไม่หวั่นไหวแล้ว เขาก็จะไปรอวันที่เราจะลงมติรับร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านประธาน
ก็จะกำหนด กระผมคิดว่าเป็นเหตุผลอันชอบธรรมที่เราจะไม่ขอรับญัตติของท่าน
ต้องขออนุญาตยื่นแย้งตรงนี้ แล้วผมคิดว่าสมาชิกสภาส่วนใหญ่ก็คงจะเห็นด้วยในการ
ยึดหลักการเพื่อบ้านเมืองของเราต่อไปครับ ท่านประธานครับ ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญเจ้าของญัตติอีกสักครั้ง คุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม
กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กระผมไม่ได้
ร้อนตัวในเรื่องที่จะต้องไปรับกระแสจากใครผู้ใดจากข้างในหรือข้างนอก แต่กระผม
จะทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาเป็นคนหนึ่งเท่านั้นที่จะมองเกมการเมืองที่มันควร
จะเหมาะสมจะเป็นจะไปเท่าที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๑๑
ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ (ฉบับที่ ๕) ในหมวด ๑๑ เขาว่าไว้
ชัดเจน ในกรณีที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตราใดมาตราหนึ่งในหมวด ๑๑ นั้น เราสามารถ
แก้ไขถ้อยคำ เราสามารถแปรญัตติ เราสามารถที่จะแต่งเติมให้เกิดความสมบูรณ์
ตามข้อบังคับและตามรัฐธรรมนูญได้ รัฐธรรมนูญจึงมีกำหนดไว้ชัดเจน แต่ในกรณี
ที่เรามีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญดังกล่าวในฉบับที่ ๖ มีการบัญญัติหมวด ๑๒ ขึ้นมา
แล้วเรามีข้อจำกัดว่า การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นตามหมวด ๑๒ นั้น
เราพึงประสงค์ว่าให้คนนอกเขามาร่างฯ เดิมที่มีเจตนารมณ์ว่าจะให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ
ดังที่กระผมได้กราบเรียนเสนอแล้ว แต่เราก็มายึดหยุ่นบอกว่า ถ้าหากหลังจากที่
สภาร่างรัฐธรรมนูญเสร็จสิ้นแล้วตามมาตรา ๒๑๑ ปี๒๕๓๕ แล้วให้เสนอต่อรัฐสภา
ในกรณีที่จะพิจารณาในการถ่วงเวลาที่จะต้องให้รอไว้ ๑๕ วัน จึงไม่มีความจำเป็น
เพราะว่าในหมวด ๑๒ ไม่สามารถที่จะแก้ไขถ้อยคำใด ๆ ได้เลย ผมคิดว่า
ท่านสมาชิกสภาก็คงจะพิจารณาได้ว่าความหนักเบา ถูกผิด เราก็รู้กันอยู่ เราไม่ใช่
ไม่รู้ ยกเว้นแกล้งไม่รู้เท่านั้น ผมกราบเรียนท่านประธานผู้มีเกียรติว่า จริงแล้ว
พวกเราผู้เสนอญัตติดังกล่าวทั้งในส่วน of พรรคชาติไทยเอง และในส่วน of
ท่านวุฒิสมาชิก ผมเข้าใจว่าเจตนารมณ์อันบริสุทธิ์เราไม่ได้รับกระแส เราไม่ได้
อยู่ภายใต้อำณัติสัญญาใครที่จะต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผมเองกับท่านประธาน

ก็คงไม่ชอบที่จะต้องให้มีกระแสกดดันแล้วกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ฝืนความรู้สึก ส่วนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภาจะพิจารณาอย่างไรก็เป็นเหตุผลของท่าน เป็นดุลยพินิจของท่าน เป็นสิทธิของท่าน ผมคิดว่าในกรณีที่จะต้องสูญเสียว่าคนนั้นรับอาณัติสัญญามาจากคนนั้นคนนั้นผมขอ ถ้าหากเป็นไปได้ขอให้ท่านสมาชิก รัฐสภาที่ไม่โปรดละเว้นในการคิดอย่างนั้นครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ผมคิดว่าได้มีการแสดงเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว คือประเด็นว่าจะงดใช้ข้อบังคับหรือจะขอดำเนินการตามข้อบังคับ คงจะพอเข้าใจกัน เพราะฉะนั้นผมก็จะถามมติจากที่ประชุม เพื่อดำเนินการตามข้อบังคับข้อที่ ๑๐๖ การที่จะงดใช้ข้อบังคับนั้นจะต้องเป็นมติของที่ประชุม ผมขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ ข้างนอกกรุณาเข้ามาข้างในด้วย แล้วก็เข้ามาข้างในแล้วกรูณานิ่งเพื่อว่าจะได้ สะดวกในการที่จะนับคะแนน ขอเวลาสักครู่นะครับ เพราะว่าการประชุมของ รัฐสภาเรามีสมาชิกจำนวนมากอาจจะไม่สะดวก ที่นั่งข้างหน้าก็ยังว่างครับ ขอความกรุณาอีกครั้งหนึ่งครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกตอนนี้จะมีการนับคะแนน ในเรื่องที่จะงดใช้ข้อบังคับหรือไม่ ท่านที่อยู่ข้างนอกกรุณาเข้ามาด้วยนะครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานรัฐสภา : ผมจะถามมติจากที่ประชุมนะครับว่า เห็นว่า
ควรจะงดใช้ข้อบังคับหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้งดใช้ข้อบังคับ กรุณายกมือด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือ ๑๗๗ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่สมควรงดใช้ข้อบังคับ
กรุณายกมือด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕๘ คน)

ประธานรัฐสภา : คณะนครชัย เห็นสมควรงดใช้ข้อบังคับ ๑๗๗ เสียง
เห็นสมควรไม่งด ๒๕๘ เสียง ด้วยข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๙๕ สัตต วรยศสอง
กำหนดว่า เมื่อรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับเสร็จสิ้นแล้วให้รอไว้สิบห้าวัน
เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้รัฐสภาลงมติตามมาตรา ๒๑๑ ปีฉด วรยศสาม ของ
รัฐธรรมนูญต่อไป ดังนั้นผมขออนุญาตสมาชิกรัฐสภามาประชุมเพื่อลงมติให้ความเห็นชอบ
ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ ในวันที่ ๒๗ กันยายน นี้เวลา
๑๐.๐๐ นาฬิกา วันนั้นหมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอปิดประชุมครับ ขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

ร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

นภา วีระยุทธโกศล
เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
จินตนา โชติกะนาวิน
นำพร ไวยพัฒน์
จิรภา เตียวกุล
วิภา สัตตวัตรกุล
หทัยกาญจน์ คงแก้ว
วีรพร กิจกนกสร
รพีพร ดิษามา
ภาวดี วรรณสถิตย์
สะแกวรรณ คุ่มกิจ
วิภาวรรณ นิลบรรจง
ศิริวรรณ สากลวารี
สายชล ไทธรรมมิตร
บึงอร แก่นกุล
สาวิตรี อมรตานนท์
วิศมี บานเย็น
สันทนา ทรัพย์พูนผล
สมพิศ ศรีวิบูลย์รัตน
เขาวภา เนืองพิมพ์
ประไพพิศ ดีสุน
ฐานิสรา แก้วสถิตย์
สุภัททวดี เพชรสุวรรณ
รสรินทร์ กนกอุดม
เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
มลิวรรณ สุขวัจน์
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์
ละออ ฤทธิ์ประเสริฐศรี
นิยนา เปรมประพันธ์
สารี สิงหเมฆา

ชนิกา ศรีสมวงษ์
ประภาลักษณ์ ปูนบุตตา
อัมพา กันทิโกวิทย์
พุทธชาติ พรหมพราว
สุภาภรณ์ เพ็ชรนิล
อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
จงถนอม พลัดเสนา
เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
กนกวรรณ แสงมณี
ประทีป รักเมือง
รจนา เจียมทอง
ศิริรัตน์ สมัครเขตการ
ดุริ อ่ำเมือง
สุจิตรา อรุโณ
อรปภา ชุนทองจันทร์
อุทัยวรรณ จ्ञานงค์ศาสตร์
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี
ทัศนีย์ ชีรนนท์
พรเทพ ไชยสงวนสุข
วิรุทัย ผาสุขเวชพร
รัตนา ภูระหงษ์
พัชรี ไชคำพา
จิราพร พจน์วิชัย
กมลมาศ ทังสุภูติ
วิภาณี อุดมภักดี
ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์
สุภภา หนองพงษ์
วันทนา อรุณภู
สุทธิกานต์ มั่นนุช
วชิราภรณ์ นันลิ่งค์

เพทาช เรือนเรือง
วิชรี วีระภิกษน้อย
นภัสสร มีคุณ
กรุณา สกุลพาณิชย์

ปวีญา กองสงฆ์
ชุตินา ทองมา
กฤษชนก วงษ์นิล

ศูนย์ข่าวเลขและพิมพ์ดีด

รายชื่อสมาชิกรัฐสภาที่มาประชุม ลาประชุม และขาดประชุม
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่.....๒/๒๕๕๐..... สมัย ..สามัญ.. ครั้งที่๒๑.....
วัน.....พฤษภาคม..... ที่๑๐..... เดือนกันยายน..... พ.ศ.๒๕๕๐.....

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑.	นายกนก ลิ้มตระกูล	✓			
๒.	นายคมล จิระพันธุ์วณิช	✓			
๓.	นายกร ทัพพะรังสี	✓			
๔.	นายกรพจน์ อัสวินวิจิตร			✓	
๕.	นางกรองกาญจน์ วิสมหมาย	✓			
๖.	นางกรองแก้ว อัสวชิน	✓			
๗.	นายกระจำจ จารุพฤษย์พันธ์			✓	
๘.	นายกริช กองเพชร	✓			
๙.	นางกรุณา ชิดชอบ		✓		
๑๐.	นายกฤษฎาง แฉวโสภา	✓			
๑๑.	นายกวี สุภธีระ	✓			
๑๒.	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	✓			
๑๓.	ร้อยโท การุณย์ เหมวนิช	✓			
๑๔.	นายกำซุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๕.	นางกิงกาญจน์ ณ เชียงใหม่	✓			
๑๖.	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๗.	นายกรินทร์ ชัชวาลวงศ์	✓			
๑๘.	นางกัระณา สุมาวงศ์	✓			
๑๙.	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำจ			✓	
๒๐.	นายกมลพล สภาวสุ	✓			
๒๑.	นายกุลพล หมีเทศ			✓	

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒.	นายกู้เกียรติ สุนทรบุระ			✓	
๒๓.	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
๒๔.	พลอากาศเอก เกรียงไกร ลินธวานนท์	✓			
๒๕.	นายเกษม ณรงค์เดช	✓			
๒๖.	พลอากาศเอก เกษม ทวีวัฒน์	✓			
๒๗.	นายเกษม รุ่งชนเกียรติ	✓			
๒๘.	นายเกษม วัฒนชัย		✓		
๒๙.	นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา			✓	
๓๐.	นายเกษม สรศักดิ์เกษม	✓			
๓๑.	นายเกษม สุวรรณกุล			✓	
๓๒.	พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์	✓			
๓๓.	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์	✓			
๓๔.	นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์	✓			
๓๕.	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๓๖.	นายโกวิท วรพิพัฒน์			✓	
๓๗.	นายโกวิท สุรัสวดี	✓			
๓๘.	นายโกวิทย์ ธารณา	✓			
๓๙.	นายไกรสร นันทมานพ	✓			
๔๐.	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิพงศ์	✓			
๔๑.	นายจรรณ จุฑาโต	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๒.	นายขจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์	✓			
๔๓.	นายจิตร ชัยนิคม	✓			
๔๔.	นางไขศรี ศรีอรุณ	✓			
๔๕.	นางคมคาย พลบุตร		✓		
๔๖.	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
๔๗.	นายโมลิต ปิ่นเปี่ยมรัษฎ์	✓			
๔๘.	นายเงิน ไชยสีวามงคล	✓			
๔๙.	นายเงิน บุญสุภา	✓			
๕๐.	พลอากาศเอก จรรยา สุนทรทรัพย์			✓	
๕๑.	พลเอก จรัส กุลละวณิชย์		✓		
๕๒.	นายจรัส พัวช่วย	✓			
๕๓.	นายจริย์ ตูลยานนท์	✓			
๕๔.	พลอากาศเอก จรูญ วุฒิกาญจน์	✓			
๕๕.	นายจองชัย เทียบธรรม	✓			
๕๖.	นายจักรพันธุ์ ยมจินดา		✓		
๕๗.	หม่อมราชวงศ์จตุมงคล ไสณกุล			✓	
๕๘.	นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์	✓			
๕๙.	นายจาตุรนต์ ฉายแสง	✓			
๖๐.	พลตรี จารึก อารีราชการัณย์	✓			
๖๑.	นายจ่านงค์ ทองประเสริฐ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๒.	นายจำลอง กรุฑขุนทด	✓			
๖๓.	นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์			✓	
๖๔.	นายจุติ ไกรฤกษ์	✓			
๖๕.	พลเรือโท จุมพล หงส์ทอง	✓			
๖๖.	นายจุนทร ลักษณวิศิษฐ์	✓			
๖๗.	นายเจริญ การุญ	✓			
๖๘.	นายเจริญ กันธวงค์	✓			
๖๙.	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๗๐.	นายเจอะอามิง โคตะหาขง	✓			
๗๑.	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	✓			
๗๒.	นายเจ็ญ กักพล	✓			
๗๓.	นายฉลอง เรี่ยวแรง	✓			
๗๔.	พลเอก ฉลองชัย เข้มสระโต		✓		
๗๕.	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๗๖.	นายฉัฐวัตร มุคตามระ	✓			
๗๗.	ร้อยตำรวจโท ฉัตรชัย บุญชนะอนันต์	✓			
๗๘.	นายฉัตรชัย เอียสกุล	✓			
๗๙.	นายเฉลิม เรือหวสกุล	✓			
๘๐.	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๘๑.	นายเฉลิมชัย เอียสกุล	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๘๒.	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๘๓.	คุณหญิงชนิดต์ ปิยะอุบ	✓			
๘๔.	นางสาวชรินทร์ พุทธปวน	✓			
๘๕.	นายชวน หลีกภัย	✓			
๘๖.	พลเอก ขวาลิต บงใจบุทร	✓			
๘๗.	นายชัชวาล อภิบาลศรี			✓	
๘๘.	พลเอก ชัชวาลย์ ปายะนันท์	✓			
๘๙.	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๙๐.	นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	✓			
๙๑.	นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์	✓			
๙๒.	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๙๓.	นายชัยอนันต์ สมุทวณิช	✓			
๙๔.	นายชาญ อัสวโชค			✓	
๙๕.	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๙๖.	นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์	✓			
๙๗.	นายชาญศักดิ์ ขวาลิตนิธิธรรม	✓			
๙๘.	นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๙๙.	พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ	✓			
๑๐๐.	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
๑๐๑.	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๒.	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	✓			
๑๐๓.	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๑๐๔.	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๑๐๕.	นายชุมสาย หัสติน	✓			
๑๐๖.	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๑๐๗.	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	✓			
๑๐๘.	นายชวงศ์ ฉายะบุตร	✓			
๑๐๙.	นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพล	✓			
๑๑๐.	นายชูศักดิ์ แอทอง	✓			
๑๑๑.	พลเอก เชมรฐา ฐานะจาโร		✓		
๑๑๒.	นายโชคชัย อักษรนันท์	✓			
๑๑๓.	นายโชคสมาน สีลาวงษ์	✓			
๑๑๔.	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๑๑๕.	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
๑๑๖.	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๑๑๗.	นายณรงค์ ปฏิบัติสรกิจ	✓			
๑๑๘.	นายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์	✓			
๑๑๙.	พลตำรวจเอก ณรงค์ มหามนต์	✓			
๑๒๐.	นายณรงค์ชัย อัครเศรณี	✓			
๑๒๑.	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๒.	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๓.	นายคณัฏฐ์ วัชรภรณ์	✓			
๑๒๔.	นายคำรง พุฒตาล	✓			
๑๒๕.	นายคิลก มหาคำรงค์กุล	✓			
๑๒๖.	นายคุณิต ศิริวรรณ	✓			
๑๒๗.	นาวาโทเดชา สุขารมณ์	✓			
๑๒๘.	พันจ่าอากาศเอก เค็ดดวงคองกรัก คุ่มชนะ	✓			
๑๒๙.	นายเค่น ไต้มีนา	✓			
๑๓๐.	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๑๓๑.	นายคุ่น จินตะเวช	✓			
๑๓๒.	คุณหญิงเต็มสิริ บุญยสิงห์			✓	
๑๓๓.	นายไกรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
๑๓๔.	พลโท ถนอม วัชรพุทธ			✓	
๑๓๕.	พลเอก ถวัลย์ แสงพรรค			✓	
๑๓๖.	นายถวิล ไพโรจน์	✓			
๑๓๗.	นายถวิล ฤกษ์ห่วย	✓			
๑๓๘.	นายถาวร กาสมนัน	✓			
๑๓๙.	นายถาวร ศรีรัตนธรงค์	✓			
๑๔๐.	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๑๔๑.	นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗ ๑๔๒.	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๔๓.	นายทรง องค์ชัยวัฒนะ			✓	
๑๔๔.	นายทรงพล โกวิทศิริกุล	✓			
๑๔๕.	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๑๔๖.	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๑๔๗.	นายทวี สุระบาล	✓			
๑๔๘.	นายทวี หนูนภักดิ์		✓		
๑๔๙.	นายทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย	✓			
๑๕๐.	พลเรือโท ทวีศักดิ์ ศรีประยูร			✓	
๑๕๑.	นายทวีศักดิ์ สุภาศรี	✓			
๑๕๒.	นายทวีศักดิ์ เสตะเวช	✓			
๑๕๓.	นายทศพร มูลศาสตรสาทร	✓			
๑๕๔.	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
๑๕๕.	นายทองดี นิดงรัมย์	✓			
๑๕๖.	นางทักษิณา สนวนานนท์	✓			
๑๕๗.	นายทิวา เงินวง	✓			
๑๕๘.	พลเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์	✓			
๕ ๑๕๙.	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๖๐.	พลอากาศเอก ธนินิตย์ เนียมทันต์	✓			
๑๖๑.	นายธนู กุลชล	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๖๒.	นายธรรมบุญ หวังหลี่	✓			
๑๖๓.	นายธรรมมา ปิ่นสุกาญจนะ	✓			
๑๖๔.	นายรัช วิชัยดิษฐ	✓			
๑๖๕.	นายรัชชัย สัจกุล	✓			
๑๖๖.	นายรัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๖๗.	นายรัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๑๖๘.	นายธัญ การวัฒนาศิริกุล	✓			
๑๖๙.	นายธาศรี ประภาพันธ์	✓			
๑๗๐.	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๗๑.	นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์	✓			
๑๗๒.	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
๑๗๓.	พลอากาศเอก ชำรง เจริญรัชต์			✓	
๑๗๔.	พลเรือเอก ชำรง วิบูลเสถียร	✓			
๑๗๕.	นายธีรพจน์ จรูญศรี	✓			
๑๗๖.	นายธีรพันธ์ วีระบุทธรวัฒนะ	✓			
๑๗๗.	พลอากาศเอก ธีรศิลป์ คัมภีรญาณนนท์			✓	
๑๗๘.	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๗๙.	พลเรือเอก ธีระ ห้าวเจริญ	✓			
๑๘๐.	นายธีระชัย เตียวเจริญโสภา	✓			
๑๘๑.	นายธีระชัย ศิริจันทร์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๒.	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาธิต	✓			
๑๘๓.	นายเชิพร มโนหรรค์	✓			
๑๘๔.	นายพนพล ปัทมะ	✓			
๑๘๕.	นายบรรณิศา เศรษฐบุตร	✓			
๑๘๖.	คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	✓			
๑๘๗.	นายนิเชต สุนทรพิทักษ์	✓			
๑๘๘.	นายนิพนธ์ ธาราภูมิ			✓	
๑๘๙.	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๙๐.	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๙๑.	นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์	✓			
๑๙๒.	นายนิพนธ์ สรการ	✓			
๑๙๓.	นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๙๔.	นางนิภา พริ้งสุลกะ	✓			
๑๙๕.	นายนิมิตต์ วาบา	✓			
๑๙๖.	นายนิมิตต์ วรปัญญา	✓			
๑๙๗.	คุณหญิงนิรมล สุริยศักดิ์	✓			
๑๙๘.	นายนิรันดร์ นามเมืองรักษ์	✓			
๑๙๙.	นายนิวัฒน์ พันธุ์	✓			
๒๐๐.	ร้อยตรี นฤมล ธนิกุล	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๑.	นายเนวิน ชิดชอบ	✓			
ป ๒๐๒	นายบดี จุณณานนท์	✓			
๒๐๓.	นายบรม คັນเกียรติ	✓			
๒๐๔.	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๒๐๕.	นายบวร ภูจรี	✓			
๒๐๖.	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๒๐๗.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชุมพะวัน	✓			
๒๐๘.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์	✓			
๒๐๙.	นายบุญเกิด หิรัญคำ	✓			
๒๑๐.	นายบุญขง วิสสมหมาย	✓			
๒๑๑.	นายบุญช่วย ภูจินาพันธุ์	✓			
๒๑๒.	นายบุญชัย พงษ์เกศรา			✓	
๒๑๓.	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๒๑๔.	นายบุญชู โรจนเสถียร	✓			
๒๑๕.	พลตำรวจเอก บุญชู วังกานนท์	✓			
๒๑๖.	นายบุญพุททย์ จาภามระ			✓	
๒๑๗.	นายบุญพันธ์ แววัฒนะ	✓			
๒๑๘.	นายบุญมาก ศิริเนาวกุล	✓			
๒๑๙.	นายบุญยงค์ วงศ์รักมิตร			✓	
๒๒๐.	นายบุญอรรถ สายสร		✓		

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒๑.	พลเอก บุญฤทธิ์ ทรรทรานนท์			✓	
๒๒๒.	นายบุรพา อัคราการ	✓			
๒๒๓.	นายปกิจ พัฒนกุล	✓			
๒๒๔.	นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์	✓			
๒๒๕.	นายประกอบ จิรกติ	✓			
๒๒๖.	พลอากาศเอก ประกอบ บุรพรัตน์			✓	
๒๒๗.	นายประกอบ สังข์โต	✓			
๒๒๘.	นายประกิจ พลเดช	✓			
๒๒๙.	นายประจวบ ไชยสาส์น		✓		
๒๓๐.	นายประจวบ ทองอุไร			✓	
๒๓๑.	พลเรือเอก ประเจตน์ ศิริเดช	✓			
๒๓๒.	นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์			✓	
๒๓๓.	พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	✓			
๒๓๔.	นายประชา โพธิพิพิธ	✓			
๒๓๕.	นายประชา มาลีนนท์			✓	
๒๓๖.	นายประชา เติตระกุล			✓	
๒๓๗.	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
๒๓๘.	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
๒๓๙.	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
๒๔๐.	นายประทีป กรีกาเวช	✓			
๒๔๑.	นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๔๒.	พลอากาศเอก ประพันธ์ รูปะเดมีย์	✓			
๒๔๓.	นายประภัตร โพธสุธน	✓			
๒๔๔.	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์			✓	
๒๔๕.	นายประมาน ชันชื้อ	✓			
๒๔๖.	นายประยอม ชองทอง	✓			
๒๔๗.	นายประยุทธ์ นิพานิชย์	✓			
๒๔๘.	นายประยุทธ์ มหากิจศิริ	✓			
๒๔๙.	นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	✓			
๒๕๐.	นายประวัฒน์ อุดตะโมค	✓			
๒๕๑.	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
๒๕๒.	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
๒๕๓.	นายประวิทย์ โรจนเพียรสถิต			✓	
๒๕๔.	นายประสงค์ โฆษิตานนท์	✓			
๒๕๕.	นายประสงค์ บุรณ์พงศ์	✓			
๒๕๖.	นายประสพ รัตนกร	✓			
๒๕๗.	นายประสพ ตันประเสริฐ	✓			
๒๕๘.	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
๒๕๙.	พลโท ประเสริฐ ชูหมื่นไวย			✓	
๒๖๐.	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
๒๖๑.	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๒๖๒.	นายประเสริฐ สมะลาภา	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๖๓.	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๒๖๔.	นายปริญญ์ จินดาประเสริฐ	✓			
๒๖๕.	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๒๖๖.	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๖๗.	พลเอก ปรีชา โรจนแสน	✓			
๒๖๘.	นายปรีชา เกาหงษ์ชนะ	✓			
๒๖๙.	นายปรีชา สุวรรณทัต	✓			
๒๗๐.	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๒๗๑.	นายปองพล อติเรกสาร	✓			
๒๗๒.	นายปัญญา เกสรทอง	✓			
๒๗๓.	นายปัญญา จินตะเวช	✓			
๒๗๔.	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๒๗๕.	พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์	✓			
๒๗๖.	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
๒๗๗.	นายปิยะ อังกินันท์	✓			
๒๗๘.	นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์		✓		
๒๗๙.	นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์			✓	
๒๘๐.	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
๒๘๑.	นายพจณ อุทปาท			✓	
๒๘๒.	นายพันธ์ จันทรปาน	✓			
๒๘๓.	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๘๔.	นายเผ่าเทพ อุปการนิเทศ	✓			
๒๘๕.	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๒๘๖.	นายพงษ์อุดม ศรีสุจี	✓			
๒๘๗.	พลตำรวจเอก พงษ์ บุญยะจินดา	✓			
๒๘๘.	นายพชร บุติธรรมดำรง	✓			
๒๘๙.	นายพนัส ไทยล้วน	✓			
๒๙๐.	นายพรเทพ เศรษฐไพฑูรย์	✓			
๒๙๑.	นายพรเทพ พรประภา	✓			
๒๙๒.	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
๒๙๓.	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
๒๙๔.	นางพวงเพ็ชร ชุนละเอียด	✓			
๒๙๕.	พลเรือเอก พัฒนพงษ์ ศรีเพ็ญ	✓			
๒๙๖.	นายพากเพียร วิริยะพันธุ์	✓			
๒๙๗.	นายพานิชย์ เจริญเผ่า	✓			
๒๙๘.	นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	✓			
๒๙๙.	นายพิชัย มงคลวิรุณ	✓			
๓๐๐.	นายพิชัย รัตตกุล	✓			
๓๐๑.	นายพิชัย วาสนาส่ง			✓	
๓๐๒.	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
๓๐๓.	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๐๔.	นายพิเชษฐ สติรชวาล	✓			
๓๐๕.	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๓๐๖.	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
๓๐๗.	นายพินิจ จารุสมบัติ	✓			
๓๐๘.	นายพินิต อารยะศิริ	✓			
๓๐๙.	นางพิมพ์พา จันทรประสงค์	✓			
๓๑๐.	นายพิษณุ พลไวย	✓			
๓๑๑.	นายพิสิษฐ์ ณ พัทลุง	✓			
๓๑๒.	นายพีระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค	✓			
๓๑๓.	นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	✓			
๓๑๔.	นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตรสาทร	✓			
๓๑๕.	นางสาวพูนสุข โลหะโชติ	✓			
๓๑๖.	นายพุลผล อัสวเหม	✓			
๓๑๗.	นายเพรา นีวาทวงศ์			✓	
๓๑๘.	นายโพธิพงษ์ ลำช้า	✓			
๓๑๙.	นายไพจิต ศรีวรขาน	✓			
๓๒๐.	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๓๒๑.	นายไพบุลย์ ช่างเรียน	✓			
๓๒๒.	นายไพบุลย์ ลิ้มปทยอม	✓			
๓๒๓.	นายไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๒๔.	พลเอก ไพบูลย์ เอมพันธุ์			✓	
๓๒๕.	นายไพโร พัฒโน	✓			
๓๒๖.	นายไพโรจน์ ต้นบรรจง	✓			
๓๒๗.	นายไพโรจน์ นิงสานนท์	✓			
๓๒๘.	นายไพโรจน์ เปี่ยมพงษ์สานต์	✓			
๓๒๙.	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๓๓๐.	นายไพศาล กุมาลย์วิสัย	✓			
๓๓๑.	นายไพศาล จันทรรักดี	✓			
๓๓๒.	นายไพศาล พืชมงคล	✓			
๓๓๓.	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
๓๓๔.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล	✓			
๓๓๕.	นายปัญญา นิโรจน์	✓			
๓๓๖.	นายภูมรัตน์ ทักษาดิพงษ์			✓	
๓๓๗.	นายภูมิ สาระผล	✓			
๓๓๘.	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๓๓๙.	นายมงคล จงสุทธนามณี	✓			
๓๔๐.	พลเอก มงคล อัมพรพิสิฏฐ์	✓			
๓๔๑.	นายมงคล ไกรวัฒนุสสรณ์	✓			
๓๔๒.	นายมงคลเกียรติ สงฆ์ประชา	✓			
๓๔๓.	นายมนตรี คำนไพบูลย์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔๔.	นายมนตรี พงษ์พานิช	✓			
๓๔๕.	นายมนัส รุ่งเรือง			✓	
๓๔๖.	นายมนัส สุขสมาน	✓			
๓๔๗.	นางมยุรา อูรเคนทร์	✓			
๓๔๘.	นายมหิดล จันทรางกูร			✓	
๓๔๙.	นายมนัน พัทธโนทัย	✓			
๓๕๐.	นายมานพ จรัสคำรงนิตย์	✓			
๓๕๑.	นายมานะ คูสกุล	✓			
๓๕๒.	นายมานะ มหาสุวิระชัย	✓			
๓๕๓.	นายมาโนช เขาวรัตน์	✓			
๓๕๔.	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
๓๕๕.	ศาสตราจารย์มารุต บุนนาค	✓			
๓๕๖.	นายมีชัย วีระไวทยะ			✓	
๓๕๗.	นายมีชัย ฤชุพันธุ์	✓			
๓๕๘.	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๓๕๙.	นาย मुख สุลโสมาน	✓			
๓๖๐.	นายบงกช อรุณเวสสะเศรษฐ			✓	
๓๖๑.	นายบงกช ดิยะไพรัช	✓			
๓๖๒.	นายบงกช เลอลก	✓			
๓๖๓.	พันตำรวจตรี บงกช สารสมบัติ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๖๔.	นายขรรยง ร่วมพัฒนา	✓			
๓๖๕.	นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	✓			
๓๖๖.	นายยุทธ อังกินันท์	✓			
๓๖๗.	พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	✓			
๓๖๘.	นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	✓			
๓๖๙.	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
๓๗๐.	นายรักเกียรติ สุขธนะ	✓			
๓๗๑.	นายรักษ์ คำนกุล	✓			
๓๗๒.	นายรักษ์ ดันติสุนทร	✓			
๓๗๓.	นายรังสรรค์ แสงสุข			✓	
๓๗๔.	นายรัตน์ ศรีไกรวิน	✓			
๓๗๕.	นางรัตนา จงสุทธานามณี	✓			
๓๗๖.	นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์	✓			
๓๗๗.	นายรารี มามะ			✓	
๓๗๘.	นายเรวัต สิรินุกุล	✓			
๓๗๙.	นายเรืองวิทย์ ลิกค์	✓			
๓๘๐.	นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๓๘๑.	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
๓๘๒.	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
๓๘๓.	นายลิขิต เทอดสถิรศักดิ์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๘๔.	นางสาวลินดา บุญนาค			✓	
๓๘๕.	นายวรรณไว พัทธโนทัย			✓	
๓๘๖.	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๓๘๗.	นางวรสุลี เชาวศิริกุล	✓			
๓๘๘.	นายวราเทพ รัตนากร	✓			
๓๘๙.	พลตำรวจเอก วชิรฐ เฉษฐคุณธร	✓			
๓๙๐.	นายวัชรินทร์ ศรีถาพร	✓			
๓๙๑.	พลเอก วัฒนชัย วุฒิสิริ	✓			
๓๙๒.	ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ	✓			
๓๙๓.	นายวัฒนา เมืองสุข	✓			
๓๙๔.	นายวัฒนา รัตนวิจิตร	✓			
๓๙๕.	พลเอก วัฒนา สรรพานิช	✓			
๓๙๖.	นายวัฒนา อัสวเหม	✓			
๓๙๗.	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๓๙๘.	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
๓๙๙.	นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์	✓			
๔๐๐.	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
๔๐๑.	นายวาสิศ พัคฆบุตร			✓	
๔๐๒.	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๐๓.	นายวิจารณ์ ฤทธิบูลย์	✓			
๔๐๔.	นายวิจิตร แจ่มใส	✓			
๔๐๕.	พลเรือเอก วิจิตร ชำนาญการณ์			✓	
๔๐๖.	นายวิจิตร ณ ระนอง		✓		
๔๐๗.	นายวิจิตร สุพินิจ	✓			
๔๐๘.	นายวิจิตร ศรีสอ้าน	✓			
๔๐๙.	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๔๑๐.	พลโท วิชัย คงสุวรรณ		✓		
๔๑๑.	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
๔๑๒.	นายวิชัย คั่นศิริ	✓			
๔๑๓.	นายวิชัย โสสุวรรณจินดา			✓	
๔๑๔.	นายวิชัย พรหมศิลป์	✓			
๔๑๕.	นายวิชัย เอี่ยมวงศ์	✓			
๔๑๖.	พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์		✓		
๔๑๗.	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			
๔๑๘.	นายวิเชียร คั่นถ้อง	✓			
๔๑๙.	นายวิเชียร จันทาภากุล	✓			
๔๒๐.	นายวิเชียร เตชะไพบูลย์			✓	
๔๒๑.	นายวิเชียร อัครวิเศษศิริกุล			✓	
๔๒๒.	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๒๓.	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๔๒๔.	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๔๒๕.	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
๔๒๖.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
๔๒๗.	นายวิทยา สุจิตานนท์	✓			
๔๒๘.	เรือโท วิฑูร แสงสิงแก้ว			✓	
๔๒๙.	นายวินัย สมะอุน			✓	
๔๓๐.	นายวินัย แสนเนียม	✓			
๔๓๑.	พลโท วินิจ กระง่างสนธิ์	✓			
๔๓๒.	นายวิบูลย์ เข้มเฉลิม			✓	
๔๓๓.	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๔๓๔.	นายวิรัช รัตนเศรษฐ	✓			
๔๓๕.	นายวิรัตน์ คอยางคณนท์	✓			
๔๓๖.	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๔๓๗.	นายวิโรจน์ ภู่อะกุล	✓			
๔๓๘.	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
๔๓๙.	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
๔๔๐.	นายวิศาล ภัทรธรรมมาศ			✓	
๔๔๑.	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๔๔๒.	นายวิษณุ เครืองาม	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๔๓.	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๔๔๔.	นายวีรพงษ์ รามางกูร	✓			
๔๔๕.	นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์	✓			
๔๔๖.	นายวีระ ปิตรชาติ	✓			
๔๔๗.	นายวีระ ลิ้มปะพันธุ์	✓			
๔๔๘.	นายวีระกร คำประกอบ	✓			
๔๔๙.	นายวีระชัย สุตรสุวรรณ	✓			
๔๕๐.	พลอากาศเอก วีระพงษ์ สิงหนเสนี	✓			
๔๕๑.	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
๔๕๒.	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	✓			
๔๕๓.	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๔๕๔.	นายเวียง วรเชษฐ	✓			
๔๕๕.	พันตำรวจโท ไวยพงษ์ อภรณ์รัตน์	✓			
๔๕๖.	พลตรี ศรชัย มนตรีวัต	✓			
๔๕๗.	นางสาวศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์	✓			
๔๕๘.	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
๔๕๙.	นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย	✓			
๔๖๐.	นายศิริ เกวลินสถยดี	✓			
๔๖๑.	นายศิริชัย บุลกุล	✓			
๔๖๒.	พลเอก ศิรินทร์ รุปล้ำ	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๖๓.	พลอากาศเอก หม่อมราชวงศ์ศิริพงษ์ ทองใหญ่			✓	
๔๖๔.	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๔๖๕.	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๔๖๖.	นายสุภชัย พานิชภักดิ์	✓			
๔๖๗.	นายสุภสิทธิ์ เตชะตานนท์	✓			
๔๖๘.	นายสกุล ศิริพรหม	✓			
๔๖๙.	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
๔๗๐.	นายสง่า สรรพศรี	✓			
๔๗๑.	นายสถาพร กวิตานนท์			✓	
๔๗๒.	นายสนธยา คุณปลื้ม	✓			
๔๗๓.	พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	✓			
๔๗๔.	นายสนั่น สุรกุล	✓			
๔๗๕.	นายสนิท กุลเจริญ	✓			
๔๗๖.	นายสม จาคูศรีพิทักษ์			✓	
๔๗๗.	นายสมเกียรติ ฉันทวา นิช	✓			
๔๗๘.	พลตำรวจโท สมควร หริกุล	✓			
๔๗๙.	นายสมคิด นวลเปียน	✓			
๔๘๐.	นายสมชัย วุฑฒิปรีชา			✓	
๔๘๑.	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๔๘๒.	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๘๓.	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๔๘๔.	ร้อยตรี สมนึก เกิดเกษ	✓			
๔๘๕.	นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	✓			
๔๘๖.	พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์	✓			
๔๘๗.	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๔๘๘.	นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์			✓	
๔๘๙.	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๔๙๐.	นายสมพร เทพสิทธิ์า	✓			
๔๙๑.	นายสมพร อัสวเหม	✓			
๔๙๒.	นายสมพล เกียรติไพบูลย์			✓	
๔๙๓.	นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร	✓			
๔๙๔.	นายสมลักษณ์ อัสวเหม	✓			
๔๙๕.	คุณหญิงสมศรี กันธมาลา			✓	
๔๙๖.	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๔๙๗.	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			
๔๙๘.	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	✓			
๔๙๙.	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
๕๐๐.	พลอากาศเอก สมศักดิ์ เวสุวรรณ์	✓			
๕๐๑.	นายสมศักดิ์ แสงเจริญรัตน์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๐๒.	นายสมหมาย สุรกุล	✓			
๕๐๓.	นายสมัคร สุนทรเวช	✓			
๕๐๔.	นายสมัย เจริญช่าง	✓			
๕๐๕.	นายสมาน ภูมิภานุจนะ	✓			
๕๐๖.	นายสมาน โอภาสวงศ์			✓	
๕๐๗.	ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	✓			
๕๐๘.	นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	✓			
๕๐๙.	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	✓			
๕๑๐.	นายสราวุธ วัชรพล	✓			
๕๑๑.	นายสฤษดิ์ ประดับศรี	✓			
๕๑๒.	นายสวัสดิ์ คำวงษา	✓			
๕๑๓.	นายสวัสดิ์ หอรุ่งเรือง	✓			
๕๑๔.	นายสังข์ทอง ศรีเรศ	✓			
๕๑๕.	นายสันต์ศักย์ งามพิเชษฐ์	✓			
๕๑๖.	นายสันติ ดันสุหัช	✓			
๕๑๗.	นายสันติ พร้อมพัฒน์	✓			
๕๑๘.	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๕๑๙.	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๕๒๐.	นายสากล สกุลไทย			✓	
๕๒๑.	นายสาคร พรหมภักดี	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๒๒.	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเคย	✓			
๕๒๓.	นางสายสุรี จุติกุล	✓			
๕๒๔.	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	✓			
๕๒๕.	พลเอก ลำเภา ชูศรี	✓			
๕๒๖.	นายลำเภา ประจวบเหมาะ	✓			
๕๒๗.	พลเรือโท สำราญ อำสอวงศ์	✓			
๕๒๘.	นายสำเร็จ อังนริยะประสิทธิ์	✓			
๕๒๙.	นายสิงห์โต จ่างตระกูล	✓			
๕๓๐.	พลเอก สิทธิ จิรโรจน์			✓	
๕๓๑.	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๕๓๒.	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			
๕๓๓.	นายสิทธิพร จำอาจ	✓			
๕๓๔.	นายสีปพนนท์ เกตุทัต	✓			
๕๓๕.	นายสีปแสง พรหมบุญ	✓			
๕๓๖.	นางสุกัญญา ชลศึกษ์	✓			
๕๓๗.	นายสุขวิช รังสิตพล	✓			
๕๓๘.	นายสุขุม เชิดชื่น	✓			
๕๓๙.	นายสุขุม เลาว์ณศิริ	✓			
๕๔๐.	หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
๕๔๑.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย			✓	

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๔๒.	นายสุจินต์ จินายน	✓			
๕๔๓.	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๕๔๔.	นายสุชน ชาลีเครือ	✓			
๕๔๕.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๕๔๖.	นายสุชาติ ไชยชัยวัฒนากร			✓	
๕๔๗.	นายสุชาติ ดันเจริญ	✓			
๕๔๘.	นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์	✓			
๕๔๙.	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
๕๕๐.	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
๕๕๑.	นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์	✓			
๕๕๒.	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๕๕๓.	นายสุเทพ ตีบุญมี ณ ชุมแพ	✓			
๕๕๔.	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๕๕๕.	นายสุเทพ วงศ์วรเศรษฐ	✓			
๕๕๖.	นายสุธรรม จิตรานูเคราะห์	✓			
๕๕๗.	นายสุธรรม วิชชุไตรภพ			✓	
๕๕๘.	นายสุธี สิงห์แสนห์	✓			
๕๕๙.	นายสุนทร วัฒวัลย์	✓			
๕๖๐.	นายสุนทร เสถียรไทย			✓	
๕๖๑.	นายสุนัย จุลพงศธร	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๖๒.	นายสุพล ฟองงาม	✓			
๕๖๓.	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
๕๖๔.	คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์	✓			
๕๖๕.	นางสมน สมสาร	✓			
๕๖๖.	นายสมิตร สุนทรเวช	✓			
๕๖๗.	นายสุเมธ ดันติเวชกุล	✓			
๕๖๘.	นายสุเมธ พรหมพันห้า	✓			
๕๖๙.	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
๕๗๐.	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
๕๗๑.	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๕๗๒.	พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์	✓			
๕๗๓.	นายสุรพงษ์ ไชยวัชรชัยกุล	✓			
๕๗๔.	นายสุรพร คนัยตั้งตระกูล	✓			
๕๗๕.	พลโท สุรยุทธ์ จุลานนท์		✓		
๕๗๖.	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๕๗๗.	พลเรือเอก สุรวุฒิ มหารมณ์	✓			
๕๗๘.	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	✓			
๕๗๙.	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๕๘๐.	นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์	✓			
๕๘๑.	นายสุรัฐ ศิลปอนันต์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๘๒.	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
๕๘๓.	นายสุลัยมัลย์ วงษ์พานิช			✓	
๕๘๔.	นายสุวรรณ ปัญญาภาส	✓			
๕๘๕.	นายสุวโรช พะลัง	✓			
๕๘๖.	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	✓			
๕๘๗.	พลเรือเอก สุวัชชัย เกษมสุข			✓	
๕๘๘.	คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ	✓			
๕๘๙.	นายสุวิทย์ คุณกิตติ	✓			
๕๙๐.	นายเสกสรร แสนภูมิ	✓			
๕๙๑.	นายเสรี สุขสถาพร	✓			
๕๙๒.	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๕๙๓.	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			
๕๙๔.	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๕๙๕.	นายโสภณ สุภาพงษ์	✓			
๕๙๖.	นายห้างทอง ธรรมวัฒนะ	✓			
๕๙๗.	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๕๙๘.	นายอดิเรก ศรีประทักษ์		✓		
๕๙๙.	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
๖๐๐.	นายอดิศักดิ์ โพธารามิก	✓			
๖๐๑.	นายอนันต์ กาญจนพาสน์		✓		
๖๐๒.	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๐๓.	นายอนุรักษ์ จูรีมาศ	✓			
๖๐๔.	นายอนุศักดิ์ อินทรภูวศักดิ์			✓	
๖๐๕.	นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ	✓			
๖๐๖.	นายอบ ทองไข่มุกด์	✓			
๖๐๗.	นายอภิชาติ การิกานจน์	✓			
๖๐๘.	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๖๐๙.	นายอมร จันทรมบูรณ์	✓			
๖๑๐.	พลอากาศเอก อมร แนวมาลี	✓			
๖๑๑.	นางอรนุช ไสถานนท์	✓			
๖๑๒.	พลเอก อรพันธ์ วัฒนวิบูลย์	✓			
๖๑๓.	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
๖๑๔.	นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๖๑๕.	นายอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๖๑๖.	นายอรัญ ธรรมโน			✓	
๖๑๗.	นางอรัญญา สุนิถ	✓			
๖๑๘.	นายอร่าม โล่ห์วีระ	✓			
๖๑๙.	นายอรุณ ชัยเสรี			✓	
๖๒๐.	นายอรุณ เชิดบุญชาติ	✓			
๖๒๑.	นายอรุณ เผ่าสวัสดิ์	✓			
๖๒๒.	นายอรุณ ภาณุพงศ์	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๒๓.	นายอวยชัย สุวรรณ	✓			
๖๒๔.	นายอักษราทร จุฬารัตน			✓	
๖๒๕.	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
๖๒๖.	คุณหญิงอัมพร มีสุข	✓			
๖๒๗.	พันเอกหญิง อัสนีย์ เสาวภาพ	✓			
๖๒๘.	นายอาคม เองฉ้วน	✓			
๖๒๙.	นายอาชิส เบ็ญหาวัน			✓	
๖๓๐.	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
๖๓๑.	นายอารยะ ชุมดวง	✓			
๖๓๒.	นายอารีเพ็ญ อุดรสินธุ์	✓			
๖๓๓.	นายอาศิส พิทักษ์คุมพล			✓	
๖๓๔.	พลโท आयुพล กรรรณสูต	✓			
๖๓๕.	นายอารีย์ วงศ์อารยะ	✓			
๖๓๖.	นายอาษา เมฆสวรรค์	✓			
๖๓๗.	นายอำนาจ คลังผา	✓			
๖๓๘.	นายอำนาจ ยศสุข	✓			
๖๓๙.	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	✓			
๖๔๐.	นายอำนาจ สอนอัมสาคร	✓			
๖๔๑.	พลอากาศโท อำพล อินทรไทยวงศ์		✓		
๖๔๒.	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			

ลำดับ	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๔๓.	นายอิสสระ สมชัย	✓			
๖๔๔.	นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
๖๔๕.	นายอุดมศักดิ์ ทังทอง	✓			
๖๔๖.	นายอุดม บุญประกอบ			✓	
๖๔๗.	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
๖๔๘.	นายเอกพร รักความสุข	✓			
๖๔๙.	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๖๕๐.	นายเอี่ยม ฉายางาม			✓	
๖๕๑.	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๖๕๒.	นายไธสง โกสิน			✓	
๖๕๓.	นายโอฬาร ไชยประวัติ	✓			
	รวม ๖๕๓	๕๕๔	๑๘	๘๑	

พินิจ งาม
(นายพัฒนะ วุฒิกร)

บุคลากร ๕

๒๕ ก.ย. ๕๐

สุพพา แก้วสม
(นางบุญพา แก้วสม)

หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ

๒๕ ก.ย. ๕๐